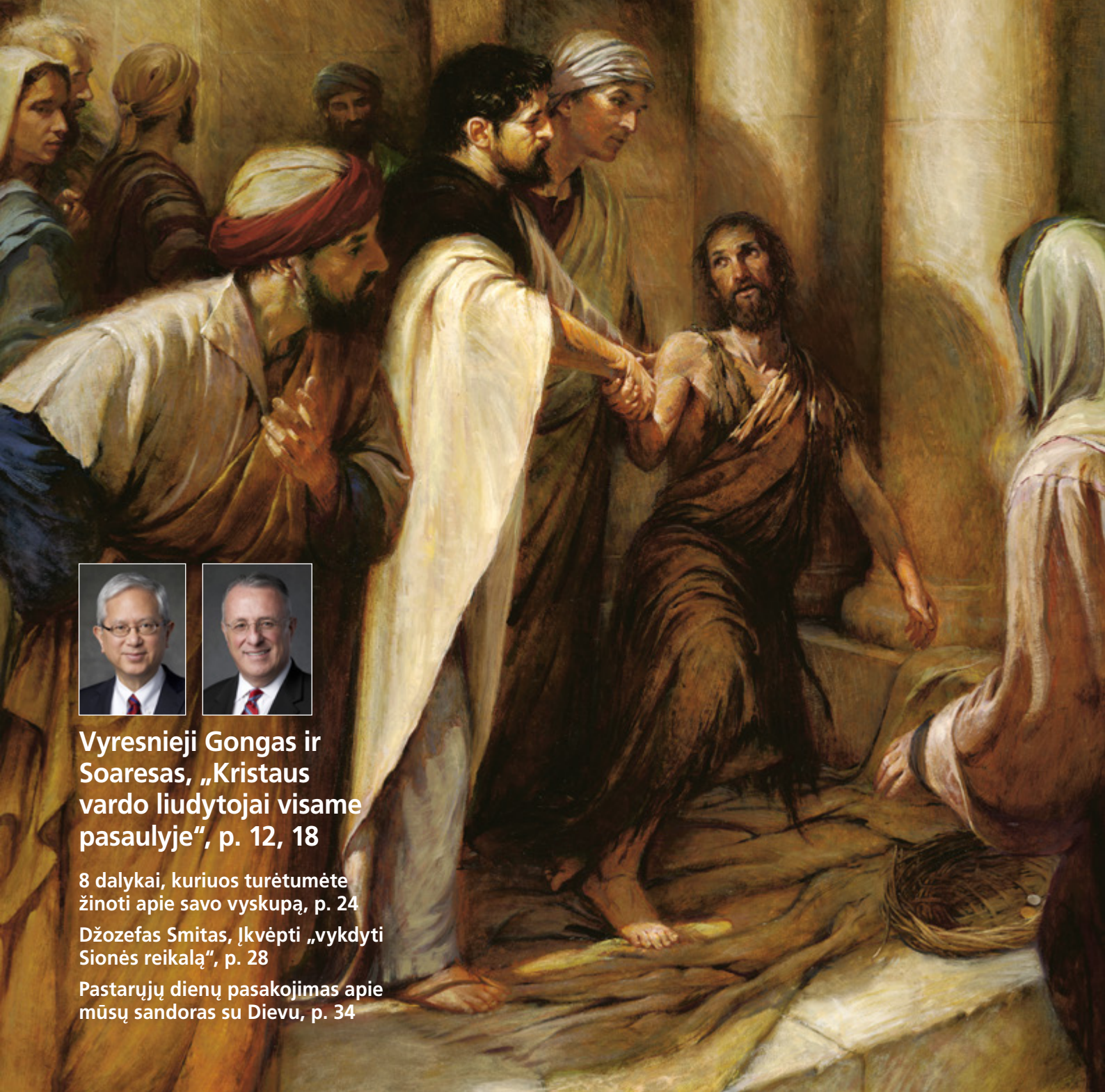

Liahona

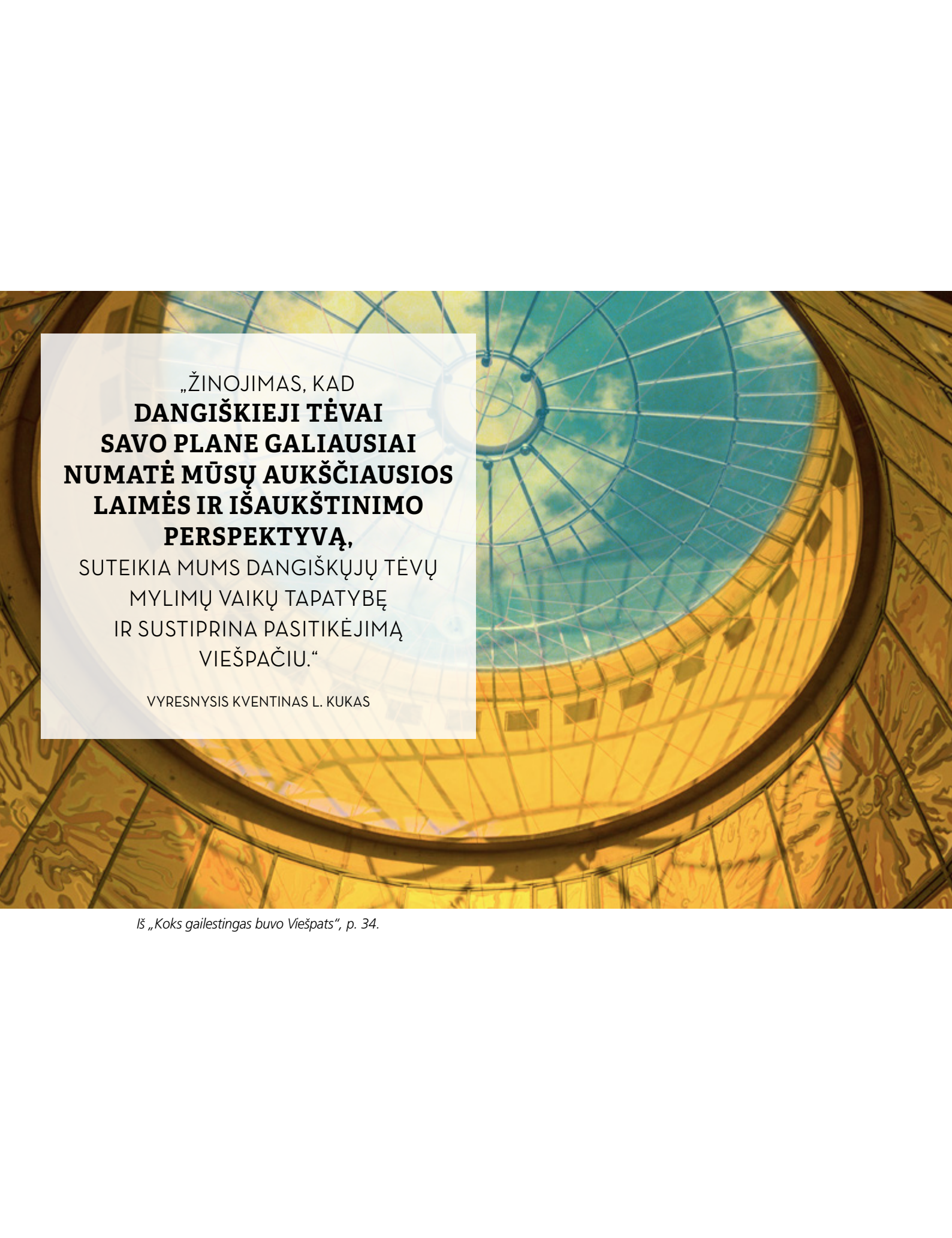

Vyresnieji Gongas ir Soaresas, „Kristaus vardo liudytojai visame pasaulyje“, p. 12, 18

8 dalykai, kuriuos turėtumėte žinoti apie savo vyskupą, p. 24

Džozefas Smitas, Įkvėpti „vykdyti Sionės reikalą“, p. 28

Pastarųjų dienų pasakojimas apie mūsų sandorą su Dievu, p. 34

„ŽINOJIMAS, KAD
DANGIŠKIEJI TĖVAI
SAVO PLANE GALIAUSIAI
NUMATĖ MŪSŲ AUKŠČIAUSIOS
LAIMĖS IR IŠAUKŠTINIMO
PERSPEKTYVĄ,
SUTEIKIA MUMS DANGIŠKŪJŲ TĖVŲ
MYLIMŲ VAIKŲ TAPATYBĘ
IR SUSTIPRINA PASITIKĖJIMĄ
VIEŠPAČIU.“

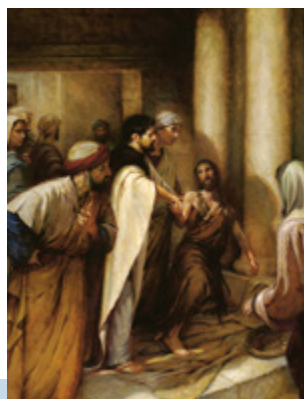
VYRESNYSIS KVENTINAS L. KUKAS

Iš „Koks gailėstingas buvo Viešpats“, p. 34.

APYBRAIŽOS

- 6 Tarnystės principai. Ieškoti pagalbos, kad padėtume kitiems**
Kaip žinoti, kada ir kaip į savo tarnystę įtraukti kitus?

VIRŠELYJE

Ką turiu, tą duodu, aut. Valteris Reinas

- 12 Vyresnysis Geritas V. Gongas – mylėkite Viešpatį ir Juo pasikliaukite**

Vyresnysis D. Todas Kristofersonas

- 18 Vyresnysis Ulisis Soaresas – žmogus be klastos**

Vyresnysis Nylas L. Andersen

- 24 Ko kiekvienas vyskupas nori, kad jo apylinkės nariai žinotų**

Maiklas Majersas

Kartais pamirštame, kad vyskupai yra tokie pat žmonės, kaip ir mes, besistengiantys kuo geriau tarnauti atlikdami savo pašaukimą.

- 28 Šventieji. Bažnyčios istorija. 8 skyrius. Kristaus Bažnyčios iškilimas**

Kol buvo spausdinama Mormono Knyga, į Bažnyčią buvo atvesti keli žmonės. Kai knyga buvo išleista, Džozefas suorganizavo Bažnyčią.

- 34 Koks gailėstingas buvo Viešpats**

Vyresnysis Kventinas L. Kukas
Nariai bus įkvėpti, naujoje daugiatomėje Bažnyčios istorijoje perskaite apie ištikimus pastarųjų dienų šventuosius.

GREITI SKAITINIAI

- 4 Tikėjimo portretai. Maiklas Aizekas Bydgoščius, Lenkija**
- 10 Kuo mes tikime. Kur panaudojami dešimtinės pinigai**
- 40 Pastarųjų dienų šventųjų balsai**
- 80 Kol susitiksime vėl. Mūsų palaikanti parama**
Prezidentas Džeimsas E. Faustas

48

44 Paskata gyventi pagal Evangeliją

Mindė Selu

Mūsų teisingo gyvenimo priežastis iš tikrųjų susiveda į vieną dalyką.

48 Pirmasis žingsnis atgailos link

Aurilas Pyteronas

Nueiti pas vyskupą man pririekė daug drąsos, tačiau tai viską pakeitė.

Pažiūrėkite, ar jums pavyks surasti šiame numeryje paslėptą Liahoną. Užduotina: kaip jūs skleidžiate savo šviesą?

50

50 Mokymasis Viešpaties būdu

Vyresnysis Deividas A. Bednaris

Leisdami Dvasiai būti mūsų mokytoja didiname savo gebėjimą augti.

54 5 būdai, kaip mokytis iš visuotinės konferencijos

Idėjos, kaip iš konferencijos kalbų gauti daugiau naudos.

56 Mokomi Šventosios Dvasios

Šie paaugliai pasakoja, ką sužinojo visuotinėje konferencijoje.

58 Plakatas. Jei klausysitės

59 Faktai apie visuotinę konferenciją

60 Klausimai ir atsakymai

Kaip į namus pakviesti dvasią, kai juose kyla barniai ar ginčai?

62 Takai, kurie paruoš jus ateičiai

Šių keturių jaunų suaugusiųjų patirtis gali jums padėti sėkmingai susiplanuoti ateitį.

72

66 Dievo meilės perdavimas

Alė B.

Atsikrausčiusi pastebėjau, kad mūsų skyriuje buvo nedaug žmonių. Taigi nusprendžiau veikti.

67 Malda kanjone

Karsenas K.

Baiminausi, kad neberasime kelio atgal iki automobilio.

68 Skleiskite šviesą. Skaistūs spindulėliai Čekijos Respublikoje

70 Apaštalai liudija Kristų

Vyresnysis Džefris R. Holandas

71 Mūsų puslapis

72 Tikėjimas, viltis ir malonė. 3 dalis. Viltis Olandijoje

Megan Armknecht

74 Mormono Knygos skaitymo klubas

75 Senojo Testamento didvyriai. Estera buvo drąsi

76 Raštų pasakojimai. Karalienė Estera

Kim Veb Ryd

79 Spalvinimo puslapis. Galiu kitiems padėti jaustis mylimiems

2018 M. SPALIS, 20 TOMAS, NR. 2
LIAHONA 14754 156

Tarptautinis Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus
Bažnyčios žurnalas

Pirmoji Prezidentūra: Raselas M. Nelsonas,
Dalinas H. Ouksas, Henris B. Airingas

Dvylikos Apaštalų Kvorumas: M. Raselas Balardas,
Džefris R. Holandas, Dyteris F. Uchtdorfas, Deividas E.
Bednaris, Kventinas L. Kukas, D. Todas Kristofersonas,
Nylas L. Andersen, Ronaldas A. Resbandas, Garis E.
Styvensonas ir Deilas G. Renlandas, Geritas V. Gongas,
Ulisis Soaresas

Redaktoriai: Hugo E. Martinesas
Redaktoriaus pavaduotojai: Rendalas K. Benetas,
Beki Kreiven

Konsultantai: Brajenas K. Eštonas, Legrandas R. Kurtis
Jaunesnysis, Edvardas Diubas, Šeron Eubank, Kristina B.
Franko, Donaldas L. Halstromas, Daglas D. Holmsas

Generalinis direktorius: Ričardas I. Heatonas
Bažnyčios žurnalų skyriaus direktorius: Alanas R. Loiborgas
Verslo vadybininkas: Garfas Kenonas

Vadovaujantis redaktorius: Adamas K. Olsonas
Vadovaujantis redaktoriaus padėjėjas: Rajenas Karas
Padėjėja leidybos klausimais: Franciska Olson
Rašymo ir redagavimo grupė: Maryssa Denisas, Deividas
Diksonas, Deividas A. Edvardas, Meju D. Flitonas, Lori Fuller,
Garetas H. Garfas, Larenė Porter Gaunt, Jon Ryan Jensen, Šarlotė
Larkabal, Maiklas R. Morisas, Erikas B. Murdokas, Seli Džonson
Odekirk, Džoša Dž. Perkis, Dženė Pinborou, Ričardas M.
Romnis, Mindi Selu, Cakelė Vordlej, Marisa Vidison

Generalinis meno skyriaus direktorius:
Dž. Skotas Knudsenas

Meno skyriaus direktorius: Tedas R. Petersonas
Apipavidalinimo grupė: Zaneta Endrius, Fėjus P. Endrius,
Mandi Bentlej, C. Kimbolas Botas, Tomas Čaidas, Deividas
Grynas, Koly Hinkli, Erikas P. Džonsenas, Siuzana Lofgren,
Skotas M. Mujus, Emilė Čjeko Remington, Markas V.
Robisonas, Bredas Tyras, K. Nikolė Vokenhorst

Intelektualinės nuosavybės koordinatė:
Koletė Nebeker Onė

Gamybos skyriaus vadovė: Džeinė Anė Piteris
Gamybos grupė: Aira Glenas Adaras, Džiulė Burdet,
Tomas G. Kroninas, Brajanas V. Džidžis, Džini Dž. Nelson,
Derekas Ričardsonas

Spausdinimui ruošė: Džoša Denisas, Amonas Harisas
Spausdinimo skyriaus direktorius: Styvenas T. Luisas
Realizacijos skyriaus direktorius: Trojus R. Barkeris

Žurnalo prenumeratos sąlygas ir kainą už JAV ir Kanados ribų
galite sužinoti tinklalapyje store.lds.org arba pasiteiravę savo
Bažnyčios paskirstymo centre, arba savo apylinkės ar skyriaus
vadovo.

Rankraščius ir užklausas galite pateikti interneto
tinklalapyje liahona.lds.org; išsiųsdami elektroninį laišką
adresu liahona@ldschurch.org; ar išsiųsdami įprastą laišką
adresu *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake
City, UT 84150-0024, USA.

Žurnalas *Liahona* (Mormono Knygos terminas, reiškiantis
kompasą arba vadovą) leidžiamas albanų, anglų, armėnų,
bislamų, bulgarų, sebuanų, čekų, danų, estų, fidžiu, graikų,
islandų, indoneziečių, ispanų, italų, japonų, khmerų, kinų,
kinų (supaprastinta), kiribatų, korėjiečių, kroatų, latvių, lenkų,
lietuvių, malağasių, maršaliečių, mongolų, norvegų, olandų,
portugalų, prancūzų, rumunų, rusų, samoa, slovėnų, suomių,
suahelių, švedų, tagalų, taitiečių, tajų, tonga, ukrainiečių,
urdu, vengrų, vietnamečių ir vokiečių kalbomis. (Skirtingomis
kalbomis žurnalas leidžiamas skirtingu periodišku.)

© 2018 Intellectual Reserve, Inc. Visos teisės saugomos.
Išspausdinta Jungtinėse Amerikos Valstijose.

Informacija apie autorių teises: jei nenurodyta kitaip,
asmens gali kopijuoti medžiagą iš „Liahonos“ savo
asmeniniam, nekomerciniam naudojimui (įskaitant Bažnyčios
pašaukimus). Ši teisė gali būti atšaukta bet kurio metu.
Vaizdinė medžiaga negali būti kopijuojama, jei nėra nurodyta
kitaip šalia meno kūrinio. Autorių teisių klausimais galite
kreiptis adresu: Intellectual Property Office, 50 E. North
Temple St., FL 13, Salt Lake City, UT 84150, USA; arba el.
paštu: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

October 2018 Vol. 20 No. 2. LIAHONA (USPS 311-480)
Lithuanian (ISSN 1521-477X) is published two times a
year (April and October) by The Church of Jesus Christ of
Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT
84150. USA subscription price is \$2.00 per year; Canada,
\$2.40 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt
Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of
address. Include address label from a recent issue; old and
new address *must* be included. Send USA and Canadian
subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address
below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card
orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by
phone. (Canadian Poste Information: Publication Agreement
#40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2).
NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes
to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

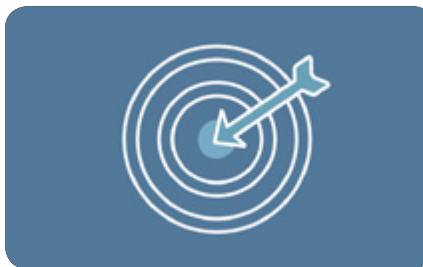
Daugiau internete

Šį žurnalą skaitykite ir straipsnius
jam siųskite adresu liahona.lds.org

Įkvepiančių ir dalijimuisi tinkamų
žinučių (anglų, portugalų ir
ispanų kalbomis) rasite adresu
facebook.com/liahona

Atsiliepinimus siųskite el. pašto adresu
liahona@ldschurch.org

Prenumeruokite adresu store.lds.org
arba apsilankykite paskirstymo centre,
paprasykite apylinkės vadovų arba
paskambinkite nemokamu numeriu
(JAV ir Kanadoje) 1-800-537-5971

PHOTOGRAMOS IS GETTY IMAGES

ŠIO NUMERIO TEMOS

Skaičiai nurodo pirmąjį straipsnio puslapį.

Apreiškimas Jonui, 41, 50

Atgaila, 48

Atleidimas, 48, 72

Bažnyčios istorija, 28, 34

Bažnyčios vadovai, 12, 18

Dangiškasis Tėvas, 34, 43

Dešimtinė, 10

Drąsa, 75, 76

Džozefas Smitas, 28, 34

Įsidarbinimas, 62

Jėzus Kristus, 44, 70

Liudijimas, 56, 68, 71

Malda, 4, 40, 41, 67, 68

Meilė, 66, 79

**Misionieriškas darbas,
43, 66**

Mokymasis, 50

Mormono Knyga, 28, 74

Negandos, 4

Pavyzdys, 68

Pranašai, 42, 71, 80

Savęs išlaikymas, 40, 62

**Senasis Testamentas,
75, 76**

Šventyklos, 42, 71

**Šventoji Dvasia, 50,
56, 60**

Tarnystė, 6, 24

Tikėjimas, 4, 40, 42, 44

Vienybė, 24, 43, 60

Vyskupai, 24, 48

**Visuotinė konferencija,
54, 56, 58, 59**

TIKĖJIMO PORTRETAI

„Liga gali duoti daug gero“, – sako Maiklas, sergantis inkstų nepakankamumu. Jis priduria, kad, paūmėjus ligai, išaugo dėkingumas už Evangeliją – „tai geras išbandymas“.

LESLIS NILSONAS, FOTOGRAFAS

Maiklas Aizekas

Bydgoščius, Lenkija

Iš pradžių pykau.

„Kodėl aš?“ Meldžiausi.

„Viešpatie, juk tarnavau Tau.“ Po kurio laiko supratau. Raštai sako:

„Tas, kuris turi tikėjimą manimi, kad būtų išgydytas, ir nėra paskirtas mirčiai, bus išgydytas“ (DS 42:48).

Bažnyčios nariai nuolat meldžiasi už mane, bet mano sveikata pras-tėja. Jie galvoja, kad jų maldos neiš-klausomos, tačiau jos išklausomos, nes jie tampa geresniais žmonėmis, o aš jaučiu jų man rodomą meilę.

Net jei būčiau sveikas, kiek man liko gyventi mano amžiuje? Kad ir kaip būtų, man dar daug kas priešaky.

Aš turiu Bažnyčią. Turiu būdą per maldą, pasninką ir visa kita, ką mes darome, susisiekti su Dievu. Ko dar man reikia?

Kartais sau sakau: „Galbūt dėl to ir sergu, kad suprasčiau, kokioje nuostabioje vietoje esu ir koks tai nuostabus darbas.“

SUŽINOKITE DAUGIAU

Daugiau apie tai, kaip gyvenimo iššūkius pasitikti su galia ir viltimi, sužinokite iš prezidento Raselo M. Nelsono. lds.org/go/10185.

Daugiau tikėjimo pavyzdžių ieškokite adresu lds.org/go/18.

Tarnystės principai

IEŠKOTI PAGALBOS, KAD PADĖTUME KITIEMS

Kaip įtraukti kitus, kai mums reikia pagalbos stengiantis tarnauti?

Dalyvaukite tarnystės pokalbiuose ir pirmojo sekmadienio tarybos susirinkimuose.

Kai išsėtinė sklerozė Ketę prikaustė prie invalido vežimėlio, ji suprato, jog kiekvieną vakarą jai reikia pagalbos, kad persėstų iš vežimėlio į lovą. Šis darbas buvo pernelyg sunkus vienam nariui. Todėl vyresniųjų kvorumas aptarė jos padėtį ir sudarė tvarkaraštį, kad kiekvieną vakarą jai būtų suteikta reikiama pagalba.¹

Sužinojus apie žmonių, kuriems tarnaujame, poreikius ir stiprybes, mums patiems gali prireikti pagalbos jų poreikiams patenkinti. Tarnystės pokalbiai ir pirmojo sekmadienio tarybos susirinkimai yra dvi progos aptarti, kaip tinkamai įtraukti kitus.

Tarnystės pokalbiai

Šie kas ketvirtį vykstantys pokalbiai tarp tarnaujančiųjų seserų ir Paramos bendrijos prezidentūros ar tarp tarnaujančiųjų brolių ir Vyresniųjų kvorumo prezidentūros tėra tik

formali ataskaita už tuos, kam tarnaujame. Tarnystės pokalbis – tai proga bent kas ketvirtį 1) tartis dėl priskirtų šeimų ir pavienių asmenų stipriųjų pusių, poreikių ir iššūkių, 2) nustatyti, kokios pagalbos reikia iš kvorumo, Paramos bendrijos ar apylinkės tarybos ir 3) mokytis iš vadovų ir sulaukti padrąsinimo tarnystės klausimais.

Vyresniųjų kvorumo prezidentas ir Paramos bendrijos prezidentė apie svarbius poreikius tiesiogiai informuoja vyskupą ir iš jo gauna patarimų bei nurodymų.

Daugiau informacijos apie tarnystės pokalbius rasite ministering.lds.org/lit.

Kad tarnystės pokalbiai būtų prasmingi

Palaikydamas prezidento Raselo M. Nelsono teiginį, jog tarnystės programa bus lemiamas veiksnys, nuo kurio priklausys Bažnyčios ateitis, vyresnysis Garis E. Styvensonas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo mokė: „Šios vizijos įgyvendinimas [...] gali

„Tarnystės principų“ straipsnių paskirtis – padėti mums išmokyti rūpintis vienas kitu, o ne vien kalbėti apie juos mokant. Kai pažinsime tuos, kuriems tarnaujame, Šventoji Dvasia pakūždės mums, ko dar, be mūsų rūpesčio ir užuojautos, jiems gali reikėti.

JĖZUS ĮTRAUKĖ KITUS

Penkiais miežinės duonos kepalėliais ir dviem žuvelėmis Jėzus pamaitino 5000 žmonių minią. Skaitydami Jono 6:5–14 suraskite, kiek kartų Gelbėtojas į šią tarnystę įtraukė kitus.

būti pagrįstas tuo, kaip gerai tarnaujantieji broliai ir seserys yra mokomi per tarnystės pokalbį ir kiek į jį įsitraukia.“²

Keturi patarimai tarnaujantiems broliams ir seserims:

- Į pokalbius eikite ieškodami patarimo. Nusiteikite mokytis.
- Ruoškitės aptarti tokius poreikius, kuriuos tenkinant jums patiems gali prireikti pagalbos.
- Koncentruokitės į asmens stipriąsias puses ir gebėjimus, ne vien į poreikius.
- Jei reikia, su prezidentūra susisiekitė tarp ketvirtinių pokalbių.

Penki patarimai vadovams:

- Pokalbiai neturi būti ilgi, tačiau suplanuokite pakankamai laiko tam, kad jie būtų prasmingi.
- Pasinaudokite proga atlikti tarnystę tarnaujančiajam broliui ar seseriai.
- Neužduokite klausimų, kurie leistų manyti, kad jūs paprasčiausiai skaičiuojate apsilankymus ar dedate varneles skiltyje „Kontaktai“ („Ar atlikote tarnystę?“). Užduokite klausimus, skatinančius norimą elgesį („Kokį raginimą pajutote pasimeldę dėl šeimos? Kas nutiko, kai tam raginimui paklusote?“).

- Klausykitės nuoširdžiai ir užsirašykite pastabas.
- Tarkitės drauge. Tarnaujančiosios poros turi teisę gauti apreiškimą tiems, kuriems yra paskirtos tarnauti.³

Klausimai dėl tarnystės pokalbių ir atsakymai į juos

Kas yra tarnystės pokalbis?

Tai pokalbis tarp tarnaujančiųjų brolių ir Vyresniųjų kvorumo prezidentūros nario arba tarp tarnaujančiųjų seserų ir Paramos bendrijos prezidentūros narės. Toks pokalbis vyksta aplinkoje, kurioje galima siekti ir gauti įkvėpimą iš Šventosios Dvasios. Pokalbio siekis – įkvėpti tarnaujančiuosius brolius ir seseris prižiūrėti, mylėti, mokyti ir guosti Gelbėtojo būdu.

Ar šie ketvirtiniai pokalbiai turi vykti asmeniškai?

Įprastai jie vyksta asmeniškai, bet gali vykti ir telefonu ar internetu, jei asmeniškai susitikti nepraktiška. Įprastai, kur dera, pokalbyje dalyvauja abu porininkai.

Kokia yra tarnystės pokalbio paskirtis?

Tarnystės pokalbiai yra proga tarnaujantiems broliams ir seserims apžvelgti dabartines situacijas, sudaryti ateities planus ir sulaukti reikiamos pagalbos tiems asmenims ir šeimoms, kuriems tarnaujama. Tai proga aptarti, kokią paramą gali suteikti kvorumas ir Paramos bendrija.

Ką daryti su konfidencialiomis ar delikačiomis problemomis?

Tarnaujantieji broliai ir seserys konfidencialią informaciją perduoda tik Vyresniųjų kvorumo arba Paramos bendrijos prezidentams, arba tiesiogiai vyskupui. Konfidencialia ar delikačia informacija neturi būti dalijamasi pirmojo sekmadienio tarybos susirinkimuose.

Mokomuosius filmukus apie tarnystės pokalbius galite peržiūrėti ministering.lds.org/lit.

Tarnystės pokalbių esmė – tartis dėl kitų poreikių. Taip pat žr. kitą „Tarnystės principų“ straipsnį „Counsel about Their Needs“ (liet. „Aptarkite jų poreikius“) 2018 m. rugsėjo numeryje.

Pirmojo sekmadienio tarybos susirinkimai

Žmones į tarnystę galima įtraukti ne tik per tarnystės pokalbius, bet ir per pirmojo sekmadienio tarybos susirinkimus. Dalyvaujantiems Paramos bendrijos ir Vyresniųjų kvorumo susirinkimuose gali ateiti įkvėpimas per Dvasią ir kitus susirinkusiuosius.

Tokios tarybos paskirtis yra:

- „Kartu aptarti [...] pareigas, galimybes ir iššūkius vietos padalinyje;
- mokytis iš [kito] įžvalgų bei patyrimų;
- planuoti veiksmus pagal Šventosios Dvasios raginimus.“⁴

Tarybos susirinkimai yra daugiau nei diskusijos: šie susirinkimai turi paskatinti mus, tiek pavieniui, tiek kaip grupę, veikti pagal Dvasios įkvėpimą. Dėl šių susirinkimų nariai gali pajusti troškimą vykdyti Viešpaties darbą.

Kvietimas veikti

Vyresnysis Džefris R. Holandas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo pasakė: „Šiandien meldžiamės, kad kiekvienas vyras ir kiekviena moteris – ir mūsų vyresni vaikai bei merginos – [būtų] pasiryžę nuoširdžiai rūpintis vieni kitais, motyvuojami tai daryti tik tyros Kristaus meilės.“⁵ ■

IŠNAŠOS

1. Žr. *Mormon Messages* video “Lift,” lds.org/media-library.
2. Garis E. Styvensonas, „Tarnystės pokalbiai“ (filmukas), ministering.lds.org/lit.
3. Žr. Raselas M. Nelsonas, „Tarnystė“, 2018 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga.
4. „Ateik ir sek paskui mane“ – *Melchizedeko kunigijai ir Paramos bendrijai nuo 2018 m. sausio, Liahona*, 2017 m. spalio; taip pat adresu SekPaskuiMane.lds.org.
5. Džefris R. Holandas, „Būti su jais ir juos stiprinti“, 2018 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga.

KUR PANAUDOJAMI DEŠIMTINĖS PINIGAI

Kas nutinka su jūsų paaukotois dešimtinės pinigais?

Jūs uždirbate pinigus.

Dešimt procentų nuo savo pajamų skirate dešimtinei (žr. DS 119).

Dešimtinę duodate vyskupijos ar skyriaus prezidentūros nariui arba ją sumokate internetu donations.lds.org.

Bažnyčios vyriausioji valdyba, Pirmoji Prezidentūra, Dvylikos Apaštaly Kvorumas ir Pirmininkaujanti Vyskupija sudaro Dešimtinės panaudojimo tarybą (žr. DS 120). Pagal Viešpaties nurodymus, jie priima įkvėptus sprendimus, kaip šios šventos lėšos turi būti panaudotos.

DEŠIMTINĖ GALI BŪTI PANAUDOTA:

*Šventykloms, bažnyčioms
ir kitiems Bažnyčiai
priklausantiems pastatams
statyti ir prižiūrėti*

*Bažnyčios švietimo
programoms*

*Raštams ir kitai literatūrai
spausdinti*

Šeimos istorijos tyrimų darbui

*Finansuojant gerovės ir
humanitarines iniciatyvas*

Misionieriškam darbui

*Finansuojant Bažnyčios veiklas,
skirtas apylinkės ar skyriaus
nariams bičiuliautis*

SUŽINOKITE DAUGIAU

- Vyresnysis Deividas A. Bednaris, „Dangaus langai“, 2013 m. spalio visuotinė konferencija
- Malachijo 3:7–18
- „Dešimtinė“, Ištikimi tikėjimui (2005), p. 37–38

**Vyresnysis
D. Todas
Kristofersonas**
Iš Dvylikos
Apaštalų Kvorumo

VYRESNYSIS GERITAS V. GONGAS – mylėkite Viešpatį ir Juo pasikliaukite

Netrukus po vestuvių Anglijos Oksfordo universiteto magistrantas Geritas V. Gongas per asmeninę patirtį suprato, kad jei mylėsime Viešpatį ir Juo pasikliausime, Jis mums padės, mus ves ir stiprins.

Gavęs Rodso stipendiją, Geritas siekė dviejų trečiosios studijų pakopos laipsnių, tarp jų – daktaro laipsnio. Tuo pat metu jis tarnavo vyskupu Oksfordo apylinkėje. Kartu su savo žmona Siuzana jis prisiminė vyresniojo Deivido B. Heito (1906–2004) iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo, užantspauduojant jų santuoką Solt Leiko šventykloje, duotą patarimą. Vyresnysis Gongas prisimena: „Jis pasakė, kad visuomet turėtume turėti pašaukimą. Žinojome, kad jei pasikliausime Dievu ir stengsimės, Jis mums padės.“

Geritas ir Siuzana, pasak jo, tikrai sulaukė „dieviškos pagalbos ir švelnių pasigailėjimų“. Kol tarnavo vyskupijoje, Geritas įvykdė visus akademinis reikalavimus daktaro laipsniui gauti, bet disertacijos neparrašė. Alano Vebsterio, Oksfordo apylinkės vyskupo, jis paprašė kunigystės palaiminimo. Tame palaiminime Geritui buvo pažadėta: „Toliau daryk viską, ką gali, ir Viešpats tave laimins.“

Du tos apylinkės nariai buvo patyrę teisės srities sekretoriai. Jie savanoriškai pasisiūlė spausdinimo mašinėlę surinkti jo rankraštį. Taip Geritas vos per kelis mėnesius sugebėjo parašyti disertaciją. Tiesą pasakius, per truputį daugiau nei trejus metus jis įgijo ir magistro, ir daktaro laipsnius. Baigęs mokslus jis priėmė kvietimą eiti mokslinio darbuotojo pareigas

universitete. Patirtis Oksforde sustiprino jo pasitikėjimą Viešpačiu, pasitikėjimą, kuris išliko iki šiol ir dabar laimina Geritą V. Gongą, jam tarnaujant Dvylikos Apaštalų Kvorume.

Kepalėliai ir žuvis

Vyresnysis Gongas sako: „Viešpats yra geras ir maloningas. Jis siekia mus laiminti. Jei tik pasistengsime, Jis padarys taip, kad nuveiktume daugiau, nei galėtume vieni patys. Bus taip, kaip su kepalėliais ir žuvimis. Viešpats paima tai, ką turime, ir padaugina taip, kaip patys nesugebėtume.“

Kepalėlių ir žuvies principas tinka, pasak jo, ir mokymuisi. „Net neturint formalaus išsilavinimo, svarbiausias dalykas yra mokymosi dvasia, nes mokymasis yra amžinas. Visi galime siekti šviesos ir tiesos, kad ir kokios būtų mūsų

aplinkybės. Jei tai darysime, Viešpatys padės mums surasti.“

Ryšys su sandoromis

Dar būdamas Oksforde vyresnysis Gongas išmoko kito Evangelijos principo, kurį jis vadina „ryšiu su sandoromis“.

Jis sako: „Artindamiesi prie Viešpaties artėjame vienas prie kito. Kai su Siuzana studijavome Oksforde, apylinkėje įgyta patirtis mums buvo tokia pat brangi, kaip ir akademinė patirtis. Iki pat šių dienų dauguma mūsų brangiausių draugų yra iš Oksfordo apylinkės laikų.“

Už savo laimę jis labiausiai dėkoja savo tėvams, Džinei ir Valteriui, bei savo žmonai Siuzanai. Ji pasakoja, kad jo tėvų namai „būdavo kupini nuoširdaus pagarbumo Dievo meilei visiems Jo vaikams“. Kai vyresnysis Gongas pirmą kartą pamatė savo būsimą žmoną, jis jautė, lyg būtų ją jau pažinęs.

apylinkės tarybą, padėjusią man, kai buvau jaunas vyskupas. Visi esame skolingi tėvams, giminaičiams, kaimynams, misijos prezidentams, sesėms ir kunigijos vadovams, kurie mums malonūs, mus veda ir drąsina eiti pas Kristų.“

Šeiminis paveldas

Vyresniojo Gongos šeimos istorija prasideda prieš 34 kartas, kai 837 m. pr. Kr. gimė Pirmojo Drakono Gongai. Vyresniojo Gongos seneliai iš Kinijos emigravo į Jungtines Valstijas. Jo mama Džinė prie Bažnyčios prisijungė būdama paauglė Havajuose, vėliau studijavo Brigamo Jango universitete Prove, Jutos valstijoje.

Tarp tų draugų yra Timas bei Katerina Vitai, prisimenantys, kaip kartą drauge su Gongais apsilankė šventykloje. Sesuo Vit pasakoja: „Puikiai prisimenu, kaip brolis Gongas nusiimdavo laikrodį, kad neblaškytų ir neverstų skubėti, nes būdavo nusiteikęs apmąstyti amžinuosius dalykus. Toks nežymus veiksmas padėjo man pačiai nusiteikti stropiau garbinti šventykloje.“

Gongai dažnai susitinka su draugais, su kuriais supažindino Evangeliją. „Žmonės sako: „Mes buvome susitikę, kai tarnavote aukštojoje taryboje“, ir panašiai, – pasakoja vyresnysis Gongas, – ir tai abipusis ryšys. Esu dėkingas už kuolo prezidentą ir

Studijuodama gyveno Gerito de Jongo, pirmojo dailės fakulteto dekanı, šeimoje. Ji pasakoja: „Pas de Jongus pamačiau, kaip atrodo pagal Evangeliją gyvenanti šeima.“

Po BJU Džinė mokėsi Stenfordo universitete Palo Alte, Kalifornijoje, kur ir susitiko su Valteriu A. Gongu. Džinė pasakoja: „Jis jau buvo krikščionis, tad greitai suprato, ką jam siūlo sugrąžintoji Evangelija.“ Valteris prisijungė prie Bažnyčios ir po metų įjėdu susituokė Solt Leiko šventykloje. Abu tapo profesionaliais švietėjais ir bendrai mokymui paskyrė 70 metų.

Vyresnysis Gongas pasakoja: „Tėtis dar tapo patriarchu. O kadangi patriarchalinius palaiminimus jis suteikdavo namie, mūsų namai būdavo kupini nuoširdaus pagarbumo Dievo meilei visiems Jo vaikams.“

1953 m. gruodžio 23 d. Redvud Sityje, Kalifornijoje, gimė pirmasis iš trijų Džinės ir Valterio vaikų. „Jo vardas Geritas yra olandiškas, Gerito de Jongo garbei, – aiškina Džinė. – Jo antrasis vardas yra Valteris – jo tėvo garbei. O mudvieju kiniška pavardė pagerbia jo protėvius.“

Džinė pasakoja, kad Geritas rūpinosi savo jaunesniu broliu ir seserimi – Brajenu ir Margarita. „Jam patikdavo jiems padėti, – pasakoja ji, – net kai reikėjo atlikti mažus darbelius, pavyzdžiui, pamokyti, kaip užsirišti batraiščius.“ Ji prisimena, kaip kartą iš bažnyčios grįžusi namo ji nugirdo Geritą ir Brajeną sakant, kad pasisakymas sakramento susirinkime buvo nuobodus. „Aš jiems pasakiau: „Paruoškite geresnį pasisakymą.“ Jie sutiko ir ėmė atidžiau klausytis visų pasisakymų“, – pasakoja ji.

Paauglystėje Geritas, kartu su kitais vaikiniais iš savo apylinkės, mėgdavo išvykas į gamtą. Volos Selbakas, vienas iš jo ilgamečių draugu, prisimena vieną konkrečią išvyką į stovyklą. „Ten buvome su Geritu, jo broliu Brajenu ir draugu,

Iš kairės: Maržori ir Gordonas B. Hinkliai sveikina Geritą ir Siuzaną Gongus vestuvių priėmimo. Būdamas misionieriumi Taivane vyresnysis Gongas mokė vieną šeimą. Po daugelio metų, būdamas visuotiniu įgaliotiniu, jis sutiko vienos tos šeimos dukros anūką. Vietname vyresnysis ir sesuo Gongai nutapė paveikslą ant sienos – taip jie norėjo pradžiuginti sunkumus patiriančius vaikus. Gongų šeimos nariai Vietname susirinko su padėjusiais nutapyti šį paveikslą.

kuris nebuvo mūsų Bažnyčios narys. Neprisimeinu kodėl, bet ėmėme giedoti giesmes. Geritas giedojo melodiją, Brajenas giedojo tenoru, o aš – bosu. Sugiedojome 10 ar 20 giesmių, šiaip – dėl to, kad buvo smagu. Tai buvo geras patyrimas. Savo draugui nenariui padarėme įspūdį.“

Brolis Selbakas taip pat prisimena, kad vidurinėje mokykloje Geritas paprašė, jog rungtynių šokėjos tyliai palaikytų vieną šachmatų komandą. Jis pasakoja: „Jis jas įtikino,

kad moralinis palaikymas išeis visiems į gera, ir jos, tiesą sakant, į mačą atėjo!“

Baigęs vidurinę mokyklą, vyresnysis Gongas studijavo Brigamo Jango universitete. Nuo 1973 iki 1975 metų jis tarnavo Taivano Taipėjaus misionijoje, tada grįžo į BJU ir 1977 metais įgijo Azijos ir universitetinių studijų bakalauro laipsnį.

Sužadėtuovės ir santuoka

Po misijos vyresnysis Gongas savanoriavo Provo misionierių ruošimo centre, sekmadieniais ten rengdavo dvasines vakarones. Per tas vakarones į Taivaną vykstantys misionieriai susipažindavo su vietos žmonėmis, papročiais ir kultūra. Viena iš misionierių buvo sesuo Siuzana Lindsė iš Teilorsvilio, Jutos, – Ričardo P.

ir Marijanos B. Lindsų dukra. Brolis Lindsis buvo antrojo Septyniasdešimties kvorumo narys. Vyresnysis Gongas pasakoja: „Jaučiausi taip, lyg Siuzaną būčiau jau pažinojęs.“

Po dvejų metų ir kelių mėnesių, kai po savo misijos Siuzana sugrįžo į BJU, Geritas buvo Provo mieste pas tėvus. Kadangi tėvas dėstė universitete, Geritas planavo paviešėti dvi savaites. Tos dvi savaitės išsitęsė iki keturių savaičių, per kurias jis kasdien susitikinėdavo su Siuzana. Prieš sugrįždamas į Oksfordą, Geritas išvyko stažuotis į Havajus.

Vyresnysis Gongas prisimena: „Mes palaikėme artimą ryšį iš dviejų skirtingų pusrutulių. Studijuodamas Anglijoje bandžiau kaip įmanoma geriau pažinti ją, esančią kitoje Atlanto pusėje.“

Sesuo Gong pasakoja: „Susižadėjome telefonu. Jis vėl sugrįžo per Padėkos dieną, o mes susituokėme pirmą dieną, kai šventykla atvėrė duris po Naujųjų metų.“ Po dviejų savaičių jiedu išskrido į Angliją – pradėti naujo gyvenimo kartu.

Vyresnysis Gongas pasakoja: „Kai žmonės tuokiasi, kalbama apie dviejų šeimų susijungimą. Būtent taip nutiko su manimi. Jaučiuosi tiek Lindsų šeimos dalimi, tiek ir Gongų šeimos dalimi.“

Spindinti karjera

Trumpai padirbėjęs Oksfordo universitete, Geritas persikėlė į Vašingtoną ir dirbo valstybės tarnyboje. 1984 m. jis dirbo Reigano-Bušo perrinkimo kampanijos štabe. Štabe kartu su juo darbavosi Maikas Levitas, vėliau tapęs Jutos gubernatoriumi. Brolis Levitas pasakoja: „Geritas buvo pastabus ir dėmesingas, o labiausiai išsiskyrė savo nuolatiniu gerumu.“

1985 m. Geritas tarnavo specialiuoju valstybės sekretoriaus pavaduotojo padėjėju. 1987 m. jis tapo specialiuoju JAV ambasadoriaus Pekine, Kinijoje, padėjėju. Nuo 1989 iki 2001 m. Vašingtone jis ėjo įvairias pareigas strateginių ir tarptautinių studijų centre. Po to jis grįžo į akademinį pasaulį ir darbavosi BJU strateginio planavimo prezidento padėjėju. Tame darbe išdirbo devynerius metus.

Kerė Dženkins, BJU komunikacijų prezidento padėjėja, darbavosi gretimame kabinete. Ji prisimena Gerito Gong gebėjimą drąsinti aplinkinius. Kerė pasakoja: „Jei imtum abejoti savo sugebėjimais atlikti kokią nors sunkią užduotį, jis tavo sugebėjimais neabejotų. Jis kaip įmanydamas stengėsi patarti, suteikti viltį, o tada leisti tau eiti pirmyn ir sau įrodyti, kad tu tai gali.“

Federalinis teisėjas Tomas B. Grifitas, vyresnįjį Gongą pažinojęs nuo Vašingtono ir BJU laikų, savo bendravimą su juo apibūdina taip: „Pokalbio pabaigoje suvoki, kad dėmesio centre buvai tu. Jis puikus klausytojas. Jis užduota tokius klausimus, kurie priverčia susimąstyti.“

Sesilis O. Samuelsonas, garbės visuotinis Septyniasdešimties įgaliotinis ir buvęs BJU prezidentas, pasakoja, kad vyresnysis Gongas „įprastai yra tylus – visuomet apie kažką galvoja“.

Šeiminis gyvenimas

Geritas ir Siuzana tapo keturių sūnų tėvais – Abraomo, Samuelio, Kristoferio ir Metju. Jie augo įvairiose vietose.

Vyresnysis Gongas pasakoja: „Kai gyvenome Pekine, mūsų vaikai turėjo palaiminimą tapti geriausiais vienas kito draugais.“

Sesuo Gong priduria: „Jie matė daug pasaulio. Bet tai nesutrukdė mums visiems tapti artimais šeimoje. Mūsų berniukai vis dar sako, kad pats geriausias dalykas, kurį mes, tėvai, jiems davėme, buvo broliai.“

Vyresnysis Gongas pasakoja: „Kartą nusprendėme išnaudoti sukauptas „dažnai skraidančiųjų“ mylias. Kiekvienam šeimos nariui leidome išsirinkti vieną kelionės kryptį. Pradėjome nuo Vašingtono, kur gyvenome, tada aplankėme Angliją, Čekijos Respubliką, Graikiją, Turkiją, Kiniją ir Japoniją.“

Siuzana pasakoja: „Tos kelionės metu turėjome vieną tvirtą taisyklę. Kad ir kur nuvyktume, turėsime valgyti tai, ką valgo vietiniai žmonės.“ Japonijoje, pačioje kelionės pabaigoje, vyresnysis Gongas sūnums pasakė, kad nusiųs juos į vieną restoraną, pasaulyje garsėjantį jautiena. „McDonalds'e“ keturi alkani sūnūs ir du tėvai sudorojo 17 mėsainių!

Abraomas pasakoja: „Mama ir tėtis labai vertino mokymąsi per patirtį. Tėtis daug mąsto apie tai, kaip patirtis formuoja žmones, įskaitant išstis kultūras.“ Abraomas taip

pat pastebi, kad jo tėvas „kalba atsargiai, nes savo žodžiais jis turi būti tikras ir jais pats visiškai tikėti“.

Samuelis prisimena, kad „nors tėtis turėdavo daug reikalingų valstybės departamente, tačiau kiekvieną vakarą rasdavo laiko mane pamokyti ir ruošti trečios klasės matematikos olimpiadai, kurioje labai norėjau dalyvauti. Ji vadinosi „Iššūkis 24“. Jis sakė, kad jei laimėsiu, surengs vakarėlį, kuriame bus daug grietininių ledų su 24 rūšių užpilai ir pabarstais.“ Samuelis pateko į nacionalinę lygą, bet nelaimėjo. Gongai vis tiek surengė ledų vakarėlį, tačiau nebuvo lengva surasti 24 rūšių užpilų ir pabarstų – vienas jų buvo džiovinta jautiena.

Kristoferis ir Metju pasakoja, kokie „dėkingi jie yra už savo tėvo ir mamos jiems rodytą pasitikėjimą, meilę ir atsidavimą“. Tokia meile vyresnysis ir sesuo Gongai dalijasi tiek tarpusavyje, tiek su kiekvienu sūnumi, tiek ir su kitais giminaičiais.

Siuzana pasakoja: „Geritas yra ne tik atsidavęs tėvas, bet ir atsidavęs sūnus bei brolis. Šie vaidmenys jam yra svarbūs.“

Jis padeda mums suprasti, kad šeimos ryšiai yra patys svarbiausi.“

Bažnytinė veikla

Nors užimtas darbu ir šeima, vyresnysis Gongas toliau noriai tarnavo Bažnyčioje kaip aukštasis tarėjas, aukštųjų kunigų grupės vadovas, kuolo sekmadieninės mokyklos prezidentas, seminarijos mokytojas, vyskupas, kuolo misijos prezidentas, kuolo prezidentas ir krašto Septyniasdešimties narys.

Kad ir ką būtų pašauktas daryti (tas pats pasakytina apie jo šeiminių gyvenimą), visada

išryškėdavo tam tikri jo būdo bruožai. Sesuo Gong pasakoja: „Į visus jis žiūri kaip į Dangiškojo Tėvo sūnus ir dukteris. Tačiau labiausiai myli Viešpatį. Jis tikrai iš visos širdies trokšta statyti karalystę ir laiminti Dangiškojo Tėvo vaikus.“

Vyresnysis Gongas labai žavisi savo žmona. Jis pasakoja: „Kad ir ką manęs paprašytų padaryti, Siuzana visuomet mane palaikys. Jai puikiai sekasi bendrauti su visais, o jos dėmesys nukreiptas į kitus žmones. Ji visuomet pasirūžusi vykti į naujas vietas ir išbandyti naujus dalykus. Už tai esu jai dėkingas.“

Iš kairės: Tailande, vyresnysis Gongas susitinka su jo eminencija Franciu Chavjeru Kardinolu Kryngsaku Kovitavaniu, katalikų arkivyskupu Bankoke. Vyresniajam Gongui patinka keliauti atskirai su kiekvienu iš savo sūnų, kaip antai, kelionė į Kanadą su sūnumi Samueliu. 2017 m. vyresnysis Gongas seminarijos ir institutų mokytojams kalbėjo apie Gyvybės Duoną. Sesuo Gong sveikinasi Kambodžoje lankydamasi vienos narės namuose.

Tarnystė su Septyniasdešimties nariais

2010 m. balandžio 3 d. vyresnysis Geritas V. Gongas buvo palaikytas visuotiniu Septyniasdešimties įgaliotiniu. Jis buvo paskirtas į Azijos krašto prezidentūrą, įsikūrusią Honkonge. Vėliau tapo Azijos krašto prezidentu. 2015 m. spalio 6 d. vyresnysis Gongas buvo palaikytas Septyniasdešimčių prezidentūros nariu. Tarnaudamas juo plėtė savo tarptautinę patirtį, įskaitant kraštų lankymą įvairiose pasaulio dalyse, tarp jų Afrikoje ir Centrinėje Amerikoje.

Jis pasakoja: „Tekdavo susitikti ir pamilti šventuosius pačiose įvairiausiose vietose. Tikra palaima klausytis šventųjų, pasakojančių apie savo tikėjimą, nes per jų patirtį su jų gyvenime veikiančiu Dievu imame suprasti, kas yra Dievas ir kaip Jis myli kiekvieną iš mūsų.“

Prezidentas Raselas M. Nelsonas pasakoja: „Visur, kur bepasiegtume vyresnįjį Gongą, jis susiranda draugų. Nors jis daug išmano, tačiau yra nuolankus. Jis sutaria su visų lygių žmonėmis ir visuomet yra gerai pasiruošęs bei įtikinantis.“

Pašaukimas apaštalu

Kai prezidentas Nelsonas vyresnįjį Gongą pašaukė tarnauti Dvylikos Apaštalų Kvorumo nariu, pranašas „meilčiai paėm[ė] mane už rankų, mano brangiajai Siuzanai stovint šalia, ir išsakė šį šventą pašaukimą iš Viešpaties. Tai man užgniaužė kvapą“ (Viešpats Kristus prisikėlė, 2018 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga). Nuolankiai ir užtikrintas savo meilės ir pasitikėjimo Viešpačiu, vyresnysis Gongas pašaukimą priėmė. Jis buvo palaikytas 2018 m. kovo 31 d. Kruopščiai ruoštas Viešpaties, jis dabar tarnaus „ypatinguoju Kristaus vardo liudytoju visame pasaulyje“ (DS 107:23). ■

Vyresnysis
Nylas L.
Andersen

Iš Dvylikos
Apaštalių Kvorumo

VYRESNYSIS ULISIS SOARESAS – Žmogus be klastos

Pačioje savo tarnystės pradžioje rinkdamasis apaštalus Jėzus pamatė pas Jį ateinantį Natanaelį. Jis iš karto įžvelgė Natanaelio gerumą ir pareiškė: „Štai tikras izraelitas, kuriame nėra klastos!“¹

Jėzus žinojo, kad Natanaelis yra tyros širdies žmogus, sąžiningas, neveidmainis ir ne apgavikas. Viešpačiui labai patinka toks žmogaus dorumas, tad Natanaelį pašaukė būti apaštalu.²

Ulisis Soaresas – lyg senovės Natanaelis. Gelbėtojas jį irgi pašaukė.

„Mano tėvų šviesa“

Ulisis, jauniausias iš keturių brolių, gimė 1958 m. spalio 2 d. San Paule, Brazilijoje. Jo šeima gyveno labai kukliai, tačiau tėvai – Aparecidas ir Mercedes Karecho Soaresai – buvo garbingi, darbštūs žmonės, sąžiningai klausantys misionierių. Prie Bažnyčios jie prisijungė 1965 metais, kai Ulisiui tebuvo 6 metai.

Osiris Kabralas, tarnavęs kuolo prezidentu, kai Ulisis buvo paauglys, pasakoja: „Nemačiau, kad brolis Aparecidas būtų praleidęs bent vieną susirinkimą. Mercedes taip pat buvo labai ištikima. Ulisis paveldėjo savo tėvų atsidavimą.“

Ulisio iš prigimties gera širdis išsiskleidė besimokant Viešpaties kelių. Vyresnysis Soaresas pasakoja: „Bažnyčioje

augau sekdamas savo tėvų šviesa.“ Sekant ta šviesa, nepaisant priešpriešos, stiprėjo jo liudijimas.

Jis pasakoja: „Mokykloje buvau vienintelis Bažnyčios narys, tad kiti berniukai vis bandė mane pažeminti ir versti daryti negerus dalykus. Tokiomis aplinkybėmis turėjau išmokti apsiginti, tačiau visuomet ir iš visos širdies klioviau si Viešpačiui, kad jis man padėtų. Dar paauglystėje supratau, kad jei atliksiu savo dalį, Viešpats atliks Savąją. Tačiau reikia gerai įsikibti į Jo ranką bei Jo Evangeliją.“

Kai Ulisiui buvo 15 metų, jo vyskupas paprašė jį mokytis jaunimo sekmadieninės mokyklos klasę. Vienoje iš tų

pamokų buvo mokoma, kaip įgyti liudijimą apie Evangeliją. Ulisis buvo studijavęs Mormono Knygą. Jis visuomet jautė, kad Bažnyčia yra tikra, ir tikėjo Gelbėtoju Jėzumi Kristumi.

Ruošdamasis pamokai jis norėjo savo klasei stipriai liudyti apie Evangelijos tikrumą. Vyresnysis Soaresas prisimena: „Karštai studijavau ir meldžiausi. Atsiklaupęs širdyje pajutau labai malonų jausmą, tylų balsą, kuris mane patikino, jog esu teisingame kelyje. Tai buvo taip stipru, kad negalėjau sakyti, jog nežinau.“

Brėsdamas Ulisis suprato, kad jei jis darys daugiau, nei iš jo tikimasi ar prašoma, Viešpats

Ulisis Soaresas „Bažnyčioje aug[ol] sekdamas savo tėvų šviesa“. Aparecidas ir Mercedes Soaresai (kairėje). Nepaisydamas priešpriešos, kliaudamasis Viešpačiu, Ulisis dar būdamas berniukas išmoko tvirtai įsitverti į Gelbėtoją ir Jo Evangeliją.

je kompanijoje susirado darbo užmokesčio apskaitininko padėjėjo darbą.

Išlaikęs sunkų stojamąjį egzaminą, viename technikume vakarais jis ėmė studijuoti buhalterinę apskaitą. Kas mėnesį, sumokėjęs dešimtinę, pinigus atidėdavo savo misijai. Po metų kompanija jį perkėlė į apskaitos skyrių.

Vyresnysis Soaresas pasakoja: „Taip taupiau pinigus savo misijai. Trejus metus iki misijos kiekvieną mėnesį vis nusipirkdavau ką nors reikalingo – marškinius, kelnes, kojines, kaklaraištį, lagaminą.“ Jam taip pat reikėjo – ir tai jis gavo – stiprios savo tėvų ir vietinių vadovų meilės ir palaikymo.

jį dosniai laimins. Vieną tokių pamokų jis išmoko ruošdamasis misijai. Per asmeninius pokalbius su Ulisiu jo vyskupas pabrėždavo, kaip svarbu laikytis įsakymų ir gyventi vertai. Jis taip pat pabrėždavo finansinį pasiruošimą.

Šiandien visi Brazilijos misionieriai patys dengia dalį savo misijos išlaidų. Daugelis šeimų padengia visas išlaidas. Besiartinant misijos metui, Ulisis nusprendė užsidirbti visus misijai reikalingus pinigus. Vadovaudamasis stipria darbo etika, kurios išmoko nedideliame savo tėvo versle, ir apsiginklavęs mokėjimu sparčiai rinkti tekstą spausdinimo mašinėle, Ulisis vieno-

Ulisis buvo pašauktas į Brazilijos Rio de Žaneiro misiją. Pirmąją misijos pusę jis tarnavo vadovaujamas prezidento Helijo da Rocha Kamargo, vėliau tapusio pirmuoju visuotiniu įgaliotiniu iš Brazilijos. Ulisis misiją pradėjo 1978 metų pradžioje. Vėliau tais pačiais metais pirmąją šventyklą Lotynų Amerikoje, San Paule, pašventino prezidentas Spenseris V. Kimbolas (1895–1985).

1980 m. sausį Ulisis ir jo porininkas, kuris taip pat nebuvo gavęs šventyklos apdovanojimo, Rio de Žaneire įlipo į autobusą ir aštuonias valandas važiavo į Brazilijos San Paulo šventyklą. Ten Ulisį pasitiko jo tėvai ir broliai, kad visi kartu kaip šeima būtų užantspauduoti laikui ir amžinybei. Ulisis niekada nepamiršo tų penkių valandų, drauge praleistų San Paulo šventykloje. Vėliau tą dieną jis ir jo porininkas grįžo į savo misijos vietą.

Pirmenybė Dievui

Ulisiui labai patiko misija, kuri dar labiau sustiprino jo liudijimą. Sugrįžęs namo, jis susirado darbą ir vietiniame universitete pradėjo studijuoti buhalterinę apskaitą ir ekonomiką.

Po misijos praėjus septyniems mėnesiams jungtiniuose kelių kuolų šokiuose jis sutiko „seserį Morgado“. Ulisis kurį laiką tarnavo jos zonos vadovu, tad likusį to vakaro laiką jiedu praleido kalbėdamiesi apie savo misijas. Po trijų savaitių jiedu ėmė vaikščioti į pasimatymus.

Rozana Fernandes Morgado buvo aštuoneerių metų, kai jos vyresnioji sesuo – Margaret – pradėjo ją vestis į bažnyčią. Galiausiai šios dvi ištikimos besidominčiosios gavo savo tėvo leidimą pasikrikštyti, bet abi jos turėjo sulaukti 17 metų. Prieš gaudama leidimą pasikrikštyti Rozana bažnyčią lankė devynerius metus.

Vyresnysis Soaresas savo žmonai Rozanai yra dėkingas už „visą savo gyvenimo gerį“. Pora susituokė 1982 metais (toliau dešinėje), praėjus dvejiems metams po atsitiktinio susitikimo pabaigus misiją Brazilijos Rio de Žaneiro misijoje.

Vyresnysis Soaresas su Rozana 2000-aisiais (viršuje); su savo šeima (žemiau dešinėje); misinierius 1979 m. (viršuje dešinėje), su naujuoju nariu Elizeru Vagneriu de Souza Santosu ir jo tuometine sužadėtine (dabar žmona) Regina. Brolis Santosas šiuo metu tarnauja Vila Velja kuolo prezidentu Brazilijos Espirito Santos valstijoje. Kimas Piketas, vyresniojo Soareso porininkas, matosi antrame plane.

Ulisis gyveno šiauriniame San Paule, o Rozana su savo tėvais gyveno to miesto pietiniame rajone. Kelionė per visą plačiai išsidriekusį miestą užtrukdavo nuo dviejų iki trijų valandų autobusu ir metro. Laimei, Margaret ir jos vyras Klaudijus gyveno netoli jos tėvų namų.

Apie savo tuomet dar būsimąjį svainį vyresnysis Klaudijus R. M. Kosta, visuotinis Septyniasdešimties įgaliotinis, prisimena: „Kai savaitgaliais Ulisis atvykdavo pasimatyti su Rozana, naktį grįžti namo jam būdavo sudėtinga.“ Tad jis ir

Margaret pakvietė Ulisį po pasimatymų nakvoti jų namuose. „Kuriam laikui mes jį įsisūnijome“, – priduria vyresnysis Kosta.

„Jis miegodavo ant mūsų svetainės sofos, – pasakoja sesuo Kosta. – Patys buvome neseniai susituokę, tad neturėjome papildomų antklo-džių. Jis užsiklodavo sena mūsų turėta užuolai-da. Ulisis būdavo laimingas, nes kitą dieną vėl galėjo matytis su Rozana. Jis buvo geras mano sesei, ir mano tėvams jis labai patiko.“

1982 m. spalio 30 d. Ulisis ir Rozana susituokė Brazilijos San Paulo šventykloje.

Jei su vyresniuoju ir seserimi Soaresais jums tektų praleisti kelias minutes, iš karto pamatytumėte meilę, susižavėjimą ir pagarbą vieno

kitam. Pasak vyresniojo Soareso, Rozana „yra gerumo, meilės ir visiško pasišventimo Viešpačiui pavyzdys jam ir jų šeimai“.³ Sesei Soares Ulisis yra „dangaus dovana“.

Sesuo Soares priduria: „Jis visuomet buvo ypač atsakingas ir teisus žmogus, visuomet gerai rūpindavosi mūsų šeima, visuomet su manimi elgėsi labai gerai. Visus turėtus Bažnyčios pašaukimus jis vykdė kaip įmanydamas geriausiai. Jis ima ir daro. Savo gyvenime pirmenybę jis visuomet teikia Dievo dalykams. Jį vis iš naujo įsimyliu, nes žinau, kad jei pirmenybę jis teiks Dievo dalykams, tai pirmenybę jis teiks ir man.“

Apie savo žmoną vyresnysis Soaresas sako: „Ji – tikra didvyrė ir įkvėpimas mūsų šeimoje. Ji – mylinti, gera ir kantri su visais. Ji vienija mūsų šeimą ir išvelgia kiekvieno gėrį. Ji daug kuo prisidėjo prie mano gyvenimo. Apie savo pašaukimą į Dvylikos Apaštalų Kvorumą juokaudamas jai pasakiau: „Dėl to esi kalta tu, nes mano gyvenime labai smarkiai sustiprinai Evangelijos galią.“

Didelė širdis

Gustavas, vyriausiasis Soaresų vaikas, prisimena vieną vakarą, kuomet, būdamas dar vaikas, nepakluso tėvams ir slapčia išėjo iš namų stebėti kasmetinės „Festa Junina“ (liet. Joninių) šventės, vykstančios jų kaimynystėje San Paule.

Jis pasakoja: „Būdamas vidury didelės besilinksminančios minios staiga išgirdau pranešimą, kviečiantį mane į priekį. Tada ir pamačiau savo tėtį.“

Nors tėvai buvo labai sunerimę, bet, užuot baręs, Ulisis jį stipriai apkabino.

Gustavas prisimena: „Rimtai pasikalbėjome dėl mano dingimo, tačiau su manimi tėvai elgėsi pagarbiai. Jaučiausi globojamas ir supratau, kad jie tikrai mane myli.“

Ulisis yra atsidavęs savo šeimai. Nors ilgus metus jis daug dirbo ir keliavo, tačiau surasdavo laiko stiprinti ryšį su savo vaikais.

Kai 2018 m. kovo 31 d. vyresnysis Soaresas buvo palaikytas Dvylikos Apaštalų Kvorume, turbūt niekas tuo taip nesistebėjo kaip Gustavas ir dvi jo seserys – Leticija Karavelo ir Natalija Soares Avila. Bet jei apaštalystei užtenka meilės, darbštumo, supratingumo ir nuolankumo, tai, pasak jų, suprantama, kodėl Viešpats pašaukė jų tėtį.

Leticija pasakoja: „Kai Jėzus rinkosi apaštalus, jis rinkosi ne pačius išmaniausius fariziejus, o žvejus. Būtent tokie yra mano mama ir tėtis. Jie visiškai pasikliauna Viešpačiu, kuris juos panaudoja Savo darbui. Jis žino, kad jie yra nesavanaudžiai, pasiruošę stropiai dirbti ir pakankamai nuolankiai priima pastabas.“

Natalija priduria, kad jų tėvo „didelė širdis“ padės jam toliau tarnauti ypatinguoju Gelbėtojo liudytoju. Ji sako: „Jis tam labai atsidavęs. Jis jaučia dangaus įtaką, visus myli ir nori daryti tai, kas teisinga.“

„Viskas susitvarkys“

Kai vyresnysis Soaresas 2000–2003 metais tarnavo Portugalijos Porto misijos prezidentu, pagarsėjo savo dažnai sakoma portugališka fraze: „Tudo vai dar certo“ – viskas susitvarkys.

Vienas iš jo misionierių – Tajus Benetas – prisimena: „Jis tos frazės mokė ir mus. Jis gyvena su tikėjimu ir optimizmu: jei darysime, ko nori Viešpats, viskas susitvarkys.“

Kitas jo misionierius – Ričardas Šylsdas – pasakoja: „Savo misionierius jis taip pat mokė nesakyti *sunku* ar *neįmanoma*. Mes tai vadinome „iššūkais“. Toks patarimas man labai pravertė vėliau gyvenime: sunkumus laikiau įveiktiniais „iššūkais“, o ne „sunkiais“ ar „neįmanomais“ dalykais.“

Toks tikėjimas ir optimizmas atėjo ne iš lengvo gyvenimo. Vyresnysis ir sesuo Soaresai puikiai supranta, kaip nemalonu būti be pinigų, kaip sekina ilgos darbo ir studijų dienos, ką reiškia pašlijusi sveikata, kaip skauda širdį dėl patirto persileidimo, dėl negyvu gimusio kūdikio, dėl brolių, seserų ir tėvų netekties.

Eidami tokiu gyvenimo keliu savo tikėjimą jiedu rėmė šiais vyresniojo Soareso mėgstamiausiais žodžiais iš Raštų: „Būk nuolankus; ir Viešpats, tavo Dievas, ves tave už rankos ir atsakys tau į tavo maldas.“⁴

Vyresnysis Soaresas pasakoja: „Iššūkiai yra mūsų tobulėjimo dalis. Kai kantriai iškenčiame, kai išmokstame atlaikyti gyvenimo iššūkius ir kai liekame ištikimi, Viešpats mums būna labai palankus ir laimina pažadėtais palaiminimais.“

Jis priduria, kad jei tvirtai įsitversime į geležinę lazda, Viešpats mūsų neapleis.

Vyresnysis Soaresas liudija: „Nuoseklus tvirtas įsitvėrimas į įsakymus, Evangeliją, Raštus ir Viešpatį Jėzų Kristų padeda įveikti gyvenimo iššūkius. Mums atsiklaupus melstis, Jis bus su mumis ir mums patars. Jis mums duos įkvėptą mintį, kur eiti ir ką daryti. Į mūsų maldas Viešpats atsakys tuomet, kai būsime paklusnūs ir nuolankūs.“

Atsidavęs mokinys

Ulisis Soaresas yra gabus ir pasiruošęs žmogus. Jo išsilavinimas, įskaitant įgytą verslo administravimo magistro laipsnį, paruošė jį dirbti buhalteriu ir auditoriumi Brazilijoje esančiose tarptautinėse korporacijose. Tokia patirtis jį paruošė darbei Bažnyčios finansų departamente, o tai jį paruošė tam, kad būdamas 31-erių jis tapo vienu jauniausių Bažnyčios materialijų reikalų direktoriumi. Toks pasiruošimas jam labai pasitarnavo vėliau tarnaujant misijos prezidentu ir visuotiniu Septyniasdešimties įgaliotiniu, kuriuo jis buvo pašauktas 2005 m. balandžio 2 dieną.

Prieš 2013 m. sausio 6 d. pašaukimą į Septyniasdešimčių prezidentūrą vyresnysis Soaresas tarnavo prezidento patarėju Brazilijos krašto prezidentūroje, vėliau prezidentu bei patarėju Afrikos Pietryčių krašte. Ten jis tarnavo vyresniojo Deilo Dž.

Renlando, tuomet buvusio visuotinio Septyniasdešimties įgaliotinio, patarėju. Vyresnysis Renlandas, dabar taip pat Dvylikos Apaštalo Kvorumo narys, brangina jų kartu praleistą laiką.

Vyresnysis Renlandas pasakoja: „Vyresnysis Soaresas yra energingas, pasišventęs ir atsidavęs Jėzaus Kristaus mokinys. Nepažįstu nė vieno, taip įsijautusio į Viešpaties reikalo vykdymą. Jei jo ko nors paprašai, tai jis to imsis iš visų jėgų.“

Jis pasakojo, kad vyresnysis Soaresas greitai „pamilo“ Afrikos šventuosius. Viena pirmųjų

Ar būdamas su šventaisiais Peru (kairėje), ar Ganoje (apačioje), ar kitose tautose, kuriose jis tarnavo, vyresnysis Soaresas „nesunkiai pamilsta žmones“, – sako vyresnysis Klaudijus R. M. Kosta.

jo užduočių tame krašte buvo pirmininkauti kuolo konferencijoje Kanange, Demokratinėje Kongo Respublikoje. Vyresnysis Renlandas pasakoja: „Sugrįžęs jis be perstojo kalbėjo apie sutiktų žmonių gerumą ir atsidavimą.“

Vyresnysis L. Vitnis Kleitonas, kuris kartu su vyresniuoju Soaresu penkerius su puse metų tarnavo Septyniasdešimčių prezidentūroje, vyresnįjį Soaresą vadina sutarimo siekėju. „Jis klausosi ir įvertina savo mintis. Susirinkimuose jis elgiasi tiksliai taip, kad mūsų balsai skambėtų lyg chore, o ne konkuruojančių solistų pasirodyme.“

Nors vyresnysis Soaresas ilgus metus daug dirbdavo ir keliaudavo, tačiau pirmenybę visuomet teikdavo savo žmonai, vaikams ir anūkams (žemiau kairėje). Be to, kartu su žmona jis skirdavo laiko tobulinti savo virtuvės įgūdžius (toliau kairėje).

Vyresnysis Soaresas kukliai nutyli, kad geba bendrauti portugalų, anglų, ispanų ir prancūzų kalbomis. Vyresnysis Kleitonas sako, kad ši dovana, reikalaujanti nuolatinio dėmesio, yra palaiminimas Bažnyčiai. Vyresnysis Soaresas gali kalbėti didelei Bažnyčios narių daliai jų gimtąja kalba.

Vyresnysis Klaudijus Kosta apie savo svainį pasakoja: „Ulisis mėgo vadovauti nuo pat vaikystės. Jis labai protingas ir gabus, jaučia atsakomybę darbuotis kuo geriau. Jis nesunkiai pamilsta aplinkinius. Jis turi tikrojo Gelbėtojo mokinio širdį ir tikrą liudijimą, jog Jėzus yra Kristus. Myliu jį ir esu dėkingas galėdamas jį palaikyti Viešpaties apaštalu.“

Vyresnysis Devidas A. Bednaris, kalbėdamas Dvylikos Apaštalo Kvorumo vardu, priduria: „Vyresnysis Soaresas yra tyras, atviraširdis ir nepiktavališkas Gelbėtojo mokinys. Per jo veido šviesą, šiltą šypseną ir malonų elgesį nesuskaičiuojamas asmenų ir šeimų skaičius buvo, yra ir bus įkvėpti didesnio troškimo sekti Gelbėtoju ir gyventi pagal Jo Evangelijos priesakus.“

Mūsų Evangelijos laikotarpyje apie Edvardą Partridžą Viešpats pasakė: „Jo širdis prieš mane yra tyra, nes jis yra lyg senovės Natanaelis, kuriame nėra klastos.“⁵ Apie Hairumą Smitą Viešpats pasakė: „Aš, Viešpats, myliu jį už jo širdies dorumą ir dėl to, kad jis myli tai, kas teisinga priešais mane.“⁶

Apie Ulisį Soaresą Viešpats pasakytų tą patį. ■

IŠNAŠOS

1. Jono 1:47.
2. Žr. James E. Talmage, *Jesus the Christ* (1916), 217–218, 222.
3. Pranašai kalba Šventosios Dvasios galia, 2018 m. *balandžio visuotinės konferencijos medžiaga*.
4. Doktrinos ir Sandorų 112:10.
5. Doktrinos ir Sandorų 41:11.
6. Doktrinos ir Sandorų 124:15.

Ko
**kiekvienas
vyskupas**
nori, kad jo
apylinkės nariai žinotų

*Štai aštuonios tiesos, kurias sužinojau
tarnaudamas vyskupu.*

Maiklas Majersas

Turėjau nuostabią
galimybę tarnau-
ti vyskupu. Per
tuos metus išmokau tiek
pamokų, kad negaliu net
suskaičiuoti. Sužinojau
aštuonias tiesas, kurios,
tikiu, yra visuotinės.
Nors šis sąrašas nea-
pima visko, bet tai
mano bandymas pasi-
dalyti tuo, ko kiekvie-
nas vyskupas viliasi, kad
jo apylinkės nariai žinos.

1. Vyskupas visiškai neapsimetinėdamas myli kiekvieną savo apylinkės narį.

Vyskupo meilė savo apylinkei susijusi su meile, kurią Dangiškasis Tėvas ir Jėzus Kristus jaučia kiekvienam iš mūsų. Sakramento susirinkime žvelgdamas į narius vyskupas pajaučia tokią atjautą ir empatiją, kokios nėra anksčiau jautęs. O kai atsistojęs ima kalbėti, kaip stipriai myli savo apylinkės narius, – tai daro nuoširdžiai ir neapsimetinėdamas. Žinokite, kad jūsų vyskupas jus myli, jūs rūpите jam ir jis rūpinasi jumis labiau, nei įsivaizduojate.

2. Narių tikėjimas ir maldos vyskupą palaiko fiziškai, emociškai ir dvasiškai.

Vyskupas tarnaudamas praleidžia nesuskačiuojamą kiekį valandų. Dažnai sekmdieniais jis daug valandų praleidžia bažnyčioje. Be to, šiokiadieniais, po darbo, jis lanko savo apylinkės narius, su jais kalbasi ir jais rūpinasi.

Visa tai kiekvieną dieną savitai jis geba daryti tik dėl savo apylinkės narių maldų ir tikėjimo. Kai dar buvau naujai pašauktas vyskupas, man savaime imdavo tekėti ašaros kas kart, kai išgirdavau narį meldžiantis: „Palaimink vyskupą.“ Jūsų tikėjimo maldos tikrai išpildomos, tad vyskupą tokios maldos neabejotinai veikia palaikantys. Viešpats tokias tikėjimo kupinas maldas išlieja ant Bažnyčios vyskupų galvų.

3. Vyskupas dažniausiai jaučiasi visiškai netinkamas savo pašaukimui (netgi po trejų ar ketverių metų).

Pažinojau vos kelis vyskopus, kurie jautėsi tikrai „pasiruošę“ šiam pašaukimui. Tačiau tikrai žinau, kad „ką Viešpats pašaukia, tą Viešpats ir paruošia“.¹ Nors vyskupas supranta, kad jis yra paruošiamas, tačiau jam vis tiek sunkiai sekasi atsikratyti jausmo, kad pašaukimo nepavyks atlikti gerai. Jis tikrai stengsis prireikus duoti geriausią patarimą, neižeisti žmonių ir neatsitraukti nuo Dvasios poveikio, tačiau kartais jis vis tiek abejoj, ar pašaukimą atlieka priimtina.

4. Dievo Dvasia gali reikštis per vyskupą, besitarantį su savo apylinkės nariais.

Kai žmonės manęs teiraujasi, ko labiausiai pasiilgstu iš tarnavimo vyskupu, atsakau, kad pasiilgstu stipraus Dvasios poveikio, lydinčio vyskupo mantiją. Ar guodžiant netekusius mylimųjų, ar kalbantis su išgyvenančiais sutuoktinio neištikimybę, ar kviečiant žmones į atgailą – ištikimam vyskupui prieinama Dvasia yra Dievo Dvasia ir apreiškimo Dvasia.

Neseniai viena buvusi apylinkės narė paprašė manęs padėti išspręsti kai kurias asmenines problemas. Ji persikėlė į naują apylinkę ir nebuvo tikra, ar patarimo nori kreiptis į savo naująjį vyskupą. Jai pasakiau tai, ką po savo atleidimo jau sakiau daug kartų, – nors esu laimingas galėdamas padėti, tačiau neturiu tų vyskupo raktų, kurie būtini norint suteikti jai reikalingą pagalbą. Pasiūliau pasikalbėti su savo vyskupu. Po dviejų savaitių vėl susisiekiu su ja ir ji pasakė, kad susitiko su savo vyskupu ir kad jai pasirodė, jog jis jau žinojo apie jos problemas ir kaip geriausiai jai padėti. Nors vyskupas tikrai gali klysti, tačiau Viešpats jį įkvepia, jam pataria ir jo žodžiais laimina gyvenimus.

5. Vyskupas tėra žmogus: kartais jis suklysta, kartais padaro ką nors netinkamai.

Kad ir kaip būtų – vyskupai tėra mirtingi žmonės. Jie netobuli, turi silpnybių, išankstinių nuostatų ir asmeninių problemų. Dvasia paruošia vyskupo pareigas einančią vyrą, tačiau vyskupas vis dar yra žmogus su tomis pačiomis problemomis ir silpnybėmis, su kuriomis mes visi susiduriame.

Šis supratimas neturėtų sumažinti mūsų pagarbos, kurią rodome jo pašaukimui, ar dėmesio, kurį skiriame jo patarimams. Vyskupas puikiai žino savo silpnybes ir stengiasi jas įveikti ar bent jau neleisti, kad jos trukdytų jam tarnauti vyskupu. Kad ir kaip atkakliai stengtųsi, jis visuomet išliks netobulas.

6. Vyskupas nuolat jaučiasi taip, lyg nariams skirtų nepakankamai dėmesio ar per mažai darytų gerų darbų.

Kiekvieną dieną vyskupas suka galvą, kam dar jis galėtų ar galėjo padėti tą dieną. Man tikrai būtų patikę reguliariai lankytis pas kiekvieną narį, tačiau dirbau visu etatu, turėjau savo šeimą, jaunimo programą, be to, reikėjo daug padėti kai kuriems apylinkės nariams. Tiesiog nebuvo pakankamai laiko reguliariai lankytis pas kiekvieną narį.

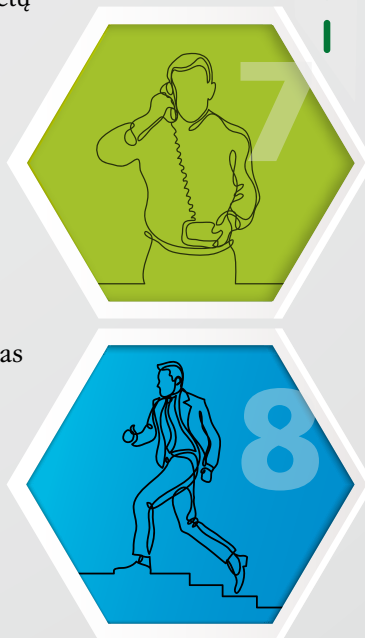
Tačiau mane, kaip vyskupą, Dvasia kartais paragindavo aplankyti tam tikrus narius, kuriems sunkiai sekasi. Dažniausiai tų aplankymų pradžioje šie nariai sakydavo: „Žinojau, kad ateisite.“ Tuo metu mes abu taip stipriai pajusdavome Dvasią, jog suprasdavome, kad tas aplankymas yra įrodymas, jog Dievas tikrai atsako į maldas.

Man labai patikdavo, kai mane priimdavo aktyvūs, „neprobleminiai“ nariai. Tie gerieji žmonės kiekvieną savaitę lankydavo bažnyčią, ištikimai tarnavo atlikdami savo pašaukimus, iš šalies nesimatė, kad turėtų kokių nors iššūkių, ir, apskritai kalbant, jie retai sulaukdavo kunigijos vadovų vizitų. Jie būdavo dėkingi, galėdami ramiai asmeniškai pabūti su savo vyskupu. Visiems jums noriu pasakyti: „Ačiū! Taip ir toliau! Žinokite, kad jūsų vyskupas jus myli ir tikrai jus lankytų dažniau, jei tik galėtų.“

7. Jūsų vyskupui tikrai, nuoširdžiai, būtinai reikia, kad tarnautumėte vieni kitiems.

Kai man, vyskupui, pasakydavo, jog kažkuriam apylinkės nariui sunkiai sekasi, klausdavau: „Kas yra namų mokytojai ar lankančiosios seserys?“ Tai būdavo vienas iš būdų įvertinti, ar yra tenkinami tiek trumpalaikiai, tiek ilgalaikiai to nario poreikiai. Jei vyskupas veiktų be kitų apylinkės ar kuolo narių pagalbos, turėtų ribotus išteklius. Jis tikrai gali aplankyti – ir aplankys – krizę išgyvenančius žmones. Tačiau su jam prieinamais kunigijos ir Paramos bendrijos ištekliais jo pagalbos mastas gali dar labiau išsiplėsti.

Būtent tokia yra tarnystės esmė. Būna atvejų, kai pamirštame, kodėl turime vieni kitiems tarnauti: Viešpats yra mums įsakęs vienam kitą mylėti (žr. Jono 13:34). Žinau, kad jūsų vyskupas tarnystę naudoja kaip įkvėptą būdą „labiau įsitraukti“ į apylinkės narių gyvenimą.

8. Vyskupas nori viską padaryti dėl savo kaimenės.

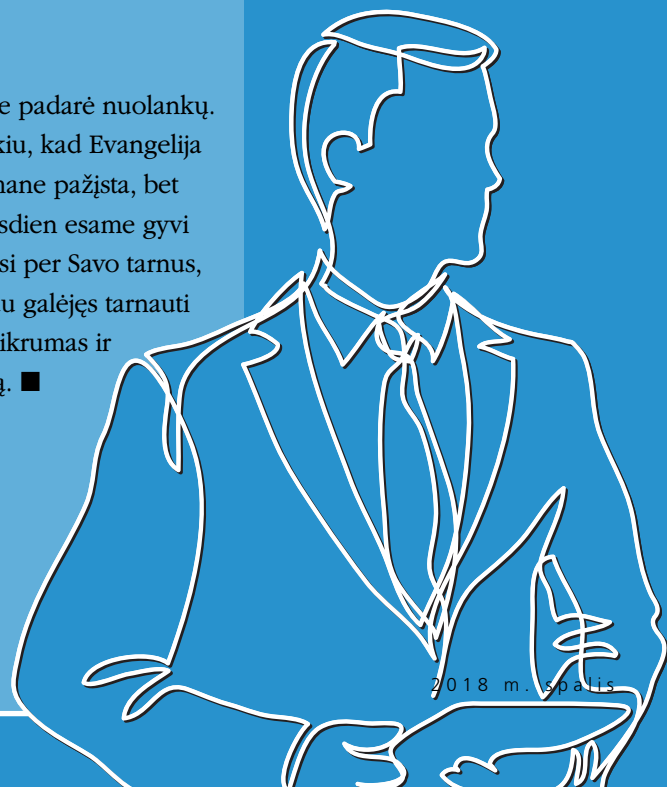
Visada, dieną ar naktį, vyskupas nori padaryti viską, ko prašo narys: ar tai būtų kunigystės palaiminimas, pasikalbėjimas su neklusniu vaiku ar skubėjimas į avarijos vietą. Jis negali padaryti visko, galbūt net ne visuomet bus tinkamiausias žmogus, bet tikrai nesibaiminkite paprašyti pagalbos, kai jos jums reikia. Žinokite, kad vyskupas yra tam, kad tarnautų tokiu metu, ir kad abu būsite apščiai palaiminti dėl darbinimosi drauge.

Šventa galimybė tarnauti šiame šventame pasaukime mane padarė nuolankų. Tarnaudamas aš ėmiau ne tik tikėti, bet ir žinoti. Aš jau ne tikiu, kad Evangelija yra tikra, bet žinau, kad ji yra tikra. Aš ne tikiu, kad Dievas mane pažįsta, bet žinau, kad Dievas žino viską apie kiekvieną iš mūsų: kuo kasdien esame gyvi ir mūsų asmenines problemas. Be to, žinau, kad Jis darbuojasi per Savo tarnus, ypač per turinčiuosius kunigystės raktus. Žinau, kad nebūčiau galėjęs tarnauti vyskupu, jei Dievui šis darbas nerūpėtų. Būtent Evangelijos tikrumas ir Dievo meilė Savo vaikams įgalina tarnauti kiekvieną vyskupą. ■

Autorius gyvena Jutos valst., JAV.

IŠNAŠA

1. Thomas S. Monson, “Duty Calls,” *Ensign*, May 1996, 44.

8 SKYRIUS

Kristaus Bažnyčios iškilimas

Iš naujosios keturis tomus apimančios pasakojamosios Bažnyčios istorijos čia perspausdiname 8 skyrių, pavadintą Šventieji. Pasakojimas apie Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčią. Ši knyga išleista 14 kalbų, taip pat paskelbta mobiliosios programos „Evangelijos biblioteka“ (angl. Gospel Library) Bažnyčios istorijos skyrelyje ir internete sventieji.lds.org. Ankstesni skyriai buvo išleisti ankstesniuose numeriuose, o programėlėje „Evangelijos biblioteka“ bei internete sventieji.lds.org jie pateikiami 47 kalbomis.

1829 m. liepos pradžioje, jau turėdamas paruoštą rankraštį, Džozefas žinojo, jog Viešpats nori, kad jis išspausdintų Mormono Knygą ir paskleistų joje esančią žinią po visą pasaulį. Tačiau leidybos verslas buvo svetimas jam ir jo šeimai. Jis turėjo apsaugoti rankraštį, surasti leidėją ir kaip nors perduoti knygą žmonėms, kurie noriai priimtų idėją, kad gali egzistuoti nauji Raštai.

Kaip bet kokią kitą, taip ir Mormono Knygą išleisti buvo brangu. Džozefo finansinė padėtis nepagerėjo nuo to laiko, kai jis pradėjo vertimą, o visi uždirbti pinigai buvo skiriami šeimos išlaikymui. Tokia pati buvo ir jo tėvų, kurie vis dar buvo vargšai fermeriai, dirbantys jiems nepriklausančią žemę, padėtis. Vienintelis Džozefo draugas, galėjęs finansuoti projektą, buvo Martinas Harisas.

Džozefas nusiteikė dirbuotis greitai. Dar prieš baigdamas vertimą jis užpildė knygos autoriaus teisių prašymą, kad apsaugotų tekstą nuo galinčių jį pavogti ar nuplagijuoti.¹ Su Martino pagalba Džozefas taip pat pradėjo ieškoti leidėjo, kuris sutiktų išleisti knygą.

Pirmiausia jie kreipėsi į Džozefo bendraamžį Palmyroje, leidėją Egbertą B. Grandiną. Manydamas, kad knyga yra apgaulė, Grandinas iškart atmetė pasiūlymą. Tai neatgrasė Džozefo ir Martino, jie ir toliau ieškojo, kol gretimame mieste rado palankiai nusiteikusį leidėją. Tačiau prieš priimdami jo pasiūlymą, jie grįžo į Palmyrą ir dar kartą paklausė Grandiną, ar jis nenorėtų išleisti knygos.²

Šį kartą Grandinas buvo nusiteikęs imtis šio projekto, tačiau norėjo, kad prieš pradėdamas darbą jam iš anksto būtų sumokėti 3 000 dolerių už penkių tūkstančių egzempliorių spausdinimą ir surišimą. Martinas jau buvo pažadėjęs sumokėti už

spausdinimą, tačiau suprato, kad jam gali tekti užstatyti savo ūkį, kad surinktų tokią sumą. Martinui tai buvo nepakeliama našta, tačiau jis žinojo, kad niekas kitas iš Džozefo draugų negalėjo jam padėti finansiškai.

Susirūpinęs Martinas ėmė abejoti, ar išmintinga finansuoti Mormono Knygą. Jo ūkis buvo vienas geriausių tame krašte. Jis rizikuotų prarasti savo žemę, jei ją užstatytų. Turtas, kurį kaupė visą savo gyvenimą, galėjo būti akimirksniu prarastas, jei Mormono Knyga nebus gerai perkama.

Savo rūpesčiais Martinas pasidalijo su Džozefu ir paprašė gauti jam apreiškimą. Atsakydamas Gelbėtojas kalbėjo apie savo auką, kurią atliko nepaisydamas kainos, kad įvykdytų Savo Tėvo valią. Jis apibūdino Savo didžiausias kančias apmokant nuodėmės kainą, kad visi galėtų atgailauti ir gauti atleidimą. Tada Jis liepė Martinui paaukoti savo interesus, kad būtų įgyvendintas Dievo planas.

„Negailė[k] savo paties turto, – sakė Viešpats, – bet [...] dosniai sutei[k] jo spausdinimui Mormono Knygos.“ Viešpats patikino Martiną, kad knygoje užrašytas Dievo žodis yra tikras ir kad ji padės kitiems patikėti Evangelija.³

Nors kaimynai nesuprato Martino sprendimo, jis pakluso Viešpačiui ir užstatė savo ūkį, kad užtikrintų finansavimą.⁴

Grandinas pasirašė sutartį ir pradėjo ruošti dideliam projektui.⁵ Tuo pačiu metu vieno raštininko padedamas Džozefas išvertė Mormono Knygos tekstą per tris mėnesius. Grandinas ir tuzinas vyrų užtruko septynis mėnesius, spausdindami ir surišdami pirmuosius egzempliorius, o kiekvieną jų sudarė 590 puslapių.⁶

Pasamdęs leidėją, 1829 metais Džozefas grįžo į Harmoniją darbuotis savo ūkyje ir pabūti su Ema. Tuo metu Oliveris, Martinas ir Hairumas prižiūrėjo spausdinimo darbus ir nuolat informuodavo Džozefą apie Grandino darbo progresą.⁷

Atmindamas nevilgtį, kurią patyrė pradėjęs pirmuosius vertimo puslapius, Džozefas paprašė Oliverio nukopijuoti

kiekvieną Mormono Knygos rankraščio puslapį, kad publikatą būtų galima nunešti spaustuvininkui, kuris sudėtų skyrybos ženklus ir parengtų spausdinimui.⁸

Oliveriui patiko kopijuoti knygą ir tuo metu jo rašyti laišakai buvo prisotinti jos kalbos. Oliveris rašė Džozefui apie savo dėkingumą už beribį Kristaus Apmokėjimą, iš Mormono Knygos cituodamas Nefį, Jokūbą ir Amuleką.

„Kai pradėdu rašyti apie Dievo gailestingumą, – sakė jis Džozefui, – nežinau, kada sustoti, tik laikas ir popierius paveda.“⁹

Ta pati dvasia traukė kitus prie Mormono Knygos, kai ji buvo spausdinama. Tomas Maršas, buvęs leidėjo pameistras, bandė rasti sau vietą kitose bažnyčiose, tačiau nė viena iš jų neskelbė tokios Evangelijos, kokią jis rado Biblijoje. Jis tikėjo, kad greit iškils nauja bažnyčia, kuri mokys atkurto tiesos.

Tą vasarą Tomas pajuto Dvasios raginimą nukeliauti šimtus mylių nuo savo namų Bostone iki vakarinės Niujorko valstijos dalies. Prieš grįždamas namo, jis išbuvo tame krašte tris mėnesius, nesuprasdamas, kodėl taip toli keliavo. Jam grįžtant atgal vietos, kurioje apsistojo, šeimininkė paklausė, ar jis yra girdėjęs apie Džozefo Smito „auksinę knygą“. Tomas pasakė tai moteriai, kad nėra nieko girdėjęs, ir pajuto, kad privalo sužinoti daugiau.

Ji pasakė jam, kad jis turėtų pakalbėti su Martinu Harisu, ir nukreipė jį į Palmyrą. Tomas nedelsdamas nuvyko ten ir rado Martiną Grandino spaustuvėje. Leidėjas davė jam šešiolika Mormono Knygos puslapių ir Tomas pasiėmė juos su savimi į Bostoną, nekantraudamas pasidalyti su savo žmona Elizabet pirmuoju įspūdžiu apie naują tikėjimą.

Elizabet perskaitė tuos puslapius ir taip pat patikėjo, kad tai Dievo darbas.¹⁰

Tą rudenį, kol leidėjai nuosekliai darbavosi spausdindami Mormono Knygą, buvęs teisėjas Abneris Koulas Grandino spaustuvėje pradėjo leisti laikraštį. Naktimis dirbdamas

spaustuvėje, kai kiti Grandino darbuotojai išeidavo namo, Abneris galėjo nevaržomai priėti prie atspausdintų dar nesurištų ir neparuoštų pardavimui Mormono Knygos puslapių.

Netrukus savo laikraštyje Abneris ėmė tyčiotis iš „Aukšinės Biblijos“, o žiemą jis išspausdino ištraukas iš knygos kartu su sarkastiškais komentarais.¹¹

Hairumas ir Oliveris susikirto su Abneriu, kai sužinojo, ką jis daro. „Kokią turite teisę spausdinti Mormono Knygą tokiu būdu? – klausė Hairumas. – Ar nežinote, kad mes gavome autoriaus teises?“

„Tai ne jūsų reikalas, – atsakė Abneris. – Pasisamdžiau leidėją ir spausdinsiu, ką norėsiu.“

„Draudžiu jums spausdinti ką nors daugiau iš tos knygos savo laikraštyje“, – sakė Hairumas.

„Man nerūpi“, – atsakė Abneris.

Nežinodami, ką toliau daryti, Hairumas ir Oliveris nusiuntė laišką Džozefui, kuris iškart atvyko į Palmyrą. Jis rado Abnerį spaustuvės biure, nerūpestingai skaitantį savo laikraštį.

„Atrodo, kad sunkiai dirbate“, – pasakė Džozefas.

„Sveiki, pone Smitai“, – šaltai atsakė Abneris.

„Pone Koulai, – pasakė Džozefas, – Mormono Knyga ir teisė ją spausdinti priklauso man ir aš draudžiu jums ją liesti.“

Abneris nusimetė paltą ir pasiraitojo rankoves. „Ar norite muštis, pone? – sugriaudėjo jis trunkdamas kumščius vieną į kitą. – Jei norite muštis, pradėdam.“

Džozefas nusišypsojo. „Neturėjote nusivilkti palto, – pasakė jis. – Šalta, o aš nesiruošiu su jumis muštis.“ Jis ramiai tęsė: „Bet jūs turite liautis spausdinęs mano knygą.“

„Jei manai esąs geriausias, – pasakė Abneris, – tiesiog nusimesk paltą ir įrodyk.“

„Yra įstatymas, – atsakė Džozefas, – ir jūs tai sužinosite, jei nežinojote iki šiol. Tačiau aš nesimušiu su jumis, nes nieko gero iš to nebus.“

Abneris žinojo, kad yra ne toje įstatymo pusėje. Jis nusi-ramino ir liovėsi savo laikraštyje spausdinęs ištraukas iš Mormono Knygos.¹²

Pirmą kartą apie „Aukšinę Bibliją“ pastorius Solomonas Čemberlinas išgirdo pakeliui į Kanadą iš šeimos, kuri priglaudė jį netoli Palmyros. Kaip ir Tomas Maršas, visą savo gyvenimą jis ėjo iš bažnyčios į bažnyčią, tačiau buvo nepatenkintas tuo, ką matė. Kai kurios bažnyčios skelbė Evangelijos principus ir tikėjo dvasios dovanomis, tačiau neturėjo Dievo pranašų ar Jo kunigystės. Solomonas jautė, kad ateina laikas, kai Viešpats atstatys Savo bažnyčią.

Klausydamas tos šeimos pasakojimo apie Džozefą Smitą ir aukso plokšteles, jis labai susijaudino ir pasiryžo surasti Smitą, taip pat sužinoti daugiau apie knygą.

Jis nuvyko į Smito namus, kur ant slenksčio sutiko Hairumą. „Ramybė tebūnie šiuose namuose“, – pasakė Solomonas.

„Viliuosi, kad bus ramybė“, – atsakė Hairumas.

„Ar yra čia kas nors, – paklausė Solomonas, – kas tikėtų vizijomis ir apreiškimais?“

„Taip, – tarė Hairumas, – šiuose namuose tikime vizijomis.“

Solomonas papasakojo Hairumui apie viziją, kurią matė prieš daugelį metų. Joje angelas pasakė, kad žemėje nėra Dievo bažnyčios, tačiau Jis greit pakels tokią, kuri turės galią kaip apaštalų bažnyčia senovės dienomis. Hairumas ir kiti namuose suprato, apie ką kalbėjo Solomonas, ir pasakė jam, kad tiki tuo pačiu, kuo ir jis.

„Norėčiau, kad atskleistumėte kai kuriuos savo atradimus, – pasakė Solomonas. – Manau, kad galiu tai suprasti.“

Hairumas pakvietė jį pasisvečiuoti Smito ūkyje ir parodė jam Mormono Knygos rankraštį. Solomonas studijavo jį dvi dienas ir kartu su Hairumu nuvyko į Grandino spaustuvės biurą, kur leidėjas jam davė šešiasdešimt keturis išspausdintus lapus. Su nesurištais lapais rankose Solomonas tęsė kelionę į Kanadą, pakeliui skelbdamas viską, ką žinojo apie naująjį tikėjimą.¹³

Iki 1830 metų kovo 26 dienos pirmosios Mormono Knygos kopijos buvo surištos ir pateiktos prekybai pirmajame Grandino spaustuvės biuro aukšte. Jos buvo tvirtai surištos į rudą veršio odą, kvepėjo oda ir klėjais, popieriumi ir

rašalu. Žodžiai *Mormono Knyga* ant viršelio buvo išspausdinti auksinėmis raidėmis.¹⁴

Liusi Smit brangino naujuosius Raštus ir žvelgė į juos kaip į ženklą, kad Dievas greit surinks Savo vaikus ir atkurs Savo senovės dienų sandoras. Antraštiniame puslapyje buvo skelbiama, kad knygos tikslas yra parodyti, kokius didžius dalykus Dievas padarė Savo žmonėms praeityje, suteikti tokius pat palaiminimus Jo žmonėms šiomis dienomis ir įtikinti visą pasaulį, kad Jėzus Kristus yra pasaulio Gelbėtojas.¹⁵

Knygos gale buvo trijų liudytojų ir aštuonių liudytojų liudijimai, pranešantys pasauliui, kad liudytojai matė plokšteles ir žino, kad vertimas yra tikras.¹⁶

Nepaisant šių liudijimų, Liusi pažinojo žmonių, kurie manė, jog knyga yra pramanyta. Daugelis jos kaimynų tikėjo, kad kaip Raštų jiems pakanka Biblijos, nesuprasdami, kad Dievas Savo žodžiu palaimino daugiau nei vieną tautą. Ji taip pat žinojo, kad kai kurie žmonės atmetė knygoje esančią žinią, nes jie tikėjo, jog Dievas jau kartą kalbėjo pasauliui ir daugiau nebekalbės.

Dėl šių ir panašių priežasčių žmonės Palmyroje nepirko knygos.¹⁷ Tačiau kai kurie studijavo jos puslapius, pajuto joje esančių mokymų galią ir klaupėsi, kad paklaustų Viešpatį, ar ji tikra. Liusi pati žinojo, kad *Mormono Knyga* yra Dievo žodis, ir norėjo dalytis ja su kitais.¹⁸

Beveik iškart, kai tik *Mormono Knyga* buvo išleista, Džozefas ir Oliveris pasiruošė suorganizuoti Jėzaus Kristaus bažnyčią. Likus keletui mėnesių iki to, jiems pasirodė senovės laikų Viešpaties apaštalai Petras, Jokūbas ir Jonas ir suteikė Melchizedeko kunigystę, kaip buvo žadėjęs Jonas Krikštytojas. Šis papildomas įgaliojimas leido Džozefui ir Oliveriui suteikti Šventosios Dvasios dovaną tiems, kuriuos jie pakrikštijo. Petras, Jokūbas ir Jonas taip pat išventino juos būti Jėzaus Kristaus apaštalais.¹⁹

Maždaug tuo metu viešėdami Vitmerio namuose Džozefas ir Oliveris meldėsi, kad sužinotų daugiau apie šį įgaliojimą. Atsakymas buvo gautas Viešpaties balsu, įsakančiu jiems išventinti vienas kitą bažnyčios vyresniaisiais, tačiau prieš tai tikintieji turėjo sutikti sekti jais kaip Gelbėtojo bažnyčios vadovais. Jiems taip pat buvo liepta išventinti kitus pareigūnus ir pakrikštytiems suteikti Šventosios Dvasios dovaną.²⁰

1830-ųjų balandžio 6 d. Džozefas ir Oliveris susitiko Vitmerio namuose, kad įvykdytų Viešpaties įsakymą ir suorganizuotų Jo bažnyčią. Jie išrinko šešis žmones tapti pirmaisiais naujosios bažnyčios nariais, kad įvykdytų įstatymo reikalavimus. Apie keturiasdešimt moterų ir vyrų taip pat susirinko mažuose namuose, kad būtų šio įvykio liudytojais.²¹

Pakludami ankstesniems Viešpaties nurodymams, Džozefas ir Oliveris paprašė susirinkusiųjų palaikyti juos kaip Dievo karalystės vadovus ir parodyti, kad tiki, jog yra teisinga jiems suorganizuoti bažnyčią. Visi susirinkusieji pritarė, ir Džozefas uždėjo savo rankas ant Oliverio galvos ir išventino jį bažnyčios vyresniuoju. Tada jie pasikeitė vietomis ir Oliveris išventino Džozefą.

Po to jie pateikė sakramento duoną ir vyną Kristaus Apmokėjimui atminti. Tada jie uždėjo rankas ant tų, kuriuos buvo pakrikštiję, ir patvirtino juos bažnyčios nariais suteikdami jiems Šventosios Dvasios dovaną.²² Viešpaties Dvasia išsiliejo ant buvusių susirinkime, ir kai kurie iš susirinkusiųjų ėmė pranašauti. Kiti šlovino Viešpatį, ir visi drauge džiūgavo.

Džozefas taip pat gavo pirmąjį apreiškimą, skirtą visai naujai bažnyčiai. „Štai jūs vesite metraštį“, – įsakė Viešpats, primindamas Savo žmonėms, kad jie turi rašyti savo šventą istoriją, kad išsaugotų pasakojimą apie savo veiksmus ir paliudytų Džozefo, kaip pranašo, regėtojo ir apreiškėjo, vaidmenį.

„Ji aš įkvėpiau vykdyti Sionės reikalą su didžia gاليا į gera, – pareiškė Viešpats, – nes jo žodį priimsite, lyg iš

mano paties burnos, – su visa kantrybe ir tikėjimu. Nes jei tai darysite, pragaro vartai jūsų nenugalės.“²³

Vėliau, stovėdamas prie upokšnio, Džozefas stebėjo savo mamos ir tėvo krikštą. Po daugybės metų klajojimo skirtingais keliais, ieškant tiesos, galiausiai jie buvo suvienyti tikėjime. Kai jo tėvas išbrido iš vandens, Džozefas paėmė jį už rankos, padėjo išlipti ant kranto ir apkabino.

„Dieve mano, – pravariko jis įsikniaubdamas į tėvo krūtinę, – pagaliau sulaukiau dienos, kai mano paties tėvas pasikrikštijo tikroje Jėzaus Kristaus Bažnyčioje!“²⁴

Tą vakarą niekas nepastebėjo, kai emocijų perpildyta širdimi Džozefas išėjo į netoliese buvusią girią. Jis norėjo pabūti vienas, atokiau nuo draugų ir šeimos. Per dešimt metų nuo Pirmojo savo regėjimo, jis matė dangus prasiveriant, juto Dievo Dvasią ir buvo mokomas angelų. Jis taip pat nusidėjo ir buvo praradęs savo dovaną vien tam, kad galėtų atgailauti, sulaukti Dievo pasigailėjimo ir Jo galia bei malone išversti Mormono Knygą.

Dabar Jėzus Kristus atkūrė Savo bažnyčią ir suteikė Džozefui tą patį kunigystės įgaliojimą, kurį apaštalai turėjo senovėje, kai skelbė Evangeliją pasauliui.²⁵ Vėliau tą vakarą Džozefas Naitas ir Oliveris rado jį verkiantį, nes užplūdusios laimės buvo neįmanoma sulaukyti.

Jo džiaugsmas buvo pilnas. Darbas prasidėjo.²⁶ ■

Visą cituojamų darbų sąrašą anglų kalba galima rasti internete adresu saints.lds.org.

Žodis *Tema* išnašose reiškia, kad šventieji.lds.org galima rasti papildomos informacijos.

IŠNAŠOS

1. Copyright for Book of Mormon, June 11, 1829, in *JSP*, D1:76–81.
2. “Prospect of Peace with Utah,” *Albany Evening Journal*, May 19, 1858, [2]; “From the Troy Times,” *Albany Evening Journal*, May 21, 1858, [2]; John H. Gilbert, Memorandum, Sept. 8, 1892, photocopy, Church History Library.
3. Doktrinos ir Sandorų 19 (Revelation, circa Summer 1829, at josephsmithpapers.org); taip pat žr. Historical Introduction to Revelation, circa Summer 1829 [DC 19], in *JSP*, D1:85–89; and Knight, *Reminiscences*, 6–7.
4. McBride, “Contributions of Martin Harris,” 1–9; Joseph Smith History, 1838–56, volume A-1, 34, in *JSP*, H1:352 (draft 2).
5. John H. Gilbert, Statement, Oct. 23, 1887, Church History Library; Indenture, Martin Harris to Egbert B. Grandin, Wayne County, NY, Aug. 25, 1829, Wayne County, NY, Mortgage Records, volume 3, 325–26, microfilm 479,556, U.S. and Canada Record Collection, Family History Library; Historical Introduction to Revelation, circa Summer 1829 [DC 19], in *JSP*, D1:85–89.
6. Copyright for Book of Mormon, June 11, 1829, in *JSP*, D1:76–81; John H. Gilbert, Memorandum, Sept. 8, 1892, photocopy, Church History Library; Porter, “The Book of Mormon,” 53–54.
7. John H. Gilbert, Memorandum, Sept. 8, 1892, photocopy, Church History Library; Lucy Mack Smith, History, 1844–45, book 9, [8]; Joseph Smith to Oliver Cowdery, Oct. 22, 1829, in *JSP*, D1:94–97.
8. John H. Gilbert, Memorandum, Sept. 8, 1892, photocopy, Church History Library; Lucy Mack Smith, History, 1844–45, book 9, [2]; “Printer’s Manuscript of the Book of Mormon,” in *JSP*, R3, Part 1:xxvi. **Tema:** Printing and Publishing the Book of Mormon
9. Oliver Cowdery to Joseph Smith, Nov. 6, 1829, in *JSP*, D1:100–101; Mozių 3:18–19; 5:5–7; 4 Nefio 1:17; taip pat žr. Oliver Cowdery to Joseph Smith, Dec. 28, 1829, in *JSP*, D1:101–4.
10. Thomas B. Marsh, “History of Thomas Baldwin Marsh,” *LDS Millennial Star*, June 4, 1864, 26:359–60; June 11, 1864, 26:375–76.
11. Lucy Mack Smith, History, 1844–45, book 9, [9]. Abnerio Koulo atspausdintų Mormono Knygos ištraukų pavyzdžių žr.: “The Book of Mormon,” *Reflector*, Sept. 16, 1829, 10; “Selected Items,” *Reflector*, Sept. 23, 1829, 14; “The First Book of Nephi,” *Reflector*, Jan. 2, 1830, 1; “The First Book of Nephi,” *Reflector*, Jan. 13, 1830, 1. **Tema:** Critics of the Book of Mormon
12. Lucy Mack Smith, History, 1844–45, book 9, [9]–[12]; Lucy Mack Smith, History, 1845, 166–68.
13. Chamberlin, *Autobiography*, 4–11.
14. Copyright for Book of Mormon, June 11, 1829, in *JSP*, D1:76–81; John H. Gilbert, Memorandum, Sept. 8, 1892, photocopy, Church History Library; “Book of Mormon,” *Wayne Sentinel*, Mar. 26, 1830, [3]. Kai kurios knygos buvo įrištos į avies odą.
15. Title Page of Book of Mormon, circa early June 1829, in *JSP*, D1:63–65; taip pat žr. Lucy Mack Smith to Solomon Mack, Jan. 6, 1831, Church History Library.
16. Testimony of Three Witnesses, Late June 1829, in *JSP*, D1:378–82; Testimony of Eight Witnesses, Late June 1829, in *JSP*, D1:385–87.
17. Tucker, *Origin, Rise, and Progress of Mormonism*, 60–61.
18. Žr. Lucy Mack Smith to Solomon Mack, Jan. 6, 1831, Church History Library.
19. Joseph Smith History, circa Summer 1832, 1, in *JSP*, H1:10; Doktrinos ir Sandorų 27:12–13 (Revelation, circa Aug. 1830, in Doktrinos ir Sandorų 50:3, 1835 edition, at josephsmithpapers.org); Oliver Cowdery to Phineas Young, Mar. 23, 1846, Church History Library; “Joseph Smith Documents Dating through June 1831,” in *JSP*, D1:xxxvii–xxxix; taip pat žr. Cannon and others, “Priesthood Restoration Documents,” 163–207. **Tema:** Restoration of the Melchizedek Priesthood
20. Joseph Smith History, 1838–56, volume A-1, 27, in *JSP*, H1:326–28 (draft 2).
21. Joseph Smith History, 1838–56, volume A-1, 37, in *JSP*, H1:364 (draft 2); Stevenson, *Journal*, Dec. 22, 1877; Jan. 2, 1887; An Act to Provide for the Incorporation of Religious Societies (Apr. 5, 1813), *Laus of the State of New-York* (1813), 2:212–19. **Tema:** Founding Meeting of the Church of Christ
22. Joseph Smith History, 1838–56, volume A-1, 37–38, in *JSP*, H1:364–71 (draft 2).
23. Joseph Smith History, 1838–56, volume A-1, 37, in *JSP*, H1:366; Doktrinos ir Sandorų 21 (Revelation, Apr. 6, 1830, at josephsmithpapers.org); “History of Joseph Smith,” *Times and Seasons*, Oct. 1, 1842, 3:928–29.
24. Lucy Mack Smith, History, 1844–45, book 9, [12]; Knight, *Reminiscences*, 8; taip pat žr. Bushman, *Rough Stone Rolling*, 110.
25. Joseph Smith History, 1838–56, volume A-1, 38, in *JSP*, H1:372 (draft 2); Joseph Smith, “Latter Day Saints,” in Rupp, *He Pasa Ekklesia*, 404–5, in *JSP*, H1:506.
26. Knight, *Reminiscences*, 7.

Vyresnysis
Kventinas L.
Kukas

Iš Dvylikos
Apaštalų Kvorumo

Koks gailestingas buvo Viešpats

Naujoji daugiatomė Bažnyčios istorija padės laikytis mūsų sudarytų sandorų papildydama mūsų prisiminimus apie tai, ką dėl mūsų yra padaręs Gelbėtojas.

Vadovaujant Pirmajai Prezidentūrai ir Dvylikos Apaštalų Kvorumui, pirmą kartą per beveik šimtą metų išleidžiama nauja daugiatomė Bažnyčios istorija. Jos pavadinimas – *Šventieji. Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios istorija*. Tai pasakojamoji istorija apie paprastus žmones, kurie per Jėzaus Kristaus Apmokėjimą tapo šventaisiais (žr. Mozijo 3:19). Pirmasis tomas *Tiesos vėliava, 1815–1846* jau baigtas, išverstas į 14 kalbų išplatimui po daugybę pasaulio šalių.

Šventieji – tai istorija apie tai, kaip dėl meilės Savo vaikams Dievas sugrąžino Savo amžinąją sandorą. Joje parodoma, kaip sambrūzdžių, išbandymų ir kančių metu, norėdamas suteikti viltį ir ramybę, Viešpats sugrąžino Savo Evangeliją. Joje taip pat parodoma, kaip sugrąžintosios sandoros per Jėzų Kristų veda į išaukštinimą.

Turbūt tikitės, jog istorija prasidės nuo Džozefo Smito, tačiau *Šventieji* prasideda nuo 1815 metais Indonezijoje įvykusio ugnikalnio išsiveržimo, kuris pražudė daug žmonių, sukėlė ligų protrūkį ir pridarė daug žalos. Toks pradžios taškas pasirinktas atsižvelgiant į Viešpaties apreiškimą, kaip Jis sugrąžino Savo sandoras, mus surišančias su Gelbėtoju ir suteikiančias jėgų įveikti visas gyvenimo problemas:

SANTOS

1815-1846

EL
ESTANDARTE
DE LA VERDAD

Per Savo pranašą Dievas atnaujino sandoras, kurios nepašalina blogio, sielvarto, kančios ir mirties išskyrimo, bet pažada išgijimą per Gelbėtojo Apmokėjimą ir patikina, kad mūsų čia taip branginami ryšiai gali išlikti amžinybėje.

„Aš, Viešpats, žinodamas nelaimę, kuri turi ištikti žemės gyventojus, pašaukiau savo tarną Džozefą Smitą jaunesnįjį ir kalbėjau jam iš dangaus, ir daviau jam įsakymus; [...]

kad būtų įtvirtinta mano amžinoji sandora“ (DS 1:17, 22).

Nuo įžanginės scenos iki pasklidimo po visą pasaulį, *Šventieji* duoda ženklą visiems visur esantiems Dievo vaikams, kad tai istorija apie jų sandorą su Dievu, žinančiu jų sunkumus. Per Savo pranašą Dievas atnaujino sandoras, kurios nepašalina blogio, sielvarto, kančios ir mirties išskyrimo, bet pažada išgijimą per Gelbėtojo Apmokėjimą, pašventina mūsų gyvenimą ir suteikia jam transcendentinę reikšmę, o taip pat patikina, kad mūsų čia taip branginami ryšiai gali išlikti amžinybėje, „sujungti su amžinąja šlove“ (žr. DS 130:2).

Pirmieji aštuoni *Tiesos vėliavos* skyriai išspausdinti aštuoniuose mūsų žurnalo šių metų numeriuose. Šio mėnesio numeryje baigiama *Šventųjų* skyrių serija, tačiau istorijos tęsinį galite rasti adresu [sventieji.lds.org](https://www.sventieji.lds.org), programėlėje „Evangelijos biblioteka“ ir spausdintame leidinyje (užsisakykite adresu [store.lds.org](https://www.store.lds.org)). Kviečiu jus ir toliau ją skaityti kuriuo nors iš šių būdų.

Dieviškas modelis ir planas

Šventieji atkartoja dievišką modelį, pagal kurį pranašai, vykdydami tarnystę, remiasi praeitimi, kad padėtų mums suprasti, kas esame, ir savo gyvenime išvelgti Dievo ketinimus. Raštuose daugybė pranašų savo mokymus pradeda nuo pasakojimo, kaip Viešpats pasigailėjo jų protėvių.¹ Mormono Knygos skaitytojus Moronis primygtinai ragino prisiminti, koks gailėtingas buvo Viešpats per visą istoriją, ir apmąstyti tai savo širdyse (žr. Moronio 10:3). Dievo gerumo apmąstymas paruošia priimti liudijimą Dvasios, kuri mus moko „apie tai, kaip iš tikrųjų yra, ir apie tai,

kaip iš tikrųjų bus“ (Jokūbo knygos 4:13; taip pat žr. Moronio 10:4–5).

Žinojimas, kad Dangiškieji Tėvai savo plane numatė mūsų aukščiausios laimės ir išaukštinimo perspektyvą, suteikia mums dangiškųjų tėvų mylimų vaikų tapatybę ir sustiprina pasitikėjimą Viešpačiu net ir nelaimių metu. Be to, Dievo gerumo atminimas mus gali apsaugoti nuo išdidumo ir klestėjimo pavojų. Mormonas rašė apie metą, kai nefitai „pradėjo nepaprastai turtėti“. Bet priešingai nei kitais atvejais Mormono Knygoje, kai žmonės leido išdidumui ir turtams sukelti jų nuopuolį, ši kartą jie pasuko kitu keliu: „Bet nepaisant savo turtų, savo stiprybės ir savo klestėjimo, jie nesiaukštino dėl savo akių išdidumo; jie nebuvo lėti prisiminti Viešpatį, savo Dievą; bet nepaprastai nusižemino priešais jį.“ Savo sandorų jie laikėsi ir teisūs išliko todėl, kad „prisiminė, kokius didžius dalykus Viešpats padarė jiems“ (žr. Almos 62:48–50).

Šventieji moko šių ir daugybės kitų pamokų. Netiesiogiai išgyvendami netobulų žmonių, kurie mylėjo Viešpatį ir jautė Jo meilę, tikėjimo išbandymus, širdgėlas ir džiaugsmus, apreiškimus ir apsisprendimus, savo gyvenime taip pat galėsite išvysti Viešpaties ranką.

Kai skaitysite, net jau girdėtose istorijose atrasite naują prasmę. Bažnyčioje nėra geriau žinomos istorijos nei pirmasis Džozefo Smito regėjimas, tačiau *Šventieji* padeda geriau suprasti, kaip sunkiai Džozefui sekėsi suderinti savo širdies jausmus su savo protu.

Džozefo širdingas troškimas pajusti Gelbėtojo atleidimą neišsipildė, nes jis matė, jog nė viena iš egzistuojančių bažnyčių nemokė „Jėzaus Kristaus Evangelijos, kaip ji aprašyta Naujajame Testamente“.² Džozefas galvojo, kuri bažnyčia yra teisi. Galbūt jos visos neteisios? Širdyje jis labai vylėsi, kad viena jų yra teisi, nes norėjo

surasti ramybę. Vykstant tokiam širdies ir proto nesutarimui, Džozefas sužinojo, kad gali pats paklausti Dievo. Jis nuėjo į giraitę pasimelsti. Ten jis išvydo Tėvą ir Sūnų, kurie jam atleido ir jo dilemą išsprendė taip, kaip jis net neįsivaizdavo.³

Džozefas, jo šeima ir daugybė kitų, priėmusių sugrąžintąją Viešpaties sandorą, norėjo pajusti Dievo meilę jiems, sužinoti, kaip jie galėtų artintis prie Jo ir pataisyti savo santykius su mylimaisiais. *Šventieji* pasakoja jų istorijas.

Leidiny s Šventieji parodo, kad Viešpaties reikalų išmanymas mums suteikia amžinybės perspektyvą, padeda į viską žvelgti, kaip yra ir kaip bus iš tikrųjų, bei padeda panaudoti tikėjimą tuo, kad Viešpats mums padės išverti sunkius laikus.

Pasikliovimas Viešpačiu išbandymų metu

1-ajame *Šventųjų* tome yra širdį verianti istorija apie Amandą Barns Smit ir jos šeimą, kuri laikėsi Viešpaties įsakymų ir vykdė Jo valią.⁴ Amandos vyras ir vienas sūnus buvo žiauriai nužudyti. Kartu su jais buvo nužudyta dar 15 kitų pastarųjų dienų šventųjų. Visi jie buvo trumpam apsistoję vienoje Misūrio gyvenvietėje prie Šoul Kryko. Viešpats palaikė Amandą šiuo bausiu laikotarpiu, atsakė į jos maldas, suteikė jai drąsos ir davė pajėgumą išgydyti savo sunkiai sužeistą sūnų.⁵

Šventieji parodo, kaip Amanda išmoko pasikliauti Viešpačiu iškilus tokiems nuožmiems sunkumams. Taip pat pasakojama, ką Džozefas Smitas sužinojo apie Dievo gerumą kančių metu. Parodoma, kad Viešpaties reikalų išmanymas mums suteikia amžinybės perspektyvą, padeda į viską žvelgti, kaip yra ir kaip bus iš tikrųjų, ir padeda panaudoti tikėjimą tuo, kad Viešpats mums padės išverti sunkius laikus.

Sužinojęs, kas prie Šoul Kryko nutiko Amandos šeimai ir kitiems, pranašas Džozefas panorė verčiau būti įkalintas ar nužudytas, nei leisti, kad būtų žudomi šventieji. Kitą dieną jis pabandė rasti taikų sprendimą su nereguliacija Misūrio kariuomene, susiruošusia pulti pagrindinę šventųjų gyvenvietę Far Veste. Tačiau už tai Džozefas buvo suimtas ir įkalintas.

Beveik po penkių mėnesių Džozefas vis dar buvo uždarytas šaltoje, ankštoje požeminėje kameroje Libertyje, Misūrio valstijoje. Jis mąstė, kur slėpėsi Dievas ir kiek ilgai Jis dar klausysis našlių ir našlaičių šauksmo. Jis meldė: „O Viešpatie, kaip ilgai jie kentės šias skriaudas ir neteisėtas priespaudas, kol tavo širdis suminkštės jiems ir tavo vidų apims užuojauta jiems?“ (DS 121:3)

Šventieji moko, kad negandos nėra nei Viešpaties nemalonė, nei Jo palaimų sulaikymas. Priešiškumas yra Dievo plano dalis, skirta mums išgryninti ir paruošti

amžinajai, celestialinei lemčiai (žr. 2 Nefio 2:11). Džozefas suprato, kad Gelbėtojas dėl Savo beribės kančios gali padėti, kai mes kenčiame, ir, galiausiai, mus išaukštinti (žr. Almos 7:11–13). Atsakyme į širdį veriantį Džozefo šauksmą, Viešpats, prieš tardamas galutinį žodį, išvardijo visą sąrašą iššūkių:

„Jei patys pragaro nasrai plačiai išsižios tavęs praryti, žinok, mano sūnau, kad visa tai suteiks tau patirties ir išeis tau į gera.

Žmogaus Sūnus nusileido žemiau viso to. Argi tu didenis už jį?“ (DS 122:7–8)

Jei patys išgyventume *tokius dalykus*, būtume apdovano ti į Kristų panašia empatija prislėgtiesiems. Būdamas kalėjime Džozefas suprato: „Mano širdis po viso šito dabar bus daug švelnesnė, nei kada nors anksčiau.“ Jis norėjo būti su šventaisiais, kad juos paguostų ir nuramintų. „Niekada nesijausčiau kaip dabar, – aiškino jis, – jei nebūčiau patyręs tokios skriaudos.“⁶

Viena iš priežasčių, kodėl Pirmoji Prezidentūra ir Dvylikos Apaštalų Kvorumas pavedė parengti ir patvirtino leidinį *Šventieji*, yra ta, kad kitų žmonių istorijos mums visiems gali padėti *tai* patirti. Iš Amandos galime pasimokyti, kad net tuomet, kai Dievas Savo beribe išmintimi supranta, kad blogiui ir kančioms nebūtina užkirsti kelio, Jis vis tiek mus myli ir mes Jam rūpime. Jis klausosi mūsų maldų, yra gailėstingas ir geras.

Sugrąžinti šventyklos palaiminimai

Niekur kitur toks gailėstingumas ir gerumas nepasireiškia geriau kaip šventykloje. Viso *Šventųjų* turinio esmė – tai istorija apie sugrąžintus šventyklos palaiminimus. Pirmasis tomas baigiasi pasakojimu apie tūkstančius pastarųjų dienų šventųjų, kurie 1846 metais Navū šventykloje priima šventas apeigas. Antrasis tomas baigsis pašventinimu Solt Leiko šventyklos, kurioje nuo 1893 metų šventieji pradėjo priimti apeigas. Trečiasis tomas pasibaigs pasakojimu apie Šveicarijos šventyklą, kurioje nuo 1955 metų ėmė rinktis Europos šventieji.

Ketvirtajame tome bus pasakojama apie dabartinius laikus, kai šventyklos yra nusėjusios visą žemę ir šventieji visame pasaulyje priima išaukštinimo apeigas – kaip tai nuo seno buvo numatę pranašai.

Viešpaties namuose mes sudarome sandoras ir esame apdovanojami galia įveikti Nuopuolio padarinius, įskaitant šio pasaulio blogį bei kančias. Mes įgyjame apsaugą ir, galiausiai, galią išeiti per Prikėlimą ir būti amžiams užantspauduoti su savo mylimais žmonėmis.

Šventieji padės mums laikytis sandorų švenčiausiu būdu papildydami mūsų prisiminimus. Tai padės mums visuomet atminti, ką dėl mūsų yra padaręs Gelbėtojas. Jei nebūtų užrašų apie Dievo reikalus praeityje, „[pamirštume], koks gailėstingas buvo Viešpats žmonių vaikams“ (Moronio 10:3). Būtent dėl šių dalykų esame skolingi Viešpačiui ir tiems šventiesiems, kurie aprašė, kaip Jis mylėjo juos. Viešpats įsakė Džozefui Smitui užrašinėti savo patyrimus (žr. DS 21:1). Bažnyčios metraštininkui, kuriam vadovavo Džozefas, Jis įsakė „nuolat vesti bažnyčios metraščių ir istoriją“ (DS 47:3). Jis įsakė į metraščių įtraukti „viską, kas bus naudinga bažnyčiai ir kylančioms kartoms“ (DS 69:8).

Turėdama omenyje šiuos apreiškimus ir sandoros pažadą visuomet atminti Gelbėtoją, Pirmoji Prezidentūra ir Dvylikos Apaštalų Kvorumas leidinį *Šventieji* ėmė planuoti prieš 10 metų. Raginame jus skaityti šį leidinį ir pasikliauti, kad jis padės jums suprasti Dievo planą, pamatyti, koks gailėstingas yra Viešpats, ištikimai išverti tiek gerais, tiek ir blogais laikais, įgyti į Kristų panašią empatiją kitiems ir laikytis į išaukštinimą vedančių sandorų. ■

IŠNAŠOS

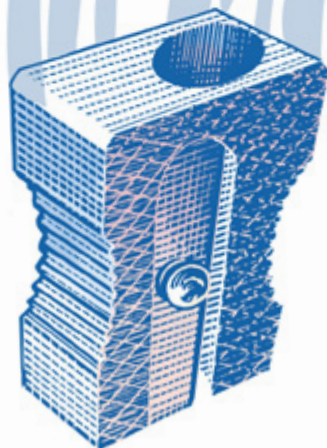
1. Pavyzdžiais gali būti Nefis (1 Nefio 17:23–43), karalius Benjaminas (Mozijo 1), Limhis (Mozijo 7), Almai pasirodęs Viešpaties angelas (Mozijo 27), Alma (Almos 9:10), Mormonas (Mormono 3:17–22) ir Mozė (Išėjimo 13:3).
2. Joseph Smith, in “History, circa Summer 1832,” 2, josephsmithpapers.org.
3. Žr. “History, 1838–1856, volume A-1 [23 December 1805–30 August 1834],” 3, josephsmithpapers.org.
4. Žr. “Revelation, 12 January 1838–C,” [1], josephsmithpapers.org.
5. Žr. *Saints*, volume 1, chapter 30, “Fight Like Angels.”
6. “Letter to Presendia Huntington Buell, 15 March 1839,” [1], josephsmithpapers.org.

KIAUŠINIAI, DEGIKLIS IR TIKĖJIMAS

Vienas mūsų šeimos tikslų yra sutaupyti pakankamai pinigų pirminiam įnašui už mūsų nuosavą namą. Be šio tikslo savaitgalius praleičiau žiūrėdamas televizorių ir laukdamas, kol pinigai patys ims byrėti.

Šiaurės Čilėje, toli nuo mano namų esančioje kalnakasybos kompanijoje dirbu keturias dienas per savaitę, o nuo šeštadienio iki pirmadienio – laisvadieniai. Norėdami daugiau užsidirbti ir padidinti santaupas namui nusprendėme pradėti pardavinėti kiaušinius. Planavome sulaukti užsakymų iš draugų, kaimynų ir Bažnyčios narių; kas savaitę iš didmenininko nusipirkti 1000 kiaušinių ir per mano laisvadienius juos visiems pristatyti.

Kartu su žmona Laura nusprendėme į šį darbą pasiimti abu savo vaikus ir taip smagiai kartu praleisti laiką. Tačiau keliaujant pirkti pirmosios kiaušinių partijos atsitiko nelaimė. Vienas mūsų vaikas žaisdamas su nedideliu metaliniu pieštukų drožtuku metė jį ir drožtukas įkrito į tuščią cigaretės degtuvo angą. Pasipylė žiežirbos ir mūsų mašina, netekusi elektros, staigiai sustojo vidury greitkelio. Perdegė degiklis.

Kai nedidelis metalinis pieštukų drožtukas įkrito į tuščią cigaretės degtuvo angą, mūsų mašina staiga sustojo. Perdegė degiklis.

Trukdydami eismui ir mąstydami, ką daryti, ėmėme taip nervintis, kad jau norėjosi verkti. Tačiau tą akimirką prisiminiau, jog Viešpats pažadėjo mus pakylėti ir padėti, jei tik Juo pasikliausime. Mane apėmė ramybė. Supratau, kad negaliu daugiau tiesiog sėdėti ir skųstis. Kilo problema, bet su Dievo pagalba mes ją išspręsimė.

Mudu su Laura susižvalgėme ir tarėme: „Turime parodyti savo tikėjimą.“ Pasimeldėme ir nusišluostėme ašaras. Po to Laura sėdo prie vairo, o aš ėmiau stumti automobilį. Iš savo automobilių iššoko kiti žmonės ir man padėjo.

Nustūmę automobilį apie 200 metrų, suradome saugią vietą šalia greitkelio esančiame parke. Automobiliui visiškai sustojus pastebėjau, kad prisiparkavome prieš pat automobilių garso technikos parduotuvę.

Susiradau perdegusį degiklį, nuėjau į parduotuvę ir paklausiau: „Ar turite tokį daiktą?“

Pardavėjas atsakė: „Žinoma.“

Nusipirkęs degiklį įstačiau jį į vietą ir automobilis iš karto užsivedė. Patraukėme į kelią. Mums atvažiavus didmenininkas, prekiavęs kiaušiniais, jau ruošėsi baigti darbą. Prisipirkome kiaušinių ir juos visus perpardavėme.

Ištikus iššūkiams nepamirškime pagalbos kreiptis į mūsų Dangiškąjį Tėvą. Žinau, kad jis tikrai atsakys mums, jei tik mes patys žengsime žingsnį ir parodysime tikėjimą Juo. ■
Alvarosas Alkainas, Antofagasta, Čilė

PAĻAIMINIMAS MAMOS RANKA UŽRAŠYTOSE RAŠTŲ NUORODOSE

Vieną vakarą mažiau, kokią žinią paruošti artėjančiai apylinkės konferencijai. Nors visą savaitę studijavau Raštus ir juose radau gerų pamokų ir įžvalgų, tačiau vis dar aiškiai nesupratau, ką Viešpats nori, kad aš, kuolo prezidentas, turėčiau pasakyti tos apylinkės nariams.

Nuoširdžiai meldamasis paprašiau, kad Dvasia nukreiptų mano mintis. Tada atsiverčiau Raštus vėl ir ėmiau skaityti. Mano mintys iš karto nukrypo į tos apylinkės tikslus, apie kuriuos su vyskupu neseniai kalbėjomės. Vienas tų tikslų buvo dalijantis Evangelija su draugais ir kaimynais dažniau naudotis vadovėliu *Skelbti mano evangeliją*.

Pajutau raginimą, kad tą vakarą turiu pats pastudijuoti *Skelbti mano evangeliją*. Susiradęs šį vadovėlį atsiverčiau visiškai atsitiktinį puslapį. Tame puslapyje pamačiau ranka užrašytas Raštų nuorodas: 1 Nefio 8:8–11 ir 1 Nefio 11:21–22. Atidžiau įsižiūrėjęs supratau, kad šios nuorodos užrašytos mano mamos ranka. Mano mylima mama mirė prieš kelerius metus, po savo 80-ojo gimtadienio teišgyvenusi du mėnesius. Ji buvo

drąsos ir nesavanaudiškumo pavyzdys – visuomet įžvelgdavo kitų žmonių gerumą. Jai labai patikdavo Raštai.

Atsiverčiau tas jos užrašytas Raštų eilutes, kad pažiūrėčiau, kodėl ji jas užrašė. Pradėjus jas skaityti, mintyse iš karto ėmė dėliotis žinia, kuria turėčiau pasidalyti. Tai buvo paprasta žinia apie tai, kad skanaus Evangelijos vaisiaus paragavę nariai kartais gali pamiršti, jog to paties vaisiaus ieško ir kiti žmonės. Turime jiems padėti ir pasakyti, kur tą vaisių surasti.

Toliau vartydamas *Skelbti mano*

Ruošdamasis apylinkės konferencijai atsiverčiau *Skelbti mano evangeliją*. Atverstame puslapyje mano mamos ranka buvo užrašytos Raštų nuorodos.

evangeliją galvojau apie savo motiną. Tame vadovėlyje nebuvo užrašytas nei vardas, nei kitos pastabos – nieko, kas galėtų pasakyti, jog šis vadovėlis priklausė jai. Sėdėjau ir stebėjausi dėl grandinės dvasinių raginimų, atvedusių į šią akimirką. Dvasia man patvirtino, kad būtent Ji nukreipė mano mintis, kaip kad to ir meldžiau. Ar galėjo mano mama žinoti, kad ir kada ji parašė šias nuorodas, jog Viešpats jas panaudos atsakydamas į nuolankią jos sūnaus maldą. ■

Douglasas Hedžeris, Nevados valst., JAV

STEBUKLAS VIEŠPATIES NAMUOSE KIJEVE

Mūsų šeima labai džiaugėsi galimybe automobiliu iš Rumunijos keliauti į Kijevo, Ukrainoje, šventyklos pašventinimą 2010 metų rugpjūtį. Žinodami, kad šioje šventykloje lankysis šventieji iš Rumunijos/Moldovos misijos, mes keliavome 14 valandų vien tam, kad ten nusigautume. Ten nuvykę sutikome kitą grupę, taip pat atkeliavusią iš Rumunijos. Visi

džiaugėmės atvykę į Kijevo dalyvauti šiame šventame renginyje.

Pašventinimo dieną Rumunijos grupei buvo paskirta pašventinimo transliaciją stebėti iš apatiniame šventyklos aukšte esančio kambario. Kai kurie ėmė reikšti nepasitenkinimą. Jie vyklė pašventinime dalyvauti kartu su pranašu celestialiniame kambaryje. Kai kurie net kalbėjo, kad būtų geriau

likę namuose ir transliaciją stebėję iš savo maldos namų Rumunijoje.

Širdyje ėmiau melstis: „Dangiškasis Tėve, kaip galėtume padėti šiems nariams iš Rumunijos Tavuosiuose namuose įgyti nepamiršamos patirties?“

Prasidėjus pašventinimo sesijai atsakymo vis dar nebuvo gavęs. Netrukus sužinojome, kad pranašas, prezidentas Tomas S. Monsonas

(1927–2018) ketino nusileisti ir įstatyti kertinį akmenį. Galbūt tai mūsų atsakymas! Meldžiau, kad pranašas kaip nors rastų būdą ateiti ir pasveikinti Rumunijos šventuosius.

Meldžiausi: „Prašu šito ne dėl savęs, bet dėl savo brolių ir seserų.“

Po kartinio akmens ceremonijos prezidentas Monsonas grįždamas į celesialinį kambarį ėjo pro mūsų kambarį. Staiga širdyje pajutau, kad turiu atsistoti ir pakviesti jį užeiti į mūsų kambarį.

Atsistojau ir tariau: „Mūsų pranaš! Užeikite pas mus. Mes atvykome iš Rumunijos.“

Rodės, kad jis manęs neišgirdo. Bet po kelių akimirkų jis sugrįžo. „Rumunija!“ – tarė jis ir įžengė į kambarį.

Širdyje melžiausi: „Dangiškasis Tėve, kaip galėtume padėti šiems nariams iš Rumunijos Tavuosiuose namuose įgyti nepamiršamos patirties?“

Jis visus pasveikino ir pasakė, kad mus myli. Žiūrint į mūsų brangių narių džiugius veidus mano širdis prisipildė dėkingumo. Meldžiausi: „Ačiū Tau, brangus Tėve, už šį stebuklą Tavuosiuose namuose.“

Pranašui išėjus iš kambario niekas nelūdėjo. Jaučiausi, lyg būtume labiau siai palaimintame šventyklos kambaryje. Šio patyrimo niekada nepamiršiu. ■

Dorusas Vasilesas, Bukareštas, Rumunija

PRITARIMO ŠYPSNYS

Vieną vakarą mūsų apylinkė surengė veiklą, pareikalavusią daugybės pasiruošimo valandų. Po veiklos vienas jaunas besidomintysis su manimi atsiveikino, bet po kelių minučių sugrįžęs paklausė: „Vyskupe, kada man vėl ateiti?“ Pasakiau, kad sekmadienį, bet vaikas greitai atsakė: „Ne, ar nebūs kokios kitos veiklos?“ Jam taip patiko su mūsų apylinkės jaunimu praleistas laikas, kad jis panorė vėl ateiti.

Taip pat pasikalbėjau su viena apsilankiusia pora. Pasiteiravau, ką jie mano apie šią veiklą. Vyras tarė: „Nuo pat mūsų atvykimo čia jautėme santarvę ir ramybę.“ Žmona linktelėdama galva jam pritarė. Mane tai nustebino, nes jiems atvykus daug žmonių kalbėjo ir kėlė triukšmą. Tačiau jis tęsė ir žiūrėdamas į

mane paklausė: „Tai – Šventoji Dvasia, ar ne?“ Nustebęs tegalėjau jam pritarti.

Veiklai reikėjo daug ką suruošti, tad, kai tą vakarą viskas pasibaigė, tenorėjau vieno – važiuoti namo ir eiti miegoti. Dėl jaučiamo nuovargio net neturėjau progos pamąstyti apie pokalbį su besidominčiais. Grįžęs namo sukalbėjau maldą ir nuėjau miegoti, tačiau negalėjau užmigti; mintyse įsivaizdavau besišypsantį Viešpatį. Tai buvo pritarimo šypsny. Tą akimirką prisiminiau, kas nuostabaus atsitiko toje veikloje.

Supratau, kad mūsų apylinkės narių stropumas ir meilė sudarė sąlygas paliesti tų trijų besidominčiųjų širdis. Supratau, kad tas pritarimo šypsny buvo skirtas tam, ką mes darėme. Neįstengiau sulaikyti ašarų ir buvau labai dėkingas už dovaną, kurią mums davė Viešpats. Jis mums pritariamai nusišypsavo. Liudiju, jog Viešpaties žodžiai, kad jei pas Jį atves[ime] nors vieną sielą, didis b[us] mūsų džiaugsmas Tėvo karalystėje, yra teisingi (žr. DS 18:5). ■

Franklinas Romeras, Manabi, Ekvadoras

PASIDALYKITE SAVO ISTORIJA

Pastarųjų dienų šventųjų balsuose spausdinamos tikros istorijos visomis Evangelijos temomis, tačiau ypač laukiame jūsų patyrimų apie tarnystę kitiems ir kaip parodėte drąsą gyventi pagal Evangeliją. Savo straipsnelį siųskite internetu liahona.lds.org (spustelėkite „Submit an Article or Feedback“).

Visuomet bus „kietų žodžių“. Tačiau taip pat visuomet liks galimybė rinktis tikėjimą, o ne abejonę ar nežinią.

Paskata gyventi PAGAL Evangeliją

Mindė Selu

Bažnyčios žurnalai

Mokinystės kelias kupinas palaiminimų – tiek „matomų, tiek ir nematomų“! Tačiau kai kada tas kelias, nors ir kupinas palaiminimų, nėra lengvas ar patogus. Tapimas Jėzaus Kristaus mokiniu reikalauja darbo ir pasiaukojimo; kartais būna sunku rasti paskatą laikytis įsakymų ir aukotis.

Būdami jauni suaugusieji jūs turbūt stengiatės susitvarkyti su naujomis atsakomybėmis, gyvenimą keičiančiais sprendimais ir aiškinimusi, kaip visą likusį jūsų gyvenimą turėtų atrodyti jūsų pačių mokinystės kelias. Be viso to, Bažnyčios taisyklėse, istorijoje ar Evangelijos doktrinoje gali būti ne visai jums suprantamų dalykų, ar sunkiai įveikiamų pagundų, o taip pat vis dar laukiamų palaiminimų bei klausimų dėl jums skirto Dievo plano.

Kai kurie iš mūsų kartais galime suabejoti, ar gyvenimas pagal Evangeliją yra vertas mums pažadėtų dalykų. Galime imti įrodinėti, kad nepritampame, kad visa tai reikalauja per daug darbo arba kad klausimai, rodos, nusveria atsakymus. Tačiau visa tai susiveda į vieną – paskatą. Kodėl darote tai, ką darote, ir gyvenate taip, kaip gyvenate? Kodėl įsakymų nesiliaujate laikytis net tada, kai niekas iš aplinkinių to net nepastebi?

Kad ir kas jūs esate, kad ir kokiame savo gyvenimo etape būtumėte, tik nuo jūsų priklauso, ar paskatos rinksitės ieškoti per tikėjimo Gelbėtoju ir Jo Evangelija puoselėjimą.

Pas ką mes eisime?

Vargu, ar paskatos gyventi pagal Evangeliją radimas ir jos išlaikymas yra tik mūsų laikams būdingas iššūkis. Net Gelbėtojai esant čia, žemėje, žmonėms buvo sunku suvokti, o dėl nesuvokimo – laikytis Jo mokomų principų. Keli Jo mokiniai klausėsi Jo aiškinimo, kad Jis yra „gyvoji duona“. Jiems pasirodė, kad tas aiškinimas yra įžeidus (žr. Jono 6:35–58). Į tai jie atsakė skeptiškai: „Kieti šie žodžiai, kas gali jų klausytis!“ (Jono 6:60)

Kristus, matydamas, kad jiems sunku patikėti ar priimti tokią doktriną, paklausė: „Jus tai piktina?“ (Jono 6:61) Užuoat tikėjimą iškėlė aukščiau abejonių, daugelis Jo mokinių „pasitraukė ir daugiau su Juo nebevaikščiojo“ (Jono 6:66).

Bet Kristui paklausus, ar likę mokiniai irgi „nori pasitraukti“, Petras pateikė vienintelį likusį atsakymą: „Pas ką mes eisime?! Tu turi amžinojo gyvenimo žodžius“ (Jono 6:67–68).

Mūsų paskatos šaltinis

Petras žinojo, kas yra jo paskatos šaltinis. Viskas susivedė į viena – kodėl Evangelijoje darome tai, ką darome: mūsų liudijimą apie Jėzų Kristų ir

tikėjimą Juo. Petras pareiškė: „Mes įtikėjome ir pažinome, kad Tu esi Kristus, gyvojo Dievo Sūnus“ (Jono 6:69; kursyvas pridėtas). Įgydami tokį patį stiprų įsitikinimą apie Jėzų Kristų, Jo dieviškumą ir Jo darbą mes irgi galėsime rasti paskatą toliau gyventi pagal Evangeliją – net kai atrodo sunku, net kai niekas kitas nepastebės ir net kai nebūsime tikri, ar to norime.

Visuomet bus „kietų žodžių“. Tačiau taip pat visuomet liks galimybė rinktis tikėjimą, o ne abejonę ar nežinią. Vyresnysis L. Vitnis Kleitonas iš Septyniadešimties prezidentūros pasakė: „Sprendimas tikėti yra pats svarbiausias mūsų pasirinkimas.“²

Tad ką turėtume daryti, atsidūrę kitoje „kietų žodžių“ pusėje?

1. Sekite pavyzdžiu Petro ir kitų mokinių, kurie ištikimi liko net tada, kai paprasčiau būtų buvę tiesiog „pasitraukti“. Pasiklausykite šių patarimų iš pranašų, apaštalų ir kitų vadovų:

„Baimės, abejonės ar sunkumų akimirkomis išlaikykite tikėjimą, kurį jau turite. [...] *Tvirtai laikykitės to, ką jau žinote, tvirtai stovėkite, kol ateis papildomas pažinimas.*“³

„Ženkite vieną tikėjimo žingsnelį į priekį, tada ženkite dar vieną. [...] Susitelkite į tas tiesas, kuriomis tikite, ir leiskite toms tiesoms užpildyti jūsų protą ir širdį. [...]

Pradėkite nuo esminių Evangelijos tiesų.“⁴

2. Nenutolkite nuo Raštų ir vadovaukitės jų mokymais:

„Kasdien su malda studijuokite ir apmąstykite Mormono Knygą.“⁵

„Kas nori vykdyti Jo valią, supras, ar tas mokymas iš Dievo, ar Aš kalbu iš savęs“ (Jono 7:17).

„Būkite žodžio vykdytojai, o ne vien klausytojai“ (Jokūbo laiško 1:22).

3. Toliau laikykitės įsakymų.

„Atsakymus į nuoširdžius klausimus gauname tada, kai nuoširdžiai jų ieškome ir gyvename pagal įsakymus. [...] Mūsų tikėjimas gali padėti pasitikėti tuo, kas šiuo metu nesuvokiama protu.“⁶

„Jei ir toliau būsite paklusnūs, [...] jums bus suteiktas pažinimas ir supratimas, kurių siekiate.“⁷

Mūsų motyvacija galiausiai susiveda į tai, ką pasakė Petras. Ar tikime, kad Jėzus yra Kristus, kad Jis vadovauja Savo Bažnyčiai ir turi amžinojo gyvenimo žodžius? Ar mūsų tikėjimas Juo yra svarbesnis už „kietus žodžius“, kurių galbūt šiuo metu nesuvokiame?

Atpildas už gyvenimą pagal Evangeliją

Jei apsispręsimė mylėti Dievą ir Jėzų Kristų ir jais sekti, laikytis įsakymų net tada, kai nevisiškai juos suprantame, gausime neišmatuojamą atpildą. Prigimtinis žmogus klausia: „O kas man iš to?“ Evangelijos mokymai atsako: „Ramybė šiame pasaulyje ir amžinasis gyvenimas ateinančiame pasaulyje“; Dievo buveinėse tau paruošta vieta; viskas,

ką turi Dangiškasis Tėvas; niekada nesibaigianti laimė (žr. DS 59:23; Etero 12:34; DS 84:38; Mozijo 2:41) ir, kaip pareiškė vyresnysis Dyteris F. Uchtdorfas iš Dvylikos Apaštalų Kvo-rumo: „Čia [Bažnyčioje] rasite tai, kas brangiau už viską. [...] Čia rasite amžinojo gyvenimo žodžius, palaiminto išpirkimo pažadą, kelią į ramybę ir laimę.“⁸ Ir tai tik dalis atpildo.

Kai pasišvenčiame sekti Kristumi ir laikytis Jo įsakymų, mums pažadami visi šie dalykai ir dar daugiau. Tai nereiškia, kad kelias visada bus lengvas ir suprantamas, tačiau palaiminimai, kurie mums pažadami už mūsų stiprybę, toliau skleisis tiek šiame gyvenime, tiek ir ateinančiame.

Tačiau, kad ir kokie nepakartojami būtų šie palaiminimai, jie neturėtų būti mūsų pirminė motyvacija gyventi pagal Evangeliją. Kad ir kokių klausimų turėtumėte, kad ir kokios doktrinos nesuprastumėte, jūsų tikėjimas Jėzumi Kristumi ir Jo Apmokėjimu bus paskatos gyventi pagal Jo Evangeliją raktas, lygiai taip, kaip tai darė Petras ir kiti.

Vyresnysis Uchtdorfas pasakė: „Mūsų motyvai ir mintys galiausiai nulemia mūsų veiksmus. Liudijimas apie Jėzaus Kristaus evangelijos sugražinimo teisingumą yra galin-giausia motyvuojanti jėga mūsų gyvenimuose. Jėzus pakartotinai pabrėžė gerų minčių ir deramų motyvų galią: „Dėl kiekvienos minties

žvelkite į mane; neabejokite, nebijokite“ (DS 6:36).

Liudijimas apie Jėzų Kristų ir sugražintą evangeliją padės mums mūsų gyvenimuose sužinoti konkre-tų Dievo planą mums ir atitinkamai veikti. Jis įtikina mus Dievo, Jėzaus Kristaus apmokėjimo ir pastarųjų dienų pranašų dieviško pašaukimo realumu, tiesa ir gerumu.“⁹

O aš ketinu ir toliau stengtis, net kai atrodys sunku. Ir toliau melsiuosi ir studijuosiu Raštus. Dėsiu pastan-gas kasdien stiprinti liudijimą apie Gelbėtoją. Toliau stengsiuosi gyventi taip, kaip nori Jis, ir pasitikėti Jo ir Jo gyvųjų pranašų bei apaštalų pamokymais, kaip tai daryti, kliaudamasis paskata, kylanti net tik iš mano tikėjimo Juo ir meilės Jam, bet ir iš Jo amžinosios aukos ir meilės man. ■

IŠNAŠOS

1. Dyteris F. Uchtdorfas, Mokinio kelias, 2009 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga.
2. L. Vitnis Kleitonas, Pasirinkime tikėti, 2015 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga.
3. Džefris R. Holandas, Tikiu, Viešpatie!, 2013 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga.
4. Rozmari M. Viksom, Sugrįžkime prie tikėjimo, 2015 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga.
5. Tomas S. Monsonas, „Mormono Knygos galia“, 2017 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga.
6. Rozmari M. Viksom, Sugrįžkime prie tikėjimo.
7. Raselas M. Nelsonas, Apreiškimas Bažnyčiai, apreiškimas mūsų gyvenimui, 2018 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga.
8. Dyteris F. Uchtdorfas, Ateikite, prisijunkite prie mūsų, 2013 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga.
9. Dyteris F. Uchtdorfas, Asmeninio liudijimo galia, 2006 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga.

DU PASIRINKIMAI

„Viešpaties kelias nesunkus. Gyvenimas yra sunkus, bet ne Evangelija. [...] Gyvenimas sunkus kiekvienam iš mūsų, bet gyvenimas yra ir paprastas. Yra tik du pasirinkimai. Galime sekti Viešpatį ir būti apdovanoti Jo galia bei mėgautis ramybe, šviesa, stiprybe, žinojimu, pasitikėjimu, meile ir džiaugsmu arba galime eiti koku nors kitu keliu, kuriuo nors kitu keliu, bet koku kitu keliu ir likti vieni – be Jo paramos, galios, vadovavimo, kamuojami tamsos, sumaišties, abejonių, sielvarto ir nusivylimo. Aš klausiu, kuris kelias yra lengvesnis?“

Vyresnysis Lorensas E. Korbridžas iš Septyniadešimties, Kelias, 2008 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga.

**Pajutau, kaip
mano gyvenime
įsivyrauja tamsa.
Tada supratau,
kad turiu pasikal-
bėti su vyskupu.**

Pirmasis žingsnis atgailos link

Aurilas Pytersonas

Prisimenu, kad su misionieriais nusprendėme dėl krikšto datos. Jie manęs paklausė, ar esu pasiruošęs sudaryti šią sandorą su Dangiškuoju Tėvu. Net nemąstydamas apie tai džiūgaujančia širdimi atsakiau: „Taip!“ Norėjau priimti ypatingą mylinčio Tėvo man duodamą dovaną, nes supratau, kad be Gelbėtojo gyvenime nesijausčiau toks laimingas. Tačiau nebuvo tikras dėl savo ateities.

Galiausiai išaušo svarbioji diena. Ji buvo nepamirštama – buvau toks laimingas.

Tamsios dienos

Po krikšto ir patvirtinimo staiga dienos tapo tamsios. Šeimoje kilo sunkumu, ir man pačiam sunkiai sekėsi laikytis visų Dievo įsakymų. Nežinojau, ką daryti, ir norėjau pasiduoti. Rodėsi, kad manęs niekas nesupranta.

Man visuomet patikdavo skaityti Mormono Knygą, tačiau tuo

metu ją atidėjau į šalį. Kai vieną dieną namuose likau vienas, pajutau malonų Dvasios raginimą paskaityti Mormono Knygą. Prieš tai pasimeldžiau, kad rasčiau atsakymą, kuris palengvintų mano kančias. Atsitiktinai atsiverčiau Almos 5 skyrių. 27 eilutėje rašoma: „Ar vaikščiojote elgdami nepriekaištingai priešais Dievą? Jei būtumėte pašaukti mirti šiuo metu, ar galėtumėte sau pasakyti, kad buvote pakankamai nuolankūs? Kad jūsų apdarai buvo išvalyti ir išbalinti krauju Kristaus, kuris ateis išpirkti savo žmonių iš jų nuodėmių?“

Tie žodžiai mane sujaudino. Supratau, kad turiu atgailauti, tad užsiregistravau pasikalbėti su savo vyskupu. Be abejo, baiminausi, tačiau prisiverčiau pas jį nueiti.

Dievo pažado supratimas

Atėjęs prie vyskupo kabineto pajutau toks kaltas, kad norėjosi tiesiog apsisukti. Tačiau meldžiau drąsos pasakyti viską, ką reikėjo pasakyti. Vyskupas maloniai mane pasikvietė

į kabinetą ir pasimeldė, kad Dievas padėtų. Su manimi jis kalbėjosi lyg su savo sūnumi ir žodžiais man rodė meilę. Kad Dievas man atleistų, jis davė patarimų ir paprašė daryti tam tikrus dalykus. Po to turėjau su juo vėl susitikti.

Labai džiaugiausi šia galimybe. Aš pasekiau jo patarimais ir galiausiai supratau Dievo atleidimo pažadą Almai: „Jei jis išpažįsta savo nuodėmes prieš tave ir mane ir nuoširdžiai

atgailauja, tam tu atleisi, ir aš jam atleisiu taip pat“ (Mozijo 26:29). Po nuoširdžios atgailos supratau, kad Dievas man atleido. Savo širdyje galiausiai ėmiau jausti Dangiškojo Tėvo meilę, o tamsa pasitraukė. Buvau laimingas ir didžiavausi savimi.

Vyskupas yra tam, kad padėtų

Vyskupas yra Viešpaties atstovas skyriui. Žinokite, kad jis yra tam, kad padėtų rasti Dievo jums paruoštą

tikrąją laimę. Pasitikėkite juo. Jei turite problemų ar reikia atgailauti – susiraskite jį. Jis jums padės.

Suprantu, kad kartais nėra lengva nueiti pas jį ir pasikalbėti. Tačiau štai ką prezidentas Lorencas Snou (1898–1901) paaiškino apie amžinąjį Dangiškojo Tėvo planą: „Drištu teigti, kad, kai [ikižemiškame] dvasių pasaulyje mums buvo pasiūlyta [...] išgyventi tai, ką patiriame dabar, viskas neatrodė taip maloniai ir priimtina. [...] Tačiau nėra abejonių, kad ten mes aiškiai pamatėme ir supratome, kad, jei norime įgyti savo išganymą ir šlovę, turime visa tai patirti.“ Jis pridūrė: „Mes atsidavėme Dievo valiai ir galiausiai atsidūrėme čia“ (*Bažnyčios prezidentų mokymai. Lorencas Snou (2012), p. 104*).

Atgaila – tai prisiderinimo prie Dievo valios dalis. Tad vyskupo reikia ne bijoti, o reikia su juo susidraugauti. Jį išsirinko Dievas. Jis gali jums padėti atgailauti ir per ėjimą pas Jėzų Kristų pagydyti jūsų sielą. Viešpats nori mums padėti, tačiau turime patys žengti pirmąjį žingsnį atgailos link. Tokiu būdu pamatysime išsipildant šį Izaijo 1:18 eilutėje esantį pažadą: „Nors jūsų nuodėmės būtų skaisčiai raudonos, taps baltos kaip sniegas.“ Būtent dėl šito jums gali pagelbėti vyskupas.

Liudiju, kad Dievas gyvena ir kad Jėzus Kristus yra mūsų Gelbėtojas. Abu jie mus labai myli! ■

Autorius gyvena Haičio Vakarų departamente.

MOKYMASIS VIEŠPATIES BŪDU

**Vyresnysis
Deividas A.
Bednaris**
Iš Dvylikos
Apaštalų Kvorumo

Kadangi Viešpats spartina Savo darbą, turime nuolat mokytis, keistis ir veržtis pirmyn su tikėjimu į Gelbėtoją.

Modelis visur

1831 m. birželį per pranašą Džozefą Smitą duotame apreiškime Viešpats pareiškė: „Aš visame duosiu jums modelį, kad nebūtumėte apgauti; nes Šėtonas pasklidęs žemėje ir vaikšto apgaudinėdamas tautas“ (DS 52:14).

Įdomu tai, kad Viešpats žodį „modelis“ pavartojo vienaskaitos, o ne daugiskaitos forma. Nemanau, kad sakydamas „visame duosiu [...] modelį“ Viešpats omenyje teturi vieną modelį kiekvienai situacijai. Iš tikrųjų skirtingiems dvasiniams tikslams įgyvendinti Viešpats turi skirtingus modelius.

Esminis bet kokio mokymosi ir mokymo tikslas turėtų būti surasti ir panaudoti tokių modelį ar modelius, kurie geriausiai atitiktų mūsų poreikius ir padėtų pasiekti trokštamus mokymosi rezultatus.

Šventoji Dvasia yra tikroji Mokytoja

Šventoji Dvasia yra trečioji Dievybės narė, Apreiškėja, Mokytoja, Guodėja, Šventintoja ir mums viską primena (žr. Jono 14:16–17, 26; 3 Nefio 27:20). Vyresnysis Džeimsas E. Talmidžas (1862–1933) iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo paaiškino: „Šventosios Dvasios pareigybės tarnauti žmonėms aprašas pateiktas Raštuose. Ji yra Tėvo atsiųsta Mokytoja; tad turintiems teisę būti Jos mokomiems Ji apreikš viską, kas būtina sielos pažangai.“¹ Pakviesti Šventąją Dvasią būti *tikraja*

*Pakviesti Šventąją Dvasią būti
tikrąja Mokytoja – tai viso Viešpaties
duoto mokymosi modelio esmė.*

MOKYMUISI TIKĖJIMU REIKIA ŠIRDIES IR UOLAUS PROTO.

Mokytoja – tai viso Viešpaties mokymosi ir mokymo modelio esmė.

Besimokantysis, laisva valia veikdamas pagal teisingus principus, atveria savo širdį Šventajai Dvasiai ir taip pakviečia Jos mokančią, liudijančią galią ir patvirtinantį liudijimą. Mokymasis tikėjimu reikalauja dvasinių, protinių ir fizinių pastangų, ne vien pasyvaus klausymo. Savo pasiryžimą mokytis ir priimti Šventosios Dvasios mokymą Dangiškajam Tėvui ir Jo Sūnui Jėzui Kristui išreiškiame tikėjimo įkvėptais nuoširdžiais ir nuosekliais veiksmais.

Pažvelkime, kaip misionieriai padeda besidomintiesiems mokytis tikėjimu. Dvasinių įsipareigojimų laikymasis, pvz., Mormono Knygos studijavimas ir meldimasis dėl jos, įsakymų laikymasis, Bažnyčios lankymas, iš besidominčiojo pareikalauja naudoti tikėjimą ir veikti. Toks pats principas tinka visiems nariams, įskaitant tėvus, mokytojus ir vadovus.

Vien mokymas, primygtinis raginimas ir aiškinimas – kad ir kaip svarbu tai atrodytų – besidominčiajam,

vaikui, mokiniui ar nariui niekada neperteiks liudijimo apie sugrąžintosios Evangelijos tikrumą. Tik kai tikėjimas paskatins juos veikti ir atvers kelią į širdį, tik tada Šventoji Dvasia sugebės duoti patvirtinantį liudijimą. Tad akivaizdu, kad misionieriai, tėvai, mokytojai ir vadovai turi išmokti mokytis su Dvasios galia. Tačiau jie turi dar vieną taip pat svarbią pareigą – padėti kitiems savarankiškai mokytis tikėjimu.

Kalbu apie tokį mokymąsi, kuris neapsiriboja vien pažintiniu suvokimu ir informacijos išlaikymu bei prisiminimu. Kalbu apie tokį mokymąsi, kuris mus pabudina Dievui (žr. Almos 5:7), nuvelka prigimtinių žmogų (žr. Mozijo 3:19), keičia širdį (žr. Mozijo 5:2) ir atverčia į Viešpatį, kad niekuomet neatpultume (žr. Almos 23:6). Mokymuisi tikėjimu reikia širdies ir uolaus proto (žr. DS 64:34), o to rezultatas – Šventoji Dvasia, kuri Dievo žodžio galią nuneša tiek iki širdies, tiek į pačią širdį. Mokymosi tikėjimu mokytojas negali perduoti mokiniui, misionierius – besidominčiajam, per

paskaitą, vaizdinėmis priemonėmis ar praktiniais pratimais; mokinys turi vadovautis tikėjimu ir veikti, kad pats įgytų pažinimą.

Mokymosi ir mokymo modelis

1. Ruoškites mokytis. Puiku, jei lankotės sekmadieninėje mokykloje ir klausotės konkrečios temos mokančio mokytojo. Tačiau jei paplušėjote ir ruošėtės, jei apmąstėte mokytojo paskirtus skaitinius ir prieš pamoką pasimeldėte, galite patirti galingą Dvasios išsiliejimą, o Šventoji Dvasia taps jūsų mokytoja. Pasiruošimas skatina apreiškimą.

2. Bendraukite ugdydami. Noriu, kad atkreiptumėte dėmesį į šią eilutę: „Paskirkite tarp savęs mokytoją, ir tegul ne visi kalba vienu metu; bet tegul vienu metu kalba vienas, ir tegul visi klausosi jo žodžių, kad visiems pasisakius, visi visų būtų ugdomi, ir kad kiekvienas žmogus turėtų vienodą privilegiją“ (DS 88:122).

Toks yra vienas galingiausių Viešpaties duotų mokymosi ir mokymo modelių. Norėčiau pasiūlyti į šią

eilutę pažvelgti kitaip: „Paskirkite tarp savęs mokytoją.“ Kas tas mokytojas? Šventoji Dvasia. Jei norite, jog jūsų mokytoja būtų Šventoji Dvasia, tai „tegul ne visi kalba vienu metu; bet tegul vienu metu kalba vienas, ir tegul visi klausosi jo žodžių, kad visiems pasisakius, visi visų būtų ugdomi.“ Tokį ugdymą tegali duoti Šventoji Dvasia.

Ugdantis bendravimas skatina apreiškimą. Šiuo metu Bažnyčioje mokomės ir taikome dviasiskai jautresnius, kruopštesnius ir reiklesnius mokymosi ir mokymo modelius. Ar ir toliau viską darysime kaip anksčiau, gaudami tuos pačius rezultatus, ar atgailausime, pasikeisime ir vis dažniau mokysime Viešpaties būdu?

3. Kvieskite veikti. Šį tikslą padebda pasiekti vienas paprastas klausimas. Kaip panaudosite sužinotus dalykus? Veikimas pagal apreiškimą skatina papildomą apreiškimą.

Meldžiu, kad neatsiliktume spartėjančiame Viešpaties darbe, kad darbuotumės ne vien tik tais metodais, kuriais darbavomės iki šiol.

Liudiju apie gyvojo Viešpaties Jėzaus Kristaus realumą. Liudiju, kad Jis gyvas. Jis prisikėlė. Jis vadovauja šiai Bažnyčiai ir jos reikalams. Visų mūsų Jis prašo, kad

neatsiliktume spartėjančiame Jo darbe ir vadovautumės tais modeliais, kuriuos jis paruošė, kad augtume ir mokytumės. ■

Iš 2014 m. birželio 25 d. seminare naujiems misijos prezidentams pasakytos kalbos.

IŠNAŠA

1. James E. Talmage, *Articles of Faith*, 12th ed. (1924), 162.

PASIRUOŠIMAS SKATINA APREIŠKIMĄ.

5

BŪDAI, KAIP MOKYTIS IŠ VISUOTINĖS KONFERENCIJOS

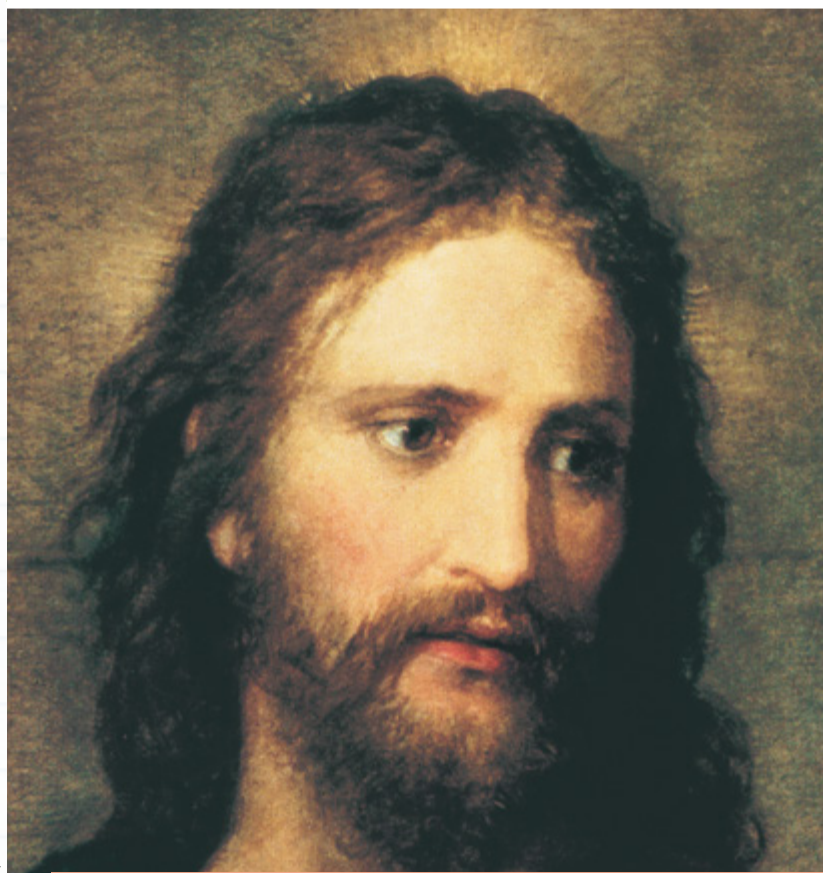
VISUOTINĖ KONFERENCIJA YRA NUOSTABI PROGA susivienyti su Bažnyčios nariais visame pasaulyje, pasiklausyti Bažnyčios vadovų ir gauti patarimų iš Viešpaties. Visuotinės konferencijos kalbų žiūrėjimas, klausymas ir studijavimas į jūsų gyvenimą įneš daugiau Dvasios ir padės stiprinti liudijimą. Tai proga gauti asmeninį apreiškimą ir veikti pagal jį.

Pateikiame penkis būdus, kaip mokytis iš visuotinės konferencijos.

PAVEKSLIO KRISTUS IR TURTINGAS JAUNAS VALDININKAS FRAGMENTAS, AUT. HAINRIKAS HOFIMANAS

1 PRIEŠ VISUOTINĘ KONFERENCIJĄ SUSIRAŠYKITE KLAUSIMUS

Prieš visuotinę konferenciją skirkite laiko susirašyti klausimams, o konferencijai vykstant atidžiai klausykitės atsakymų į juos. Kai dalyvaujate konferencijoje ir klausotės Dvasios, galite gauti atsakymus į savo maldas ir klausimus.

2 STENKITĖS PAŽINTI KRISTŲ

Pranašai liudija ir moko apie Gelbėtoją (žr. ApD 10:43). Klausydamiesi konferencijos pranešimų atkreipkite dėmesį į tai, ko pranešėjai moko apie Jėzų Kristų. Galite net surašyti ištiesą sąrašą.

Jūs turite gebėjimą gauti apreiškimą ir be baimės veikti pagal jį.

Prezidentas Henris B. Airingas,
„Viešpats vadovauja Savo Bažnyčiai“,
2017 m. spalio visuotinė konferencija

3

ATKREIPKITE DĖMESĮ Į TEMAS

Visuotinei konferencijai įsibėgėjus, galite pastebėti, kad tam tikra tema ar klausimas buvo paminėtas daugiau nei kartą. Jūsų pastebimi leitmotyvai gali būti vienas iš būdų, kuriuo Dvasia jums padeda atkreipti dėmesį į tai, ko turėtu mėtė pasimokyti.

4

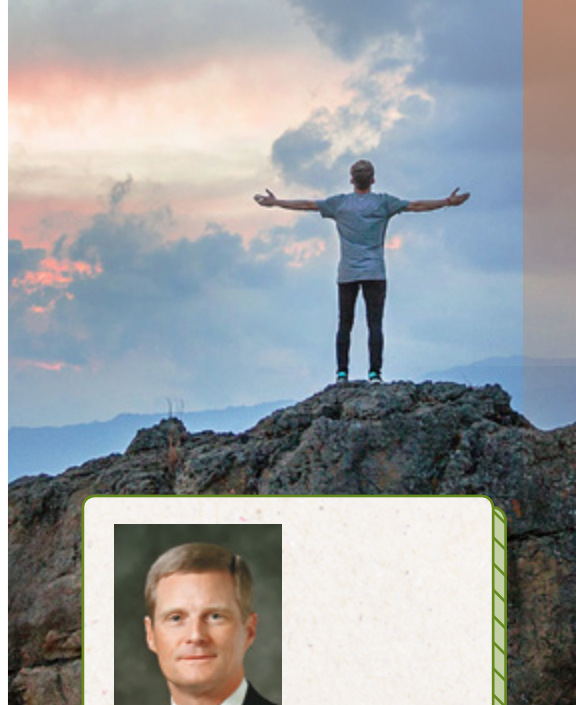
ATKREIPKITE DĖMESĮ Į MORMONO KNYGĄ

Daug sužinosite atkreipę dėmesį į Bažnyčios vadovų cituojamus Raštus, ypač Mormono Knygą, kuri yra „mūsų tikėjimo sąvaros akmuo“ (Mormono Knygos įvadas). Pažiūrėkite, ar pastebėsite visus jos paminėjimus visuotinėje konferencijoje. Nustebsite dėl to, ką pastebėsite!

5

IEŠKOKITE MOTYVACIJOS IR ĮKVĖPIMO VEIKTI

Užsirašykite tuos pranešimus ir citatas, kurie jus įkvepia ir skatina imtis veiksmų. Tai padės jums taikyti sužinotus dalykus ir primins, ką galvojote, kai vėliau prireiks priminimo! ■

Mokymasis tikėjimu reikalauja dvasinių, protinių ir fizinių pastangų, ne vien pasyvaus klausymo.

Vyresnysis Deividas A. Bednaris,
„Mokymasis Viešpaties būdu“,
50 šio numerio puslapis

MOKOMI ŠVENTOSIOS DVASIOS

Šis jaunimas prieš visuotinę konferenciją ruošėsi būti mokomas Dvasios. Štai ko jie pasimokė iš praėjusios visuotinės konferencijos ir ką dėl to jie daro kitaip.

Įkvėptas mokymas

Visuotinė konferencija mane įkvėpė.

Klausydama, kaip mūsų vadovai moko tarnauti kitiems, pasikliauti Kristumi ir laikytis tvirtai įsikibus geležinės lazdos, pajutau, kad Šventoji Dvasia man liudija apie šios Evangelijos tikrumą ir kad laikydamiesi įsakymų ir vadovaudamiesi Dievo žodžiu galime įgyti amžinąjį gyvenimą. Išsikėliau tikslus būti naudingesnė savo bendruomenei ir per kasdienę maldą ir Raštų studijavimą stiprinti savo liudijimą. Žinau, kad esu Dangiškojo Tėvo dukra. Jis yra gyvas ir mane myli amžinai ir visada.

Medelin B., 16 m., Delavero valst., JAV

Apie ją: vyriausia iš trijų vaikų; bėgioja krosą; patinka skaityti ir dainuoti; labai patinka ispanų kalba ir viliasi kitakalbius mokyti anglų kalbos

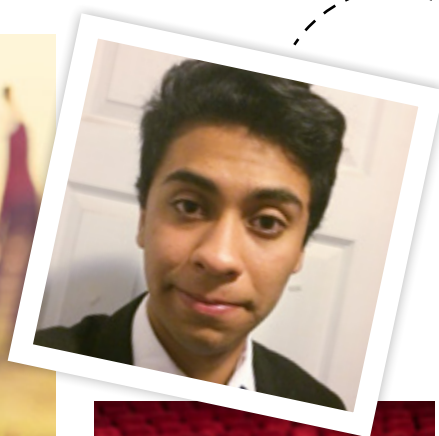
Atsakymai į klausimus

Prieš visuotinę konferenciją turėjau du klausimus: 1) kaip galiu išlikti pozityvus ir padėti, kai draugai netinkamai elgiasi? ir 2) kaip galėčiau liudyti apie Bažnyčią, nesukeldamas jų pajuokos? Konferencijos metu Dvasia man paliudijo, kad nesu vienas. Dabar žinau, kad jei Raštus studijuosiu iš visos širdies, gausiu atsakymus į visus savo klausimus dėl draugų. Žinau, kad Tėvas klausosi mano maldų ir stengsis būti kasdien geresnis.

Aizekas R., 13 m., Pičinča, Ekvadoras

Apie jį: vienturtis; patinka groti pianinu, čiuožti, žaisti futbolą, dziudo, plaukti, dainuoti ir gaminti saldinius; nori būti gydytojas; mėgstamiausia spalva – žalia

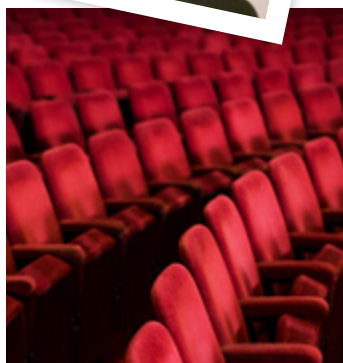

Pakviestas augti

Visuotinė konferencija sustiprino mano troškimą sekti Jėzaus Kristaus Evangelijos taku. Ji padėjo man sužinoti ir suprasti, kad tai yra tikroji Bažnyčia, mums teikianti šviesą ir laimę. Jaučiau, kad Dvasia ragina mane kasdien augti ir skaityti Mormono Knygą – taip įgysiu stipresnę liudijimą apie Evangeliją. Tikiu, kad Dangiškasis Tėvas norėjo, jog klausyčiau šių įkvėptų pranešimų.

Vicentas A., 16 m., Metropoliteno regionas, Čilė

Apie jį: vyriausiasis iš keturių brolių ir seserų; patinka vaizdo žaidimai, klausytis muzikos ir žaisti futbolą; dalyvauja dramos būrelyje; nori tarnauti misijoje

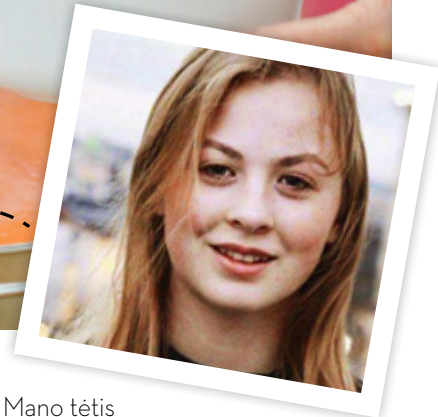

Pasiruošiau mokytis

Visuotinėje konferencijoje visuomet jaučiu stiprią Dvasią. Kai ėmiau konferencijai ruošti klausimus ir pats jai ruošti dvasiškai, konferencija mano gyvenime ėmė teikti visai kitą prasmę, iš kiekvieno pranešimo išmokstu daug daugiau. Esu labai dėkingas už pranešus ir apaštalus, ir žinau, kad Dangiškojo Tėvo jie yra atsiųsti tam, kad mus vestų ir nukreiptų!

Benas H., 17 m., Kentukio valst., JAV

Apie jį: patinka sportas; mokykloje žaidžia krepšinį ir tenisą; mėgsta slidinėti, užsiimti snieglenčių sportu, keliauti ir žygius į gamtą

Ieškanti šviesos

Užpraeiti metai man buvo kupini iššūkių. Mano tėtis kovojo su vėžiu, o mano mieste buvo įvykdyti teroristiniai išpuoliai. Ėmiau labai nerimauti ir klausinėti savęs, kaip jausti ramybę baiminantis dėl savo dvasinio ir fizinio saugumo. Visuotinėje konferencijoje sužinojau, kad ramybę rasime tuomet, kai gyvensime dorai, širdis pripildysime tikėjimu ir išlaikysime amžinybės perspektyvą. Sunkiais laikais išmokau kreiptis į Kristų, o ne kliautis savo pačios supratimu. Žinau, kad tamsos įtaką jveikiau ieškodama ryškios Kristaus šviesos.

Olivija H., 17 m., Belgija

Apie ją: plaukikė; patinka tarnauti, įskaitant savanoriavimą „Lėkštė sriubos“ virtuvėje, globos namuose ir jos mokyklos specialiojo ugdymo programoje

„JAUNIEMS BAŽNYČIOS NARIAMS

PAŽADU,

KAD

KLAUSYDAMIESI

[VISUOTINĖS KONFERENCIJOS]

PAJUSITE SAVYJE DVASIĄ. VIEŠPATS

PASAKYS, KĄ JIS NORĖTŲ, KAD

DARYTUMĖTE SU SAVO GYVENIMU.“

Vyresnysis Robertas D. Heilsas (1932–2017)
iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo, „Visuotinė konferencija.
Tikėjimo ir liudijimo stiprinimas“,
2013 m. spalio visuotinė konferencija

Faktai apie VISUOTINĘ KONFERENCIJĄ

Konferencijų centro vargonai turi

7 667

vamzdžius, tačiau žiūrovai temato 170 vamzdžių

Prezidentas Raselas M. Nelsonas per savo 34 tarnavimo visuotiniu įgaliotiniu metus perskaitė

84

visuotinės konferencijos kalbas

Visuotinę konferenciją stebi žmonės

221

šalyje ir srityse

Pranešimai verčiami į

94

kalbas

Konferencijų centro sakykla pagaminta iš

PREZIDENTUI GORDONUI B. HINKLIUI

(1910–2008) priklausiusio seno riešutmedžio

Daugiau nei

100 000

žmonių dalyvauja penkiose sesijose, vykstančiose Konferencijų centre Solt Leik Sityje, Jutos valst., JAV

Konferencijų centro žiūrovų salėje galėtų

TILPTI BOEING 747 LĖKTUVAS,

kurio ilgis yra apie 70,5 m

Per vieną visuotinę konferenciją perskaitomos maždaug

35

kalbos

ĮSIDĖMĖTINI PRANEŠIMAI, PASKELBTI PER VISUOTINES KONFERENCIJAS:

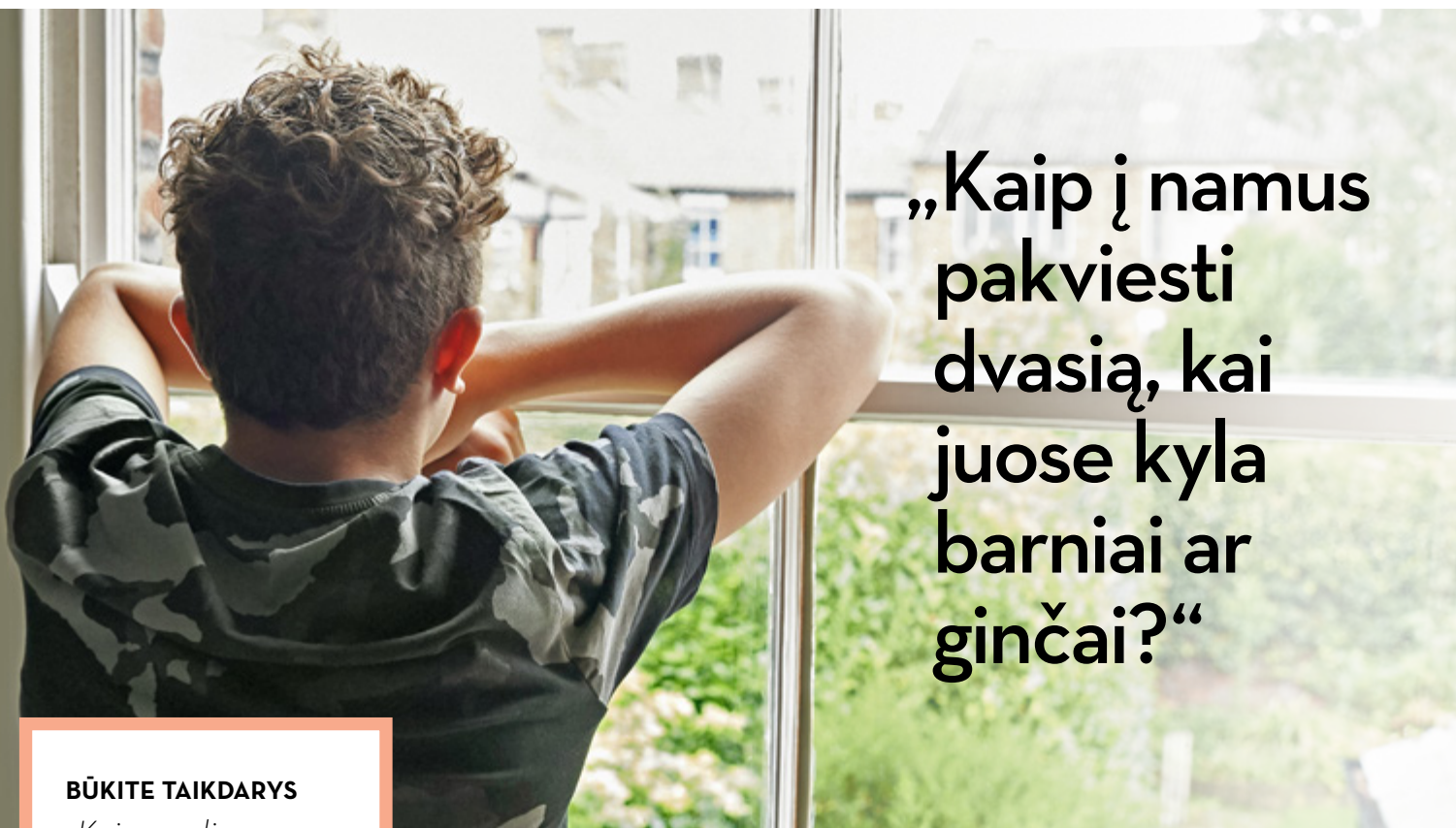
1995 M. RUGSĖJIS,
„Šeima. Pareiškimas pasauliui“

1998 M. BALANDIS,
mažesnių šventyklų statymas

2001 M. BALANDIS,
pradėjo veikti Nuolatinis švietimo fondas

2012 M. SPALIS,
sumažintas misionierių amžius

2018 M. BALANDIS,
tarnystė pakeičia namų ir lankomąjį mokymus

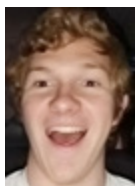
„Kaip į namus pakviesti dvasią, kai juose kyla barniai ar ginčai?“

BŪKITE TAIKDARYS

„Kai negalime pakeisti kitų elgesio, belieka patiems elgtis tinkamai. [...]

Užuot ginčijęsi ir prieštaravę, šeimos nariai turi vieni kitų klausytis, palaikyti ir ieškoti bendro sprendimo.“

Vyresnysis Marvinas Dž. Eštonas (1915-1994) iš Dvylikos Apaštalo Kvorumo, „No Time for Contention“, 1978 m. balandžio visuotinė konferencija.

Atsiprašykite

Pastebėjau, kad jei susiginčijus atsiprašai ir pripažįsti kaltę, net kai manai ar žinai, kad esi teisus, kambaryje būna ramiau. Išėikite kur kitur, patylėkite, pakeiskite pokalbio temą arba kalbėkite apie tai, dėl ko sutariate. Dvasia netruks sugrįžti.

Dilanas M., 15 m., Kalifornijos valst., JAV

Tiesiog mylėkite

Pastebėjau, kad kai savo šeimai rodau tyrą meilę, mūsų namuose įsivyrąja Dvasia. Pranašas sakė, kad meilė – tai katalizatorius, skatinantis keistis, ji – sielas gydantis balzamas. Meilės dvasia į namus įneša saugumą ir ramybę.

Džozefas C., 18 m., Arizonos valst., JAV

Pasikalbėkite su savo šeima

Jei jūsų šeimos nariai nepriklauso Bažnyčiai, pasakykite jiems, kad jums nesmagu girdėti, kai jie ginčijasi, ir paprašykite taip nesielgti. Jei tai nepadės, pasimelskite ir vėl bandykite. Jei jie nariai, priminkite, kad jie yra Dievo vaikai ir kad turėtų vengti kivirčų.

Karolina S., 19 m., Gojasas, Brazilija

Melskite Dvasios

Šeimos nariams susiginčijus sunku jausti Dvasią, tačiau tai nereiškia, kad jūs negalite jos jausti, jei esate verti. Sukalbėkite širdyje maldą, kad būtų daugiau Viešpaties Dvasios, ir dėmėkitės, kokie dvasiniai raginimai jums pasiunčiami. Dangiškasis Tėvas gali padėti jums jausti ramybę ir geriausiai žino, kaip padėti į jūsų namus tą ramybę atnešti.

Keitė G., 17 m., Jutos valst., JAV

Ieškokite kompromiso

Su šeima problemą pasistenkite išspręsti taip, kad sprendimas tenkintų visus, perskaitykite ištrauką iš Raštų arba sugiedokite giesmę. Be to, galite paprašyti, kad Dangiškasis Tėvas padėtų išspręsti problemą. Taip visi nusiramins ir problemą sugebės išspręsti be riksmo ar įtūžio. Šventoji Dvasia tikrai jums visiems suteiks nusiramimą ir kiekvienam duos troškimą daugiau nesibarti.

Luisas F., 14 m., Plaja del Karmenas, Meksika

Atsakymai skirti padėti ir apmąstyti, bet nėra oficialus Bažnyčios doktrinos dėstymas.

Ar liudijimas yra kai kas daugiau, nei tik jausmai?

Liudijimas yra tai, apie ką Gelbėtojas kalbėjo sakdamas Petru: „Ne kūnas ir kraujas tau tai apreiškė, bet mano Tėvas, kuris yra danguje“ (Mato 16:17). Tai per Šventąją Dvasią apreiškiamas Dievo pažinimas.

Šventoji Dvasia kalba balsu, kurį labiau jaučiame nei girdime, tačiau Ji reiškiasi „prote ir tavo širdyje“ (DS 8:2; kursyvas pridėtas) – mūsų mintyse ir jausmuose.

Apreiškimo Dvasią pranašas Džozefas Smitas apibūdino kaip „tyrą išmintį, [kuri] jums staiga gali sukelti minčių antplūdį“ (*Bažnyčios prezidentų mokymai. Džozefas Smitas* (2010), p. 126).

Kai savo protą ir širdį – savo mintis, jausmus ir troškimus – atgręžiame į Dievą, Jis mūsų protams ir širdžiai galės kalbėti tyliu ramiu Šventosios Dvasios balsu. Jam taip bendraujant per mūsų dvasią, pajusime, kad ima plūsti tam tikri jausmai ir mintys. Taip Jis mums perduoda liudijimą.

Ką manote?

„Kaip rasti gerus standartus turinčių draugų?“

Atsakymą ir, jei pageidaujate, didelės raiškos nuotrauką iki 2018 m. lapkričio 15 d. pateikite tinklalapyje liahona.lds.org (spustelėkite nuorodą „Submit an Article“).

Glaustumo ir aiškumo dėlei jūsų atsakymai gali būti redaguojami.

Takai, kurie paruoš jus ateičiai

Lėja Barton

Bažnyčios žurnalai

Nemanau, kad atsirastų keturiolikmetė mergina, svajojanti atsidurti dulkėtame tvarte ir aprūdijusiu kastuvu kuopti dvokius arklių gardus. Tačiau būtent ten kasdien po mokyklos eidavau tol, kol būdama vyresnė įsidarbinau kitur.

Žinoma, kad dirbti mokantis vidurinėje mokykloje nebuvo tobuliausias sprendimas, tačiau jau tada supratau, kad jei noriu dirbti ten, kur nereikia kuopti gyvulių tvartų, turiu mokytis aukštojoje mokykloje, o tam reikėjo pinigų. Supratau ir vyliausi, kad išsilavinimo siekimas bus tinkamas žingsnis link tokios karjeros, kuri man teiks daug pasitenkinimo.

Gerai yra tai, kad mano pasirinktas takas tėra vienas iš kelių takų, galinčių padėti išmokti dirbti ir aprūpinti save. Visa tai vadinama tapimu materialiai ir dvasiškai savarankiškam. Svarstydami, kurį taką rinktis, stenkitės pasukti ten, kur, kaip patys manote, būsite geriausiai paruošti.

Čia pateikiamos istorijos žmonių, kurie vos prieš kelerius metus buvo jūsų amžiaus. Sekdami šių jaunų suaugusiųjų pavyzdžiais galbūt atrasite savo taką į sėkmingą savarankiškumą.

KO TRŪKSTA JŪSŲ APLINKOJE

Oudomas Pisetas, Kambodža

Norėdamas įgyvendinti savo tikslus visada sau sakau, kad svarbu daug dirbti; tačiau kitas būdas pasiekti aukštumų yra dirbti sumaniai. Po misijos Anglijoje grįžęs į Kambodžą ėmiau tirti darbo rinką. Domėjausi, kiek laiko reiktų mokytis norint gauti vieną ar kitą darbą ir kiek tokie mokslai kainuoja.

Išsiaiškinau, kad aprangos prekybininkų mokymo programa yra trumpa, bet sudėtinga, ir kad retas ją domisi. Supratau, kad tai gera proga, ir nusprendžiau ją pasinaudoti. Dabar jau esu baigęs šią studijų programą ir dirbu prekybininku vienoje aprangos kompanijoje.

Surasti tinkamą karjerą gali būti labai sunku, tačiau Gelbėtojas man padeda ir mane pakylėja.

Ar lankytumėte aukštąją mokyklą, ar ieškotumėte darbo, ar mokytumėtės amato – jūs ugdotės savybes, būtinas statant Dievo karalystę.

TEGUL IŠSILAVINIMAS ATVERIA DURIS

Jolandas Teišeira, Žalioasis Kyšulys, Afrika

Mama visuomet mane drąsindavo tokia fraze: „Išsilavinimas – tai raktas į sėkmę.“ Norėjau geresnės ateities sau, o ypač savo šeimai. Kad tai pasiekčiau, turėjau tęsti mokslus. Kadangi tuomet neturėjau pinigų mokslams, pateikiau paraišką į nemokamą studijų vietą vienoje profesinėje mokykloje, kad galėčiau studijuoti kompiuterių sistemas ir jų priežiūrą.

Studijuodamas susidūriau su įvairiais iššūkiais, tačiau jie man netrukė ir toliau žvelgti į geresnį rytojį. Labai padėjo malda; visuomet ieškau Viešpaties patarimo. Visuomet buvau atsidavęs mokslams, tad šiandien esu atsidavęs savo darbui, kuriame kaip įmanydamas stengiuosi būti kuo geresniu kompiuterių techniku ir rinkodaros asistentu.

JAU DABAR IMKĪTĖS VEIKSMŲ NORIMAI ATEICIAI SUKURTI

Anė Sofija ir Lorensas Keivina, Škotija, Didžioji Britanija

Anė Sofija: visuomet norėjau studijuoti universitete, tačiau paauglystėje niekaip neapsisprendavau, ką norėčiau studijuoti. Baigusi vidurinę mokyklą pusmetį savanoriavau vienoje ligoninėje. Nuo tada man ėmė patikti mintis tapti medicinos seserimi, tačiau abejoju, ar sugebėčiau ja dirbti.

Per mano apylinkės savarankiškumo pamoką mūsų paklausė, kokį darbą norėtume turėti nepaisant savo kvalifikacijos tam darbui trūkumo. Meldžiausi

norėdama žinoti, ką daryti, ir mintis tapti medicinos seserimi vis šmėstelėdavo mano galvoje. Nusprendžiau sekti Viešpaties raginimais.

Kelias nebuvo lengvas. Pradžioje išnagrinėjau slaugytojų studijų programą ir ko iš manęs šios studijos pareikalaus. Pasikalbėjau su panašų procesą jau praėjusiais žmonėmis. Kai pirmą kartą pateikiau prašymą stoti į slaugytojų programą mane įrašė į kandidatų sąrašą.

Tačiau aš nepasidaviau; dar kartą pateikiau prašymą ir galiausiai įstojau. Kartais reikia būti kantriam ir pasikliauti Viešpačiu, nes Jis jums turi Savo planą.

Lorensas: būdamas jaunesnis išsikėliau tikslą būti kaip įmanoma geresnis studentas arba darbuotojas. Visuomet stengiausi mokytis ir sau suteikti geriausią sėkmės šansą.

Šiuo metu dirbu vadybininku vienoje drabužių kompanijoje, tačiau noriu prisijungti prie policijos pajėgų. Norint įsidarbinti Škotijos policijoje reikia, kad toje šalyje būtum pragyvenęs trejus metus iš eilės. Kadangi dvejus metus tarnavau misijoje užsienyje, prieš paduodamas pareiškimą turiu palaukti kelis mėnesius.

Nors man tai buvo didelė kliūtis, tačiau nepasidaviau. Turiu gerą darbą šeimai aprūpinti ir dedu dideles pastangas, kad užsitarnaučiau geras rekomendacijas darbams ateityje.

Kaip ir šie jauni suaugusieji, jūs irgi suprasite, kad yra įvairių takų, galinčių paruošti jus aprūpinti save ir savo būsimą šeimą. Turėkite šį tikslą omenyje planuodami sėkmingą ateitį. Vyresnysis Dyteris F. Uchtdorfas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo mokė: „Darykime visa, ką galime, ir pasižymėkime tobulu atlikimu viso to, ką darome. Nukreipkime savo mintis ir kūnus į tas šlovingas kiekvienos naujos dienos pateikiamas galimybes dirbti“ („Du bet kokios ekonomikos principai“, 2009 m. spalio visuotinė konferencija). Jei jau dabar susitelksite į mokymąsi ir darbą, tai išsiugdysite įgūdžius, padėsiančius jaustis tikresniems dėl savo ateities. ■

Redakcijos pastaba. Galite paprašyti savo vyskupo, kad šis supažindintų jus su jūsų kuolo savarankiškumo ugdymo programos specialistais. Jie jums gali padėti sužinoti, ką galėtumėte studijuoti ir dirbti.

SURASKITE SAVĄJĮ TAKĄ

1.

PAŽINKITE SAVE

Kas jums sekasi geriausiai? Ką daryti jums labiausiai patinka? Atsakymai į šiuos klausimus gali pasufleruoti, kokia karjera jums tinkamiausia, atsižvelgiant į jūsų jau turimus įgūdžius, interesus ir talentus.

PATARIMAS. Savo tėvų, mokytojų ir draugų pasiteiraukite, kokius jūsų talentus jie pastebi. Jų atsakymai jus gali nustebinti!

2.

DOMĖKITĖS APLINKINIU PASAULIU

Kokie darbai paklausiausi jūsų vietovėje? Kokios kompanijos ieško darbuotojų? Protinga karjeros siekti augančioje vietovėje, kurioje ateityje bus galimybių įsidarbinti.

PATARIMAS. Kolegijos, universitetai ar profesinės mokyklos dažniausiai žino, kokie įgūdžiai ir darbo sferos paklausiausios.

3.

ŽINOKITE, KĄ DARYTI TOLIAU

Kaip reikia pasiruošti jūsų norimam darbui? Kur įgysite jums reikiamą mokymą ir išsilavinimą? Kaip už tai mokėsite? Jei norite pasiekti ilgalaikį karjeros tikslą – turite žinoti, kaip jį pasiekti.

PATARIMAS. Pasikalbėkite su žmonėmis, kurie jau daro tai, ką norėtumėte daryti. Paklausinėkite jų. Dauguma žmonių mėgsta patarti.

Dievo meilės perdavimas

Alė B., 12 m., Kentukio valst., JAV

Neseniai aš su šeima persikėliau gyventi į Kentukio valstiją. Labai nusiminiau, nes turėjau palikti visus savo draugus ir giminaičius.

Kentukio valstija labai skyrėsi nuo to, prie ko buvau pripratusi. Kai pirmą kartą apsilankėme Bažnyčioje, pamačiau, kad ten buvo nedaug žmonių. Pamačiusi, koks mažas mano skyrius, nusprendžiau, kad užuot mėščiusi apie blogą, turėčiau kažko imtis.

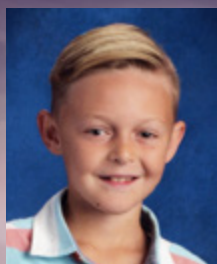
Kitą dieną su mama nuvykome į parduotuvę. Prieš išeidama iš namų pasičiupau krūvelę dalijamųjų kortelių. Parduotuvėje pasiėmiau šokoladuką ir nuėjau prie kasos. Kasininkė nuskenavo šokoladuką ir padavė man. Aš jį gražinau. Sutrikusi ji tarė: „Ponia, jūs jau sumokėjote už jį.“

Atsakiau: „Žinau, bet tai dovana jums.“ Tuomet kartu su šokoladuku padaviau dalijamąją kortelę. Ji nusišypsavo ir padėkojo man. Pažiūrėjo į tą kortelę, kurioje buvau užrašiusi: „Kiekvienas yra Dievo vaikas.“ Išėjau laiminga, suprasdama, kad net jei ji neprisijungs prie Bažnyčios, aš vis tiek nuveikiau kai ką gero.

Vėliau suvokiau, kad prie kasos palikau visas kitas dalijamąsias korteles! Kai kitą kartą nuvykome į parduotuvę, aš ėjau pasiteirauti, ar jos vis dar ten. Tada kai ką pamačiau ir sustojau. Beveik prie penkių kasų buvo padėtos dalijamosios kortelės su užrašu „Kiekvienas yra Dievo vaikas“. Toji kasininkė jas padavė! Labai apsidžiaugiau dėl to, ką padariau. ■

Malda kanjone

Karsenas K., 11 m., Jutos valst., JAV

Praeitais metais su tėčiu ir broliu vykome į žygi. Nužygiavome iki pat kanjono gilumos. Ėmėme tyrinėti vieną šlaitą. Suradome didelių olų ir vietų su atsiveriančiais nuostabiais vaizdais. Pro palaidus akmenis ir stačias kalvas kopėme vis aukščiau ir aukščiau.

Netrukus paklydome. Nežinojome, kuris kelias veda į kanjono apačią. Įstrigome tarp vešlių krūmokšnių, užstojančių vaizdą tiek į kanjono viršų, tiek ir į apačią. Ėmiau labai nervintis. Nežinojau, kur eiti, to nežinojo ir tėtis!

Temo, darėsi vėsu, o kelionė atgal iš kanjono net

neprasidėjo. Žinojau, kad Dangiškasis Tėvas žino, kuriuo keliu pasukti.

Tariau: „Jei norime iš čia ištrūkti, turime pasimelsti!“ Taigi, trise suklaupėme melstis ir Dangiškojo Tėvo paprašėme parodyti kelią atgal iš kanjono.

Mums pradėjus eiti, pajutau raginimą, kad priėję tiesų aukštą medį pasuktume į kairę. Pasukęs kairėn pamaciau mūsų automobilį. Žinau, kad tai Dangiškasis Tėvas mums padėjo išeiti iš kanjono. Dangiškasis Tėvas atsakė į mūsų maldą ir mes saugiai sugrįžome prieš pat nusileidžiant saulei.

Esu labai dėkingas už maldos galią ir už tai, kad Dangiškasis Tėvas mūsų klausosi. ■

Skaistūs spindulėliai Čekijos Respublikoje

Sudarė Šeron Gudrič, Bažnyčios žurnalai

Esame iš Pradinukų organizacijos Čekijos Respublikoje. Štai kaip savo šalyje esame skaidūs spindulėliai.

Kartą pamečiau savo mėgstamą pirštinę. Labai nusiminiau. Kartu su mama pasimeldėme, tačiau jos neradome. Stengiausi neprarasti vilties. Po savaitės mano jaunesnysis brolis pirštinę surado gatvėje! Dievas atsako į mūsų maldas. Myliu Jį ir žinau, kad Jis gyvas.

Andrėjus V., 9 metai

Mokykloje turiu draugų, kurie nors ir nėra Bažnyčios nariai, bet vis tiek gerbia mano standartus. Kartą pasakiau, kad turime pasimelsti, ir jie sutiko! Labai apsidžiaugiau.

Ivana A., 11 metų

Su draugėmis laiptais lipome žemyn. Priėjusi prie lifto pasijutau nejaukiai, paprašiau draugių šį kartą į jį nelipti. Tačiau jos vis tiek įlipo. Pasirinkau laiptus. Nulipusi žemyn pamačiau, kad draugių

ten nebuvo. Liftas užstrigo! Draugės išlipo tik po kurio laiko. Džiaugiausi, kad nenutiko nieko rimtesnio. Taip pat džiaugiausi, kad paklusau Šventajai Dvasiai.

Amali N., 10 metų

Dangus paplūdimyje ėmė temti. Pakilęs vėjas sukėlė didžiules bangas! Ėmė griaudėti, žaibuoti ir kristi kruša. Visi išsibėgiojo po pastoges. Vėtra mūsų nesužeidė. Keliaudami namo matėme tris vaivorykštes. Žinome, kad Dievas mums padėjo ir mus apsaugojo.

Jokūbas B., 10 metų

Mokykloje su viena mano drauge niekas nenori draugauti. Vaikai jai sako nemalonus dalykus, dėl kurių ji jaučiasi negraži. Pasakiau apie tai mokytojai, o draugę pakviečiau su manimi pažaisti. Ji labai apsidžiaugė!

Liudmila V., 8 metai

Pykau ant mamos, nes nenorėjau eiti praustis ir miegoti. Kitą dieną liūdėjau dėl tokio savo elgesio. Mama pasiūlė pasimelsti ir Dangiškojo Tėvo paprašyti atleidimo. Atsiklaupėme ir pasimeldėme. Pasijutau geriau. Supratau, kad galime atgailauti ir, Jėzaus Kristaus dėka, mums gali būti atleista.

Samuelis H., 5 metai

Bažnyčioje pasakiau liudijimą. Tam prireikė drąsos! Nuo tada jaučiau Dvasią.

Eliska K., 11 metų

Susirgus mano jūrų kiaulytei, ėmiau dėl jos melstis. Esu dėkinga Dangiškajam Tėvui, kad sulaukėme pagalbos.

Aneta P., 10 metų

ATSIŪSKITE MUMS ŽVAIGŽDĘ!

Mes beveik baigėme rinkti žvaigždes! Jei jos dar neatsiuntėte, paskubėkite ir el. pašto adresu liahona@ldschurch.org atsiųskite savo žvaigždę su istorija, nuotrauką ir vieno iš tėvelių sutikimą.

„Liudiju apie Jį – pasaulio Išpirkėją ir mūsų visų Šeimininką.
Jis gyvojo Dievo Viengimis Sūnus.“

Vyresnysis Džefris R. Holandas
Iš Dvylikos Apaštaly Kvorumo

„*Miracles of the Restoration*“, Ensign, Nov. 1994, 34.

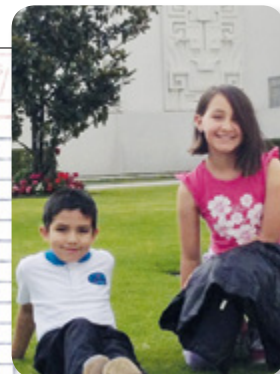

Mūsų puslapis

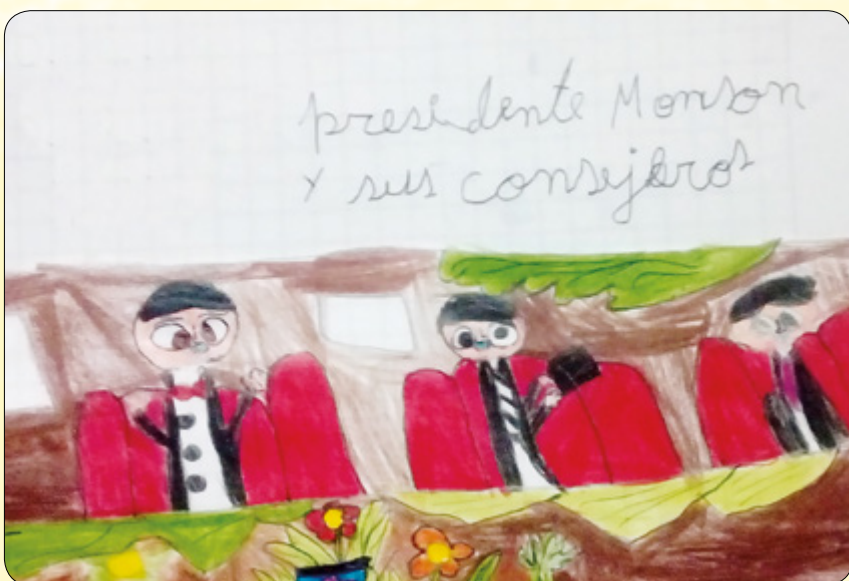
Eidama į bažnyčią jaučiu Dievo Dvasią, meilę Jam ir mano Gelbėtoji Jėzui Kristui. Myliu savo Išpirkėją.

Ajana B., 7 m., Prancūzija

Man patinka būti šventykloje su savo šeima. Tai graži vieta, į kurią galėsiu eiti, kai man sukaks 12 metų. Tai - Viešpaties namai.

Aldos C., 10 m., Meksika

„Prezidentas Monsonas su savo patarėjais“
Omaras A., 9 m., Peru

Man patinka mokykloje draugams pasakoti apie Evangeliją, ypač vienam berniukui, kuriam sunku kalbėti, rašyti ir skaityti. Vienas iš būdų Evangelija dalytis taip, kaip mokė Jėzus Kristus, yra per pagalbą ir tarnavimą kitiems. Kai mokytoja mums užduoda namų darbus, aš visada būnu pasiryžusi tam berniukui padėti. Man labai patinka tarnauti kitiems, nes tai darydama geriau jaučiu Dangiškojo Tėvo meilę.

Alison M., 10 m., Salvadoras

Viltis Olandijoje

Megan Armknecht

Paremta tikra istorija

Greisė 2-ojo Pasaulinio karo metu buvo penkiolikametė mergina ir gyveno Olandijoje. Karas tęsėsi ilgą laiką. Žmonės Olandijoje ėmė badauti ir viltis, kad karas netrukus baigsis.

Paskutiniai 2-ojo pasaulinio karo metai Olandijai buvo patys sunkiausi. Naciai užėmė beveik viską. Greisė negalėjo lankyti mokyklos.

Namams šildyti nebeliko anglių. Ištikus badui, Greisė ir jos šeima turėjo valgyti tulpių svogūnėlius. Skonis buvo *baisus!* O blogiausia tai, kad tėtis vis dar buvo karo belaisvis.

Tačiau ore tvyrojo viltis. Žmonės kalbėjo, kad naciai pralaimi karą. 1945 m. gegužę naciai pasidavė. Olandija vėl tapo laisva! Žmonės šventė gatvėse. Greisė vėl galėjo lankyti mokyklą. Nereikėjo baimintis jokių kareivių.

Tačiau geriausia buvo, kai vieną dieną Greisė su broliais eidama namo iš mokyklos išvydo ant jų namo kabančią Olandijos vėliavą. Jie suprato, kad tai gali reikšti tik viena.

„Sugrižo tėtis!“ – sušuko Hiberis.

Greisė su broliais nuskuodė į vidų. Greisė apkabino tėtį ir suspaudė jį savo glėbyje. Jis irgi ją stipriai apkabino. Kaip nuostabu, kad tėtis grįžo namo.

Netrukus po to į Olandiją pradėjo keliauti maisto, drabužių ir vaistų paketai. Bažnyčios vadovai iš Solt

Leik Sičio atsiuntė daug atsargų, kad padėtų žmonėms po karo. Greisė net gavo naują suknelę! Vieną ir tą pačią suknelę ji nešiojo penkerius metus, tad labai džiaugėsi gavusi naują.

Pirmą kartą po ilgų metų Greisė vėl turėjo pakankamai maisto. Misijos prezidentūra ir Olandijos valdžia nusprendė pradėti bulvių projektą – užauginti daugiau maisto. Bažnyčios nariai netoliese esan-

čiuose laukuose ėmė sodinti bulves. Atėjus rudenii jie maistui turės tūkstančius bulvių.

„Pažvelk! – tarė Greisė tėčiui, rodydama į dygstantį bulvės daigą. – Mes daugiau nebealksime!“

Tėtis palinksėjo, tačiau nenusišypsojo. Jis tarė: „Kalbėjau su prezidentu Zapiu. Jis man pasakė, kad pastarųjų dienų šventieji Vokietijoje taip pat badauja, kaip ir mes. Iš valdžios jie negauna pagalbos, kaip kad gauname mes.“ Tėtis apkabino Greisę per pečius. „Prezidentas Zapis paprašė savo bulves atiduoti Vokietijos šventiesiems.“

„Atiduoti savo bulves?“ Greisė pravirko. Bet *naciai* juk buvo iš Vokietijos! „Tėti, nors jie ir pastarųjų dienų šventieji, tačiau jie vis tiek vokiečiai.“

Tėtis atsakė: „Žinau, kad nelengva. Tačiau jie irgi yra Dievo vaikai. Jis ir juos myli. Aš jiems jau atleidau už įkalinimą. Viešpats mums visiems gali padėti atleisti.“

Greisė pažvelgė į tėtį. Jis buvo pats drąsiausias jos pažinotas žmogus, tačiau ji abejojo, ar išdrįs atleisti kaip jis. Tada ji prisiminė vieną savo mokyklos mokytoją karo metu. Toji mokytoja pasakė, kad ne visi vokiečiai buvo naciai ir ne visi nacių kariai buvo blogi. Mergaitės ir berniukai Vokietijoje šiuo metu badauja taip pat, kaip badavo Greisė.

Greisė giliai įkvėpė. „Suprantu, – tarė ji. – Atiduokime jiems savo bulves.“

Tėtis ją apkabino ir nusišypsojo. „Esi labai drąši mergaitė. Tai nelengva padaryti. Tačiau mes esame Jėzaus Kristaus mokiniai – kaip ir mūsų vokiečiai broliai ir seserys.“

Greisė nusišypsojo. Pyktis širdyje atslūgo ir ji nusi-ramino. Ji sugebėjo atleisti vokiečiams. Jėzus taip pat padėjo jai juos pamilti. ■

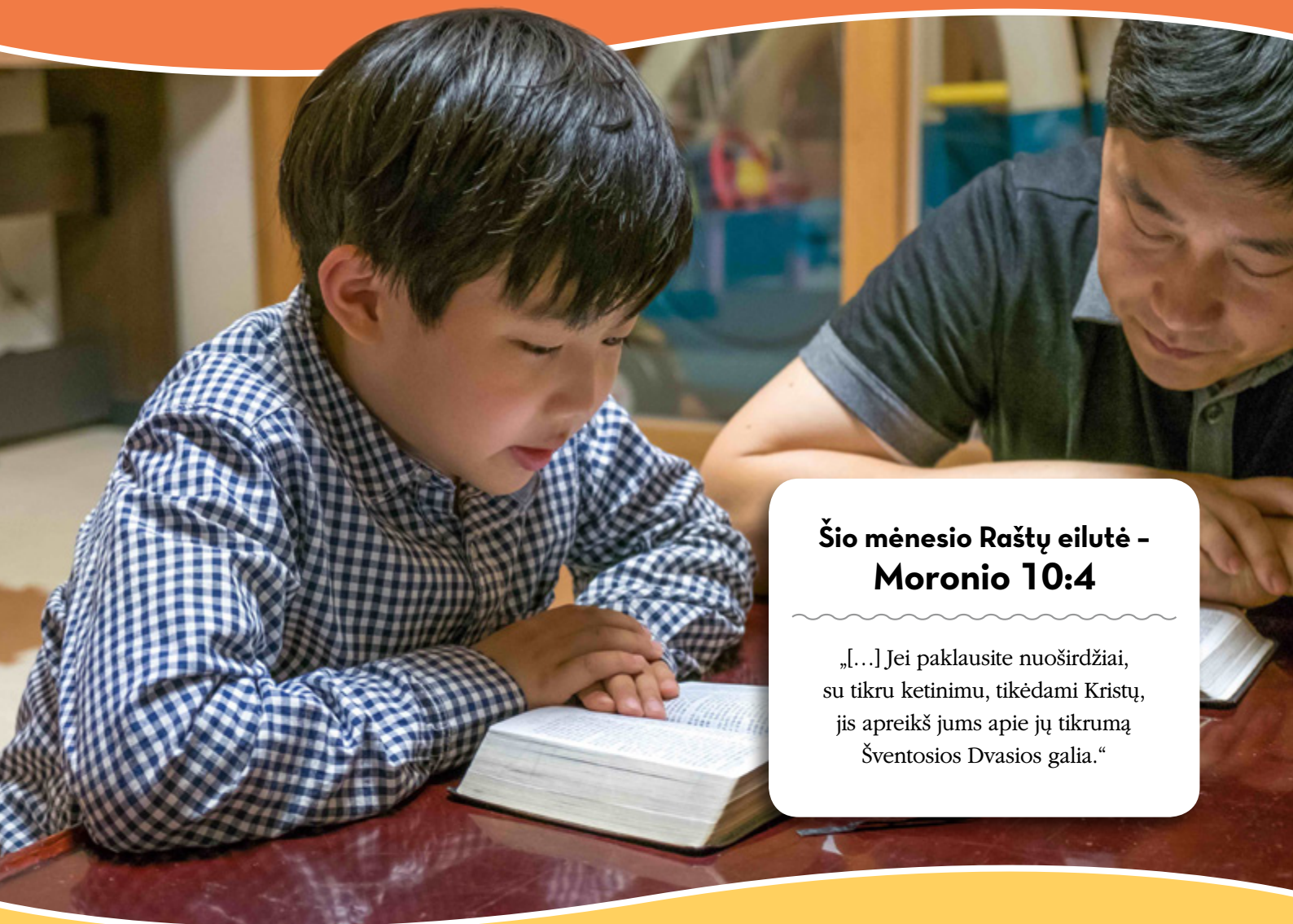
Autorė gyvena Naujojo Džersio valst., JAV.

Olandų pastarųjų dienų šventieji vokiečių pastarųjų dienų šventiesiems atidavė 70 tonų bulvių ir 90 tonų silkės. Vėliau, 1953 metais, vokiečių šventieji nusiuntė atsargų nuo potvynio nukentėjusiems Bažnyčios nariams Olandijoje.

Mormono Knygos skaitymo klubas

PRISIJUNKITE PRIE MORMONO KNYGOS SKAITYMO!

Galite skaityti savarankiškai, su šeima arba su draugu. Tada atsiųskite mums nuotrauką, kaip skaitote Mormono Knygą, ir papasakokite, ką sužinojote arba kokia yra jūsų mėgstamiausia Mormono Knygos istorija. Visa tai atsiųskite adresu liahona.lds.org (spustelėkite nuorodą „Submit an Article“).

Šio mėnesio Raštų eilutė - Moronio 10:4

„[...] Jei paklausite nuoširdžiai, su tikru ketinimu, tikėdami Kristų, jis apreikš jums apie jų tikrumą Šventosios Dvasios galia.“

Mano mėgstamiausia Mormono Knygos istorija yra 3 Nefio 17 skyriuje, kuriame aprašoma, kaip Jėzus laimina vaikus. Ši istorija man patinka todėl, kad joje pasakojama, kaip stipriai

Jėzus ir Dangiškasis Tėvas mus myli. Galiu suprasti tuos vaikus įsivaizduodama, kad pati ten stoviu.

Barbora J., 11 m., Čekijos Respublika

Man patinka Mormono Knyga, nes tai tikra knyga. Ją parašė pranašai. Ji padeda man teisingai rinktis, ji padeda, kai man sunku. Aš tikiu ja.

Džeisonas S., 10 m., Maharaštra, Indija

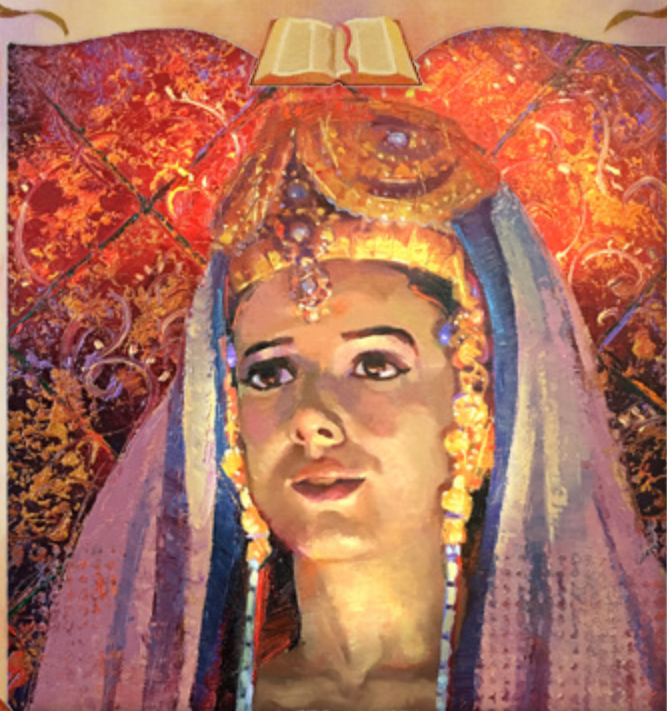
Estera buvo drąsi

Estera buvo Persijos karalienė. Karalius nežinojo, kad Estera žydė. Karalius turėjo piktą draugą, nekentusį žydų. Jis apgaule priverstė karalių pasakyti, kad visi žydai jo žemėje turi būti išžudyti. Estera nusprendė karaliaus paprašyti išgelbėti jos žmones. Tačiau ji galėjo būti užmušta vien už tai, kad ejo prie karaliaus sosto. Estera paprašė, kad žydai dėl jos pasninkautų. Esterai nuėjus prie vyro sosto, jis ją pasveikino. Ji pakvietė jį ir jo draugą papietauti. Ten ji jiems prisipažino esanti žydė. Karalius negalėjo pakeisti įsako, tačiau jis leido žydams gintis. Su Dievo pagalba Estera išgelbėjo savo žmones!

„Karalienė Estera“, Rebeka C., 8 m., Aragva, Venesuela

Apie Esterą skaitykite Esteros 2–8.

ESTERA

Estera buvo drąsi ir tikėjo Dievu. Aš galiu būti drąsus ir apginti tai, kas teisu!

- Atmintinai išmokite paskutinę Esteros 4:14 eilutės dalį.
- Internete scripturestories.lds.org pažiūrėkite Senojo Testamento istorijų 45 skyrių.
- Jei jūsų tėveliai sako, kad esate pakankamai subrendę, pasninkaukite už jums rūpinamą žmogų.
- Galiu drąsą parodyti (kaip?) ...

Karalienė Estera

Kim Veb Ryd

Estera buvo karalienė.
Ji ištekėjo už Persijos
karaliaus.

Karalius turėjo draugą, kuris buvo negeras žmogus. Jis apgaule karalių privertė išleisti įsaką išžudyti visus žydus! Karalius nežinojo, kad jo žmona Estera žydė.

Estera nusprendė savo vyro, karaliaus, paprašyti išgelbėti jos žmones. Tačiau ji nerimavo, ar jis nesupyks. Estera visų žydų paprašė dėl jos pasninkauti ir melstis. Tuomet Estera nuėjo pas karalių. Jis nesupyko!

Estera pakvietė karalių ir jo draugą papietauti. Per pietus Estera karaliui prisipažino *esanti* žydė. Karalius supyko, kad jo draugas jį apgavo. Jis leido žydams apsiginti. Estera padėjo savo žmonėms išsigelbėti!

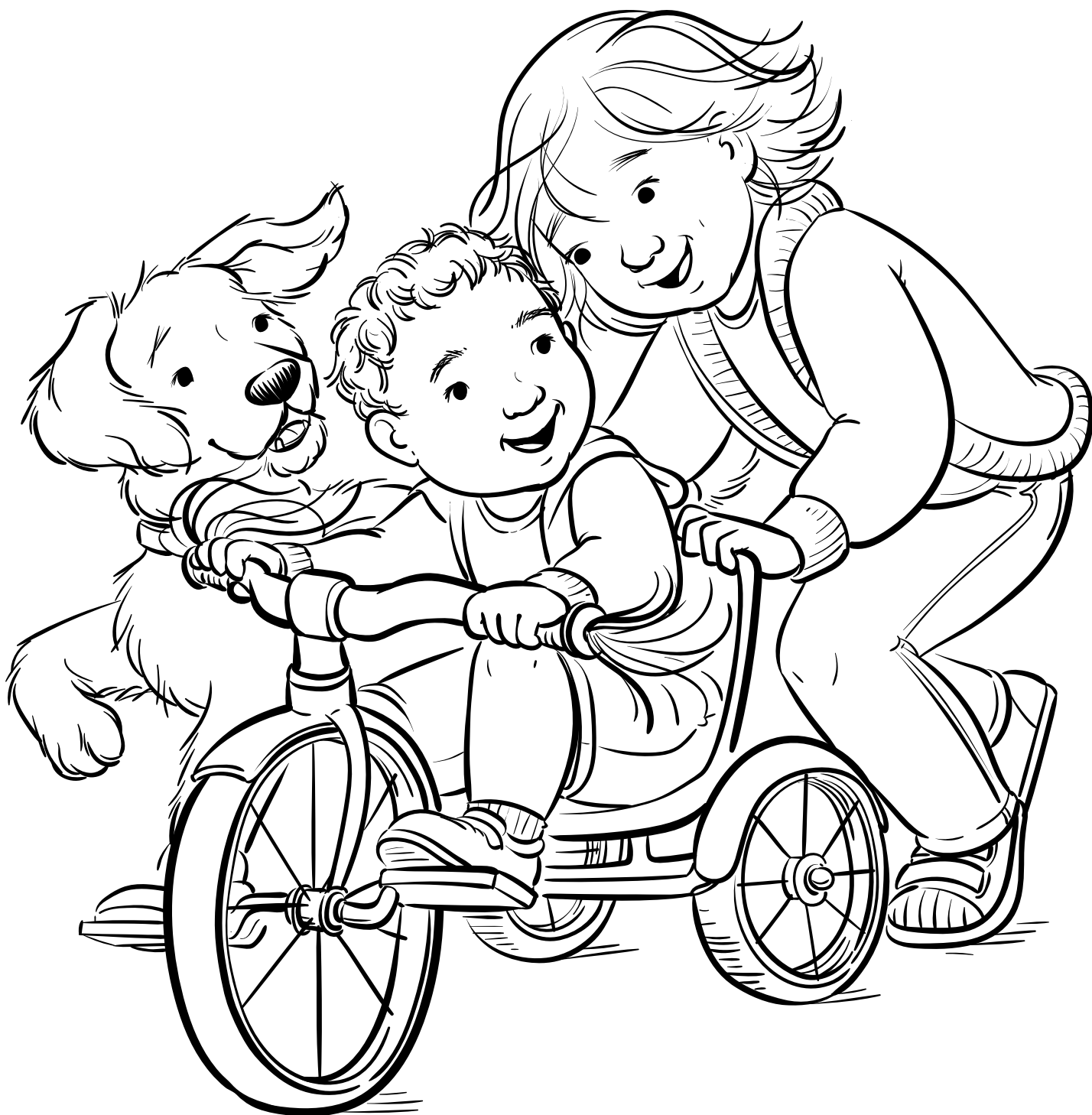

Mes galime melsti Dangiškojo Tēvo pagalbos.
Mes galime būtī drāšūs kaip Estera. ■

Īs Esteros 2–8.

Galiu kitiems padėti jaustis mylimiems

**Prezidentas
Džeimsas E. Faustas
(1920–2007)**

Antrasis patarėjas
Pirmojoje
Prezidentūroje

MŪSŲ PALAIKANTI PARAMA

Dvasinis vedimas daugiausia priklauso nuo buvimo harmonijoje su [...] pranaš[ais], regėto[ais] ir apreiškė[ais].

Norėčiau kalbėti apie šventas pareigybes tų kunigystės vadovų, kurie „pašaukti ir išrinkti“ (DS 55:1) vadovauti Bažnyčiai mūsų dienomis. [...]

Mano broliai [Dvylikos Apaštalų Kvorume], be išimties, – geri, garbingi ir verti pasitikėjimo vyrai. Aš pažįstu jų širdis. Jie yra Viešpaties tarnai. Vienintelis jų noras – dirbti atliekant didžius savo pašaukimus ir statyti Dievo karalystę žemėje. Mūsų broliai, tarnaujantys dabartiniu metu, yra išbandyti, patikrinti ir patikimi. [...] Jų širdys tokios tyros, patirtis tokia didžiulė, protas toks aštrus, o dvasinė išmintis tokia gili, kad didelė paguoda tiesiog būti jų akivaizdoje.

[...] [Kai buvau pašauktas, man patarė, kad] svarbiausias mano darbas – visada būti harmonijoje su savo

Broliais. [...] Tai skambėjo kaip kai kas, ką norėjau daryti visa širdimi.

[...] Padariau išvadą, kad dvasinis vadovavimas didele dalimi priklauso nuo buvimo harmonijoje su Bažnyčios Prezidentu, Pirmąja Prezidentūra ir Dvylikos Apaštalų Kvorumu – su visais, kuriuos palaikome [...] kaip pranašus, regėtojus ir apreiškėjus. Nežinau, kaip galime tikėtis būti visiškai harmonijoje su Viešpaties Dvasia, jei nesame harmonijoje su Bažnyčios Prezidentu ir kitais pranašais, regėtojais ir apreiškėjais. [...]

Mano patarimas Bažnyčios nariams – remti Bažnyčios Prezidentą, Pirmąją Prezidentūrą, Dvylikos Kvorumą ir kitus visuotinius įgaliotinius visa širdimi ir siela. Jei taip darysime, būsime saugiami uoste. [...]

Mums taip pat reikia remti ir palaikyti savo vietinius vadovus, nes jie taip pat buvo „pašaukti ir išrinkti“. Kiekvienas šios Bažnyčios narys gali gauti patarimą iš vyskupo ar skyriaus prezidento, kuolo ar misijos prezidento ir Bažnyčios Prezidento bei jo kolegų. Nė vienas iš šių brolių neprašė šių pašaukimų. Nė vienas nėra tobulas. Tačiau jie – Viešpaties tarnai, Jo pašaukti per turinčius teisę gauti įkvėpimą. Šie pašaukti, palaikyti ir paskirti eiti pareigas žmonės turi teisę į mūsų palaikančią paramą. ■

Iš kalbos, pasakytos 2005 m. spalio visuotinėje konferencijoje.

EDMUNDAS BLEIRAS LEITONAS (1852–1922), AKLĀSIS PRIE SILĀMO TVENKINIO, 1879 M., TAPŲTA ALĒJINIAIS DAŽAIS ANT DROBĒS, 102 X 128 CM, BRIGAMO JANGO UNIVERSITĒTO MĒNO MUZĒIJS, NUPĪKĪTA DĒKO R. VYTLIO LEŠOMIS 2014 M.

**AKLĀSIS PRIE
SILĀMO TVENKINIO,
AUT. EDMUNDAS
BLEIRAS LEITONAS**

„Jis atsakė: „Žmogus, vadinamas Jėzumi, padarė purvo, patepė juo mano akis ir pasakė: ‘Eik į Siloamo tvenkinį ir nusiprausk. Aš nuejau, nusiprausiau ir praregėjau’. [...] Jei šitas nebūtų iš Dievo, jis nieko negalėtų padaryti” (Jono 9:11, 33).

JAUNI SUAUGUSIEJI

**PATYRINĖKIME
„KODĖL?“**

*Kas jus skatina gyventi
pagal Evangeliją?*

44

JAUNIMAS

**KAIP ŠVENTOJI
DVASIA GALI JUS
MOKYTI**

50, 56

**JAU DABAR IMKITĖS
VEIKSMŲ NORIMAI
ATEIČIAI SUKURTI**

62

VISUOTINĖ KONFERENCIJA

**5 BŪDAI, KAIP
MOKYTIS IŠ
KONFERENCIJOS**

50, 54,
58

PASTARŲJŲ DIENŲ
ŠVENTŲJŲ
JĖZAUS KRISTAUS
BAŽNYČIA

